

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 182

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

56 tomas

2013 m. birželio 29 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 610/2013, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1683/95 ir (EB) Nr. 539/2001 bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 767/2008 ir (EB) Nr. 810/2009 1

DIREKTYVOS

- ★ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB ⁽¹⁾ 19

Kaina: 4 EUR

(¹) Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 610/2013

2013 m. birželio 26 d.

kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1683/95 ir (EB) Nr. 539/2001 bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 767/2008 ir (EB) Nr. 810/2009

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Sąjungos politikos išorės sienų srityje tikslas – integruotas valdymas, kuriuo būtų užtikrinamas vienodas ir aukštas kontrolės bei stebėjimo lygis ir kuris yra būtinas laisvo asmenų judėjimo Sąjungoje aspektas ir viena iš pagrindinių laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės sudedamųjų dalių. Todėl atsižvelgiant į tai, kad kai kurios valstybės narės prie savo išorės sienų yra patyrusios tam tikrų neproporcingai didelių sunkumų, turėtų būti nustatytos bendros išorės sienų kontrolės standartų ir procedūrų taisyklės. Nustatytos taisyklės turėtų būti pagrįstos valstybių narių tarpusavio solidarumo principu;

- (2) laisvas asmenų judėjimas Šengeno erdvėje yra vienas iš didžiausių Europos integracijos pasiekimų. Laisvas asmenų judėjimas yra pagrindinė teisė, kurios įgyvendinimo sąlygos nustatytos Europos Sąjungos sutartyje (toliau – ES sutartis) ir Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) bei 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje ⁽²⁾;

- (3) norint panaikinti vidaus sienų kontrolę reikia, kad valstybės narės visiškai pasitikėtų viena kitos pajėgumu visapusiškai įgyvendinti papildomas priemones, kuriomis sudaromos sąlygos šiai kontrolei panaikinti;

- (4) 2006 m. spalio 13 d. įsigaliojo 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) ⁽³⁾;

- (5) per kelerius jo praktinio taikymo metus išaiškėjo poreikis padaryti keletą dalinių pakeitimų remiantis valstybių narių ir Komisijos praktine Reglamento (EB) Nr. 562/2006 taikymo patirtimi, Šengeno vertinimo rezultatais, valstybių narių pateiktais pranešimais ir prašymais bei Sąjungos pirminės ir antrinės teisės pokyčiais, taip pat būtinybė patikslinti bei veiksmingiau suplanuoti esminius techninio pobūdžio elementus;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento pozicija. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. birželio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 158, 2004 4 30, p. 77.

⁽³⁾ OL L 105, 2006 4 13, p. 1.

- (6) į 2009 m. rugsėjo 21 d. Komisijos ataskaitą dėl trečiųjų šalių piliečių kelionės dokumentų antspaudavimo nuostatų veikimo, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 562/2006 10 ir 11 straipsnius, ir 2010 m. spalio 13 d. Komisijos ataskaitą dėl Reglamento (EB) Nr. 562/2006 III antraštinės dalies (Vidaus sienos) taikymo įtraukta konkrečių pasiūlymų dėl Reglamento (EB) Nr. 562/2006 techninių pakeitimų;
- (7) dėl neseniai teisėkūros procedūra priimtų Sąjungos aktų, visų pirma 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) ⁽¹⁾ ir 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse ⁽²⁾ reikia tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 562/2006 dalinių pakeitimų;
- (8) be to, tam tikros 1985 m. birželio 14 d. Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių, dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo ⁽³⁾ (Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo) nuostatos turėtų būti iš dalies pakeistos, kad būtų atsižvelgta į Reglamento (EB) Nr. 562/2006 pakeitimus ir dabartinę teisinę padėtį;
- (9) remiantis byla C-241/05 Nicolae Bot prieš Préfet du Val-de-Marne ⁽⁴⁾, būtina iš dalies pakeisti taisyklės, taikomas leidžiamos trumpalaikio buvimo Sąjungoje trukmės apskaičiavimui. Visuose šiam klausimui taikomuose teisėkūros procedūra priimamuose aktuose nustatytos aiškos, paprastos ir suderintos taisyklės būtų naudingos keliaujantiems asmenims ir sienų valdymo bei vizų išdavimo institucijoms. Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 562/2006, Konvenciją dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo, 1995 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1683/95, nustatantį vienodą vizų formą ⁽⁵⁾, 2001 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 539/2001, nustatantį trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorės sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus ⁽⁶⁾, Reglamentą (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apskaitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas) ⁽⁷⁾ bei Reglamentą (EB) Nr. 810/2009;
- (10) priėmus 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1168/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2007/2004, įsteigiantis Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūrą ⁽⁸⁾ (FRONTEX) (toliau – Agentūra), patobulintas išorės sienų integruotas valdymas ir dar labiau sustiprintas Agentūros vaidmuo vadovaujantis Sąjungos tikslu plėtoti politiką siekiant palaipsniui įvesti integruoto sienų valdymo sampratą;
- (11) siekiant suderinti Reglamento (EB) Nr. 562/2006 nuostatas su SESV, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, susijusius su stebėjamą reglamentuojančių papildomų priemonių patvirtinimu, o taip pat ir priimti Reglamento (EB) Nr. 562/2006 priedų dalinius pakeitimus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (12) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. numatyti techninius galiojančių Reglamento (EB) Nr. 562/2006, Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo, taip pat Reglamentų (EB) Nr. 1683/95, (EB) Nr. 539/2001, (EB) Nr. 767/2008 ir (EB) Nr. 810/2009 taisyklių pakeitimus, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame pačiame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti;
- (13) kalbant apie Islandiją ir Norvegiją, šiuo reglamentu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytame susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinimo, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁹⁾, kurios priklauso 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant tą susitarimą ⁽¹⁰⁾ 1 straipsnio A punkte nurodytai sričiai;

⁽¹⁾ OL L 243, 2009 9 15, p. 1.

⁽²⁾ OL L 348, 2008 12 24, p. 98.

⁽³⁾ OL L 239, 2000 9 22, p. 19.

⁽⁴⁾ 2006 Rink., p. I-9627.

⁽⁵⁾ OL L 164, 1995 7 14, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 81, 2001 3 21, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 218, 2008 8 13, p. 60.

⁽⁸⁾ OL L 304, 2011 11 22, p. 1.

⁽⁹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽¹⁰⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

(14) kalbant apie Šveicariją, šiuo reglamentu plėtojamoms Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimo, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, kurios priklauso Tarybos sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A punkte nurodytai sričiai, minėtą straipsnį siejant su Tarybos sprendimo 2008/146/EB ⁽²⁾ 3 straipsniu;

(15) kalbant apie Lichtenšteiną, šiuo reglamentu plėtojamoms Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės pasirašytame protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimo, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, kurios priklauso Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A punkte nurodytai sričiai, minėtą straipsnį siejant su Tarybos sprendimo 2011/350/ES ⁽⁴⁾ 3 straipsniu;

(16) pagal ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas. Kadangi šis reglamentas grindžiamas Šengeno *acquis*, Danija, remdamasi to protokolo 4 straipsniu, Tarybai priėmus sprendimą dėl šio reglamento, per šešis mėnesius turi nuspręsti, ar jį įgyvendins savo nacionalinėje teisėje;

(17) šiuo reglamentu plėtojamoms Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽⁵⁾; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimant, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(18) šiuo reglamentu plėtojamoms Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Airija, remdamasi 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimu 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽⁶⁾, nedalyvauja; todėl Airija nedalyvauja jį priimant, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 562/2006 daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 562/2006 iš dalies keičiamas taip:

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punkto c papunktis pakeičiamas taip:

„c) valstybių narių jūrų, upių ir ežerų uostai reguliariam vidaus susisiekimui keltais“;

b) 4 punktas pakeičiamas taip:

„4) „reguliarus vidaus susisiekimas keltais“ – susisiekimas tarp tų pačių dviejų ar daugiau uostų, esančių valstybių narių teritorijoje, neplaukiant į uostus už valstybių narių teritorijos ribų ir vežant keleivius bei transporto priemones pagal viešai skelbiamą tvarkaraštį“;

c) 5 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) įžanginė dalis pakeičiama taip:

„5) „asmenys, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę““;

ii) a papunktyje nuoroda į „17 straipsnio 1 dalyje“ pakeičiama nuoroda „20 straipsnio 1 dalyje“;

iii) b papunktyje žodis „Bendrijos“ pakeičiamas žodžiu „Sąjungos“;

d) 6 punkte nuoroda į „17 straipsnio 1 dalyje“ pakeičiama nuoroda „20 straipsnio 1 dalyje“;

e) įterpiamas šis punktas:

„8a) „bendras sienos perėjimo punktas“ – bet koks sienos perėjimo punktas, esantis valstybės narės teritorijoje arba trečiosios šalies teritorijoje, kuriame valstybės narės sienos apsaugos pareigūnai ir trečiosios šalies sienos apsaugos pareigūnai, laikydamiesi savo nacionalinės teisės ir vykdydami dvišalį susitarimą, tikrina paeiliui atvykimą ir išvykimą“;

⁽¹⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 52.

⁽²⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 1.

⁽³⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 21.

⁽⁴⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 19.

⁽⁵⁾ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

⁽⁶⁾ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

f) 15 punktas pakeičiamas taip:

„15) „leidimas gyventi“:

- a) visi leidimai gyventi, išduoti valstybių narių laikantis vienodos formos, nustatytos 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr.1030/2002, nustatančiu vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą (*), ir leidimų gyventi šalyje kortelės, išduotos laikantis Direktyvos 2004/38/EB;
- b) visi kiti dokumentai, išduoti valstybių narių trečiųjų šalių piliečiams, kuriais leidžiama būti jų teritorijoje, apie kuriuos buvo pranešta ir kurie yra atitinkamai paskelbti laikantis 34 straipsnio, išskyrus:
 - i) laikinus leidimus, išduotus nagrinėjant pirmąjį prašymą dėl leidimo gyventi, kaip nurodyta a papunktyje, arba prieglobsčio prašymą, ir
 - ii) vizas, išduotas valstybių narių laikantis vienodos formos, nustatytos 1995 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr.1683/95, nustatančiu vienodą vizų formą (**);

(*) OL L 157, 2002 6 15, p. 1.

(**) OL L 164, 1995 7 14, p. 1.“;

g) įterpiamas šis punktas:

„18a) „jūroje esančiuose įrenginiuose dirbantis darbuotojas“ – asmuo, kuris dirba jūroje esančiuose įrenginiuose, esančiuose ne teritoriniuose vandenyse, tačiau vandenyse, pagal tarptautinę jūrų teisę priklausančiuose valstybių narių išskirtinėms jūrų ekonominėms zonoms, ir kuris nuolat jūra arba oru grįžta į valstybės narės teritoriją“;

2) 3 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) asmenų, kurie naudojasi laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę, teisių“;

3) įterpiamas šis straipsnis:

„3a straipsnis

Pagrindinės teisės

Taikydamos šį reglamentą, valstybės narės veikia visapusiškai laikydamosi atitinkamos Sąjungos teisės, įskaitant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Pagrindinių teisių chartija), atitinkamos tarptautinės teisės, įskaitant 1951 m. liepos 28 d. Ženevoje priimtą Konvenciją dėl pabėgėlių statuso (toliau – Ženevos konvencija), su galimybe gauti tarptautinę apsaugą susijusių įpareigojimų, visų pirma negrąžinimo principo, ir pagrindinių teisių. Laikantis bendrų Sąjungos teisės principų, pagal šį reglamentą priimami sprendimai turi būti priimami atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį.“;

4) 4 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nukrypstant nuo 1 dalies, prievolės kirsti išorės sienas tik sienos perėjimo punktuose nustatytomis jų darbo valandomis išimties gali būti leidžiamos:

a) asmenims arba asmenų grupėms, kilus ypatingai būtinybei nereguliariai kirsti išorės sienas ne sienos perėjimo punktuose arba ne nustatytomis jų darbo valandomis, jei jie turi leidimus, kurių reikalaujama pagal nacionalinę teisę, ir tai neprieštarauja valstybių narių viešosios tvarkos ir vidaus saugumo interesams. Dvišaliuose susitarimuose valstybės narės gali nustatyti konkrečią tvarką. Apie bendrąsias išimtis, nustatytas nacionalinėje teisėje ir dvišaliuose susitarimuose, Komisija informuojama pagal 34 straipsnį;

b) asmenims ar asmenų grupėms nenumatytais ekstremaliosios padėties atvejais;

c) pagal konkrečias taisykles, išdėstytas 18 ir 19 straipsniuose kartu su VI ir VII priedais.“;

5) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) įžanginė dalis pakeičiama taip:

„1. Numatomam buvimui valstybių narių teritorijoje, kurio bendra trukmė neviršija 90 dienų per bet kurią 180 dienų laikotarpį, kai laikoma, kad kiekviena tokio buvimo diena įeina į 180 dienų laikotarpį, trečiųjų šalių piliečių atvykimo sąlygos yra tokios:“;

ii) a punktas pakeičiamas taip:

Nr.810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (*), 35 ir 36 straipsnius.

„a) jie turi turėti galiojantį kelionės dokumentą, kuriuo jo turėtojų leidžiama kirsti sieną ir kuris atitinka šiuos kriterijus:

Valstybės narės renka statistinius duomenis apie pasienyje išduotas vizas, laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 810/2009 46 straipsnio ir jo XII priedo.

i) jis galioja bent tris mėnesius po numatomo išvykimo iš valstybių narių teritorijos dienos. Pagrįstu skubos atveju šio reikalavimo galima netaikyti;

(*) OL L 243, 2009 9 15, p. 1.“;

ii) jis turi būti išduotas per pastaruosius 10 metų;“;

6) 6 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

b) įterpiama ši dalis:

„1. Sienos apsaugos pareigūnai, vykdydami jiems pavestas pareigas, visapusiškai gerbia žmogiškąjį orumą, visų pirma atvejais, susijusiais su pažeidžiamais asmenimis.“;

„1a. Siekiant įgyvendinti 1 dalį, atvykimo data laikoma pirma buvimo valstybių narių teritorijoje diena, o išvykimo data laikoma paskutinė buvimo valstybių narių teritorijoje diena. Skaičiuojant buvimo valstybės narės teritorijoje trukmę, neįskaičiuojami buvimo laikotarpiai, leisti pagal leidimą gyventi arba ilgalaikę vizą.“;

7) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

c) 4 dalis iš dalies keičiama taip:

a) 2 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos pakeičiamos taip:

i) a punktas pakeičiamas taip:

„Pirmoje pastraipoje nurodytas minimalus patikrinimas taikomas kaip taisyklė asmenims, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę.

„a) trečiųjų šalių piliečiams, kurie atitinka ne visas 1 dalyje nustatytas sąlygas, bet turi leidimą gyventi arba ilgalaikę vizą, leidžiama vykti per kitų valstybių narių teritorijas tranzitu, kad jie galėtų pasiekti leidimą gyventi ar ilgalaikę vizą išdavusios valstybės narės teritoriją, jeigu jų vardai, pavardės nėra įtraukti į valstybės narės, kurios išorės sienas jie ketina kirsti, nacionalinį neįsileistinių asmenų sąrašą, ir tame sąrašė nenurodoma neleisti jiems atvykti ar vykti tranzitu;“;

Tačiau atlikdami minimalų asmenų, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę, patikrinimą, sienos apsaugos pareigūnai nesisteningai gali patikrinti nacionalines arba Europos duomenų bazes, siekdami užtikrinti, kad asmuo nekelia realios, dabartinės ir pakankamai rimtos grėsmės valstybių narių vidaus saugumui, viešajai tvarkai, tarptautiniams santykiams bei grėsmės visuomenės sveikatai.

ii) b punkto pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

Dėl tokio duomenų bazių patikrinimo nepakenkiama asmenų, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę, teisei patekti į atitinkamos valstybės narės teritoriją, kaip nurodyta Direktyvoje 2004/38/EB.“;

„b) trečiųjų šalių piliečiams, kurie atitinka 1 dalyje, išskyrus b punktą, nustatytas sąlygas ir kurie atvyksta prie sienos, gali būti leidžiama atvykti į valstybių narių teritoriją, jeigu prie sienos jiems išduodama viza pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB)

b) 5 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Nedarant poveikio antrai pastraipai, trečiųjų šalių piliečiams, kurių atžvilgiu atliekamas nuodugnus antros linijos patikrinimas, jiems suprantama kalba arba kalba,

kurią, kaip manoma, jie pagrįstai turėtų suprasti, teikiama rašytinė informacija arba kitu veiksmingu būdu pranešama apie tokio patikrinimo tikslą ir tvarką.“;

c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Asmenų, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę, patikrinimai atliekami pagal Direktyvą 2004/38/EB.“;

d) papildomas šia dalimi:

„8. Jeigu taikomi 4 straipsnio 2 dalies a arba b punktai, valstybės narės taip pat gali numatyti nuostatas, kuriomis leidžiama nukrypti nuo šiame straipsnyje nustatytų taisyklių.“;

8) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. a) Asmenys, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę, turi teisę naudotis juostomis, pažymėtomis III priedo A dalyje nurodytu ženklu („ES, EE, CH“). Jie taip pat gali naudotis juostomis, pažymėtomis III priedo B1 dalyje nurodytu ženklu („Vizų nereikalaujama“) ir B2 dalyje nurodytu ženklu („Visi pasai“).

Trečiųjų šalių piliečiai, kurie neprivalo turėti vizos kirsdami valstybių narių išorės sienas, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 539/2001, ir trečiųjų šalių piliečiai, turintys galiojančią leidimą gyventi arba ilgalaikę vizą, gali naudotis juostomis, pažymėtomis šio reglamento III priedo B1 dalyje nurodytu ženklu („Vizų nereikalaujama“). Jie taip pat gali naudotis juostomis, pažymėtomis šio reglamento III priedo B2 dalyje nurodytu ženklu („Visi pasai“).

b) Visi kiti asmenys naudojami juostomis, pažymėtomis III priedo B2 dalyje („Visi pasai“) nurodytu ženklu.

Užrašai ant ženklų, nurodyti a ir b punktuose, gali būti užrašyti tokia kalba arba kalbomis, kurias kiekviena valstybė narė laiko tinkamomis.

Valstybės narės neprivalo įrengti atskirų juostų, pažymėtų III priedo B1 dalyje nurodytu ženklu

(„Vizų nereikalaujama“). Atsižvelgdamos į praktinius poreikius valstybės narės nusprendžia, ar ir kuriuose sienos perėjimo punktuose šios juostos turėtų būti įrengtos.“;

b) 5 dalis išbraukiama;

9) 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip: „Kelionės dokumentų antspaudavimas“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Trečiųjų šalių piliečių, kurie yra Sąjungos piliečių šeimos nariai ir kuriems taikoma Direktyva 2004/38/EB, bet kurie nepateikia toje direktyvoje numatyto leidimo gyventi šalyje kortelės, kelionės dokumentai antspauduojami jiems atvykstant ir išvykstant.

Trečiųjų šalių piliečių, kurie yra trečiųjų šalių piliečių, besinaudojančių laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę, šeimos nariai, bet kurie nepateikia toje Direktyvoje 2004/38/EB nurodytos leidimo gyventi šalyje kortelės, kelionės dokumentai antspauduojami jiems atvykstant ir išvykstant.“;

c) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa papildoma šiais punktais:

„f) tarptautinio susisiekimo keleivinių ir krovinių traukinių brigadų kelionės dokumentai;

g) trečiųjų šalių piliečių, kurie pateikia Direktyvoje 2004/38/EB numatytą leidimo gyventi šalyje kortelę, kelionės dokumentai.“;

ii) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Išimties tvarka trečiosios šalies piliečio prašymu žymėjimo atvykimo arba išvykimo spaudu gali būti atsisakyta, jei jo įdėjimas galėtų tam asmeniui sukelti didelių sunkumų. Tokiu atveju atvykimas arba išvykimas užregistruojamas atskirame lape, nurodant to asmens vardą bei pavardę ir paso numerį. Tas lapas duodamas trečiosios šalies piliečiui. Valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos gali vesti šių išimtinių atvejų statistiką ir gali ją teikti Komisijai.“;

10) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Jeigu 1 dalyje nurodyta prielaida nepaneigiama, trečiosios šalies pilietis gali būti grąžintas pagal 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (*) ir nacionalinė teisę, laikantis tos direktyvos.

(*) OL L 348, 2008 12 24, p. 98.“;

b) pridedama ši dalis:

„4. Jeigu išvykimo spaudo nėra, 1 ir 2 dalių atitinkamos nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.“;

11) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Svarbiausias pasienio kontrolės tikslas – užkirsti kelią nelegaliam sienos kirtimui, kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir imtis priemonių prieš asmenis, kurie nelegaliai kirta sieną. Asmuo, kuris nelegaliai kirta sieną ir kuris neturi teisės pasilikti atitinkamos valstybės narės teritorijoje, sulaikomas, ir jam taikomos procedūros laikantis Direktyvos 2008/115/EB.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl stebėjimą reglamentuojančių papildomų priemonių.“;

12) 13 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės renka statistinius duomenis apie asmenų, kuriems nebuvo leista atvykti, skaičių, atsisakymo leisti atvykti pagrindus, asmenų, kuriems nebuvo leista atvykti, pilietybę ir sienos (sausumos, oro ar jūrų), per kurią jiems nebuvo leista atvykti, rūšį ir kasmet juos pateikia Komisijai (Eurostatui), laikydamosi 2007 m. liepos

11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos (*).

(*) OL L 199, 2007 7 31, p. 23.“;

13) 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės užtikrina, kad sienos apsaugos pareigūnai būtų tinkamos specializacijos tinkamai parengti specialistai, atsižvelgdamos į Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2007/2004 įsteigtos Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros sienos apsaugos pareigūnams nustatytą ir parengtą bendrąją pagrindinę mokymo programą. Į mokymo programą įtraukti specialieji mokymai kaip atpažinti kritines situacijas, į kurias patenka pažeidžiami asmenys, pavyzdžiui, nelydimi nepilnamečiai ir prekybos žmonėmis aukos, ir kaip šiais atvejais elgtis. Valstybės narės, padedamos Agentūros, skatina sienos apsaugos pareigūnus mokytis kalbų, kurios būtinos jų užduotims atlikti.“;

14) 18 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tose konkrečiose taisyklėse gali būti nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 4 ir 5 straipsnių bei 7–13 straipsnių.“;

15) 19 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) pirma pastraipa papildoma šiais punktais:

„g) gelbėjimo tarnybų, policijos, ugniagesių komandų darbuotojus ir sienos apsaugos pareigūnus;

h) jūroje esančiuose įrenginiuose dirbančius darbuotojus.“;

b) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Tose konkrečiose taisyklėse gali būti nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo 4 ir 5 straipsnių bei 7–13 straipsnių.“;

16) 21 straipsnio d punktas pakeičiamas taip:

„d) valstybės narės galimybei teisės aktuose numatyti trečiosios šalies piliečių prievolę pranešti apie savo buvimą jos teritorijoje pagal Šengeno konvencijos 22 straipsnio nuostatas.“;

17) 32 straipsnis pakeičiamas taip:

„32 straipsnis

Priedų daliniai pakeitimai

Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl III, IV ir VIII priedų dalinių pakeitimų.“;

18) 33 straipsnis pakeičiamas taip:

„33 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 12 straipsnio 5 dalyje ir 32 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2013 m. liepos 19 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 12 straipsnio 5 dalyje ir 32 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 12 straipsnio 5 dalį ir 32 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

19) 34 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) leidimų gyventi sąrašą, atskirdamos leidimus, kuriems taikomas 2 straipsnio 15 punkto a papunktis, ir leidimus, kuriems taikomas 2 straipsnio 15 punkto b papunktis, ir prideda leidimų, kuriems taikomas 2 straipsnio 15 punkto b papunktis, pavyzdį. Aiškiai nurodoma, kad pagal Direktyvą 2004/38/EB išduotos leidimo gyventi šalyje kortelės yra leidimo gyventi rūšis ir pateikiamas tų leidimo gyventi šalyje kortelių, kurios buvo išduotos nesilaikant Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 nustatytos vienodos formos, pavyzdys.“;

b) pridedami šie punktai:

„ea) 4 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų išorės sienų kirtimo taisyklių išimtis;

eb) 10 straipsnio 3 dalyje nurodytą statistiką.“;

20) 37 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės praneša Komisijai apie nacionalines nuostatas, susijusias su 21 straipsnio c ir d punktais, 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas sankcijas ir dvišalius susitarimus, kuriuos galima sudaryti pagal šį reglamentą. Apie vėlesnius tų nuostatų pakeitimus pranešama per penkis darbo dienas.“;

21) Reglamento (EB) Nr. 562/2006 III, IV, VI, VII ir VIII priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento I priedą.

2 straipsnis

Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo daliniai pakeitimai

Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo iš dalies keičiama taip:

1) 18 straipsnio 1 dalyje žodžiai „trijų mėnesių“ pakeičiami žodžiais „90 dienų“;

2) 20 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje frazė „tris mėnesius per bet kurį šešių mėnesių laikotarpį po pirmo atvykimo“ pakeičiama fraze „90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį“;

b) 2 dalyje žodžiai „trijų mėnesių“ pakeičiami žodžiais „90 dienų“;

3) 21 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalyje frazė „tris mėnesius per bet kurį šešių mėnesių“ pakeičiama fraze „90 dienų per bet kurį 180 dienų“;

b) 3 dalis išbraukiama;

4) 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„22 straipsnis

Užsieniečiams, teisėtai atvykusiems į vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritoriją, gali būti nustatytas reikalavimas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies nustatytas sąlygas registruotis tos Susitariančiosios Šalies, į kurią atvyko, kompetentingose valdžios institucijose. Tokie užsieniečiai Susitariančiosios Šalies, į kurią jie atvyko, nuožiūra gali registruotis atvykę arba per tris dienas nuo atvykimo dienos.“;

5) 136 straipsnis išbraukiamas.

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1683/95 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1683/95 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

Šiame reglamente „viza“ reiškia vizą, kaip apibrėžta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (*), 2 straipsnio 2 dalies a punkte.

(*) OL L 243, 2009 9 15, p. 1.“.

4 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 539/2001 daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 539/2001 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„II priedo sąraše nurodytų trečiųjų šalių piliečiams netaikomas šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas buvimui, kai trukmė neviršija 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.“;

2) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Šiame reglamente „viza“ reiškia vizą, kaip apibrėžta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (*), 2 straipsnio 2 dalies a punkte.

(*) OL L 243, 2009 9 15, p. 1.“.

5 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 767/2008 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 767/2008 12 straipsnio 2 dalies a punkto iv papunktis pakeičiamas taip:

„iv) valstybių narių teritorijoje jau išbuvo 90 dienų per pastarąjį 180 dienų laikotarpį, turėdamas vienodą vizą arba riboto teritorinio galiojimo vizą.“.

6 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 810/2009 daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 810/2009 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šiuo reglamentu nustatomos procedūros ir sąlygos, taikomos išduodant vizas vykti tranzitu per valstybių narių teritoriją arba numatomam buvimui joje, neviršijančiam 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.“;

2) 2 straipsnio 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) vykti tranzitu per valstybių narių teritoriją arba numatomam buvimui joje, kurio bendra trukmė neviršija 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį nuo pirmo atvykimo į valstybių narių teritoriją datos;“;

3) 25 straipsnio 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) jei dėl priežasčių, kurias konsulas laiko pagrįstomis, buvimui tam pačiam 180 dienų laikotarpiui išduodama nauja viza prašymą išduoti vizą pateikusiam asmeniui, kuris per tą 180 dienų laikotarpį jau pasinaudojo vienoda viza arba riboto teritorinio galiojimo viza, suteikiančia galimybę būti 90 dienų.“;

- 4) 32 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis pakeičiamas taip:

„iv) valstybių narių teritorijoje jau išbuvo 90 dienų per pastarąjį 180 dienų laikotarpį turėdamas vienodą vizą arba riboto teritorinio galiojimo vizą;“;

- 5) Reglamento (EB) Nr. 810/2009 VI, VII ir XI priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento II priedą.

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2013 m. liepos 19 d..

1 straipsnio 5 dalies a punkto i papunktis, 1 straipsnio 5 dalies b punktas, 2 straipsnio 1 ir 2 dalys, 2 straipsnio 3 dalies a punktas, 3, 4, 5 ir 6 straipsniai, I priedo 3 punktas ir II priedas taikomi nuo 2013 m. spalio 18 d..

Šis reglamentas pagal Sutartį privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. birželio 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. SHATTER

I PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 562/2006 priedai iš dalies keičiami taip:

1) III priedas iš dalies keičiamas taip:

a) B dalis pakeičiama taip:

„B1 DALIS. „Vizų nereikalaujama“;

**VIZŲ
NEREIKALAUJAMA**

B2 DALIS. „Visi pasai“

**VISI
PASAI**

“;

b) C dalyje tarp ženklų „ES, EEE, CH“ ir „VISI PASAI“ įterpiami šie ženklai:

2) IV priedo 3 punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„3. Atvykstant ir išvykstant trečiųjų šalių piliečiams, kuriems taikomas reikalavimas turėti vizą, paprastai antspauduojamas puslapis, esantis priešais puslapį, kuriame yra įklijuota vizą.“;

3) V priedo B dalyje Standartinėje atsisakymo leisti vykti per sieną formoje raidė „F“ pakeičiama taip:

„☐ (F) per ankstesnį 180 dienų laikotarpį jau išbuvo 90 dienų Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje“;

4) VI priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) 1.1. papunktis papildomas šiuo punktu:

„1.1.4. Bendri sienos perėjimo punktai

1.1.4.1. Valstybės narės su kaimyninėmis trečiosiomis šalimis gali sudaryti dvišalius susitarimus dėl bendrų sienos perėjimo punktų, kuriuose valstybės narės ir trečiosios šalies sienos apsaugos pareigūnai, laikydamiesi savo nacionalinės teisės, tikrintų paeiliui išvykimą ir atvykimą kitos šalies teritorijoje, steigimo, arba toliau tokių susitarimų laikytis. Bendri sienos perėjimo punktai gali būti valstybės narės teritorijoje arba trečiosios šalies teritorijoje.

1.1.4.2. Bendri sienos perėjimo punktai valstybės narės teritorijoje. Į dvišalius susitarimus, kuriais valstybės narės teritorijoje steigiami bendri sienos perėjimo punktai, įtraukiamas leidimas trečiosios šalies sienos apsaugos pareigūnams vykdyti savo užduotis valstybėje narėje, laikantis šių principų:

a) Tarptautinė apsauga. Trečiosios šalies piliečiui, prašančiam tarptautinės apsaugos valstybės narės teritorijoje, sudaromos sąlygos pasinaudoti atitinkamos valstybės narės procedūromis, laikantis Sąjungos prieglobsčio *acquis*.

b) Asmens suėmimas arba turto areštas. Jeigu trečiosios šalies sienos apsaugos pareigūnams tampa žinomi faktai, pateisinantys asmens suėmimą, apsaugos asmeniui skyrimą arba turto areštą, jie informuoja valstybės narės valdžios institucijas apie tuos faktus, o valstybės narės valdžios institucijos užtikrina tinkamus vėlesnius veiksmus pagal nacionalinę, Sąjungos ir tarptautinę teisę, neatšizvelgdamos į atitinkamo asmens pilietybę.

c) Į ES teritoriją atvykstantys asmenys, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę. Trečiosios šalies sienos apsaugos pareigūnai nekliudo patekti į Sąjungos teritoriją asmenims, kurie naudojami laisvo judėjimo teise pagal Sąjungos teisę. Jeigu yra priežasčių, pateisinančių draudimą išvykti iš atitinkamos trečiosios šalies, trečiosios šalies sienos apsaugos pareigūnai informuoja valstybės narės valdžios institucijas apie tas priežastis, o valstybės narės valdžios institucijos užtikrina tinkamus vėlesnius veiksmus pagal nacionalinės, Sąjungos ir tarptautinės teisės aktus.

1.1.4.3. Bendri sienos perėjimo punktai trečiosios šalies teritorijoje. Į dvišalius susitarimus, kuriais trečiosios šalies teritorijoje steigiami bendri sienos perėjimo punktai, įtraukiamas leidimas valstybės narės sienos apsaugos pareigūnams vykdyti savo užduotis trečiojoje šalyje. Šiame reglamente laikoma, kad valstybės narės sienos apsaugos pareigūnų atlikti patikrinimai bendrame sienos perėjimo punkte trečiosios šalies teritorijoje yra atitinkamos valstybės narės teritorijoje atlikti patikrinimai. Valstybės narės sienos apsaugos pareigūnai vykdo savo užduotis, laikydamiesi Reglamento (EB) Nr. 562/2006 ir šių principų:

a) Tarptautinė apsauga. Trečiosios šalies piliečiui, kuris po trečiosios šalies sienos apsaugos pareigūnų atliktos išvykimo kontrolės prašo valstybės narės sienos apsaugos pareigūnų, esančių trečiojoje šalyje, tarptautinės apsaugos, sudaromos sąlygos pasinaudoti atitinkamos valstybės narės procedūromis, laikantis Sąjungos prieglobsčio *acquis*. Trečiosios šalies valdžios institucijos sutinka su atitinkamo asmens perkėlimu į valstybės narės teritoriją.

b) Asmens suėmimas arba turto areštas. Jeigu valstybės narės sienos apsaugos pareigūnams tampa žinomi faktai, patvirtinantys asmens suėmimą, apsaugos asmeniui skyrimą arba turto areštą, jie veikia laikydamiesi nacionalinės, Sąjungos ir tarptautinės teisės. Trečiosios šalies valdžios institucijos sutinka su atitinkamo asmens arba objekto perkėlimu į valstybės narės teritoriją.

c) Galimybė naudotis IT sistemomis. Valstybės narės sienos apsaugos pareigūnai gali naudotis informacinėmis asmens duomenų tvarkymo sistemomis pagal 7 straipsnį. Valstybėms narėms sudaroma galimybė nustatyti technines bei organizacines saugumo priemones, kurių reikalaujama pagal Sąjungos teisę siekiant apsaugoti asmens duomenis nuo netyčinio arba neteisėto sunaikinimo arba netyčinio praradimo, pakeitimo, neteisėto atskleidimo arba gavimo, be kita ko, nuo galimybės, kad juos gautų trečiųjų šalių valdžios institucijos.

1.1.4.4. Prieš sudarydama ar iš dalies keisdama bet koki dvišalį susitarimą dėl bendrų sienos perėjimo punktų su kaimynine trečiaja šalimi, atitinkama valstybė narė konsultuojasi su Komisija dėl susitarimo suderinamumo su Sąjungos teise. Apie jau esamą dvišalį susitarimą Komisija informuojama ne vėliau kaip 2014 m. sausio 20 d.

Jei Komisija mano, kad susitarimas yra nesuderinamas su Sąjungos teise, ji apie tai praneša atitinkamai valstybei narei. Valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kad susitarimas per priimtina laikotarpį būtų pakeistas taip, kad nustatyti neatitikimai būtų pašalinti.“;

ii) 1.2 punkto 1.2.1 ir 1.2.2 punktai pakeičiami taip:

„1.2.1. Tikrinami traukinių keleiviai ir geležinkelio darbuotojai išorės sienas kertančiuose traukiniuose, įskaitant prekinius ar tuščius traukinius. Valstybės narės gali sudaryti dvišalius arba daugiašalius susitarimus dėl tokių patikrinimų atlikimo būdų pagal 1.1.4 punkte išdėstytus principus. Tokie patikrinimai gali vykti vienu iš šių būdų:

- pirmoje atvykimo arba paskutinėje išvykimo stotyje valstybės narės teritorijoje,
- traukinyje tranzito metu tarp paskutinės išvykimo stoties trečiojoje šalyje ir pirmos atvykimo stoties valstybės narės teritorijoje arba atvirkščiai,
- paskutinėje išvykimo arba pirmoje atvykimo stotyje trečiosios šalies teritorijoje.

1.2.2. Be to, siekiant palengvinti greitųjų keleivinių traukinių eismo srautus, valstybės narės, per kurias driekiasi tokių traukinių iš trečiųjų šalių maršrutas, taip pat gali nuspręsti bendru sutarimu su atitinkamomis trečiosiomis šalimis, pagal 1.1.4 punkte išdėstytus principus, vykdyti asmenų patikrinimus traukiniuose iš trečiųjų šalių vienu iš šių būdų:

- trečiosios šalies stotyse, kur asmenys įlipa į traukinį,
- valstybių narių teritorijose esančiose stotyse, kur asmenys išlipa,
- traukinyje, važiuojančiame tranzitu tarp trečiosios šalies teritorijoje esančių stočių ir valstybių narių teritorijose esančių stočių, su sąlyga, kad tie asmenys lieka traukinyje.“;

b) 3.1. punktas pakeičiamas taip:

„3.1. *Bendra jūrų eismo kontrolės tvarka*

3.1.1. Laivai tikrinami atvykimo arba išvykimo uoste, arba tam tikslui skirtoje vietoje, esančioje prie pat laivo, arba teritoriniuose vandenyse esančiame laive, kaip nustatyta Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje. Valstybės narės gali sudaryti susitarimus, pagal kuriuos patikrinimus taip pat galima atlikti trečiosios šalies teritorijoje laivui plaukiant arba laivui atvykus arba išvykus pagal principus, išdėstytus 1.1.4 punkte.

3.1.2. Kapitonas, laivo savininko atstovas arba kitas asmuo, tinkamai įgaliotas kapitono arba kitu atitinkamai valdžios institucijai priimtinu būdu (abiem atvejais toliau – kapitonas) sudaro įgulos ir visų keleivių sąrašą, į kurį įtraukia informaciją, kurios reikalaujama Konvencijos dėl tarptautinės jūrų laivybos sąlygų palengvinimo (FAL konvencijos) 5 formoje (įgulos sąrašas) ir 6 formoje (keleivių sąrašas), ir, jei taikoma, vizų arba leidimų gyventi numerius:

— ne vėliau kaip prieš dvidešimt keturias valandas prieš atvykimą į uostą, arba

— jeigu reisas trunka trumpiau nei dvidešimt keturias valandas, ne vėliau kaip prieš pat laivui išplaukiant iš ankstesniojo uosto, arba

— jei paskirties uostas nežinomas arba pasikeičia reiso metu – iškart, kai gaunama ši informacija.

Kapitonas pateikia sąrašą (-us) sienos apsaugos pareigūnams arba, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje – kitoms atitinkamoms valdžios institucijoms, kurios nedelsdamos sąrašą (-us) perduoda sienos apsaugos pareigūnams.

3.1.3. Sienos apsaugos pareigūnai arba 3.1.2 punkte nurodytos valdžios institucijos grąžina gavimo patvirtinimą (pasirašytą sąrašo (-ų) kopiją arba elektroninį gavimo patvirtinimą) kapitonui, kuris paprašytas jį pateikia laivui stovint uoste.

3.1.4. Kapitonas nedelsdamas praneša kompetentingoms valdžios institucijoms apie bet kokius įgulos sudėties ir keleivių skaičiaus pasikeitimus.

Be to, kapitonas kompetentingoms valdžios institucijoms nedelsdamas per 3.1.2 punkte nurodytą laikotarpį praneša apie bilieto neturinčių keleivių buvimą laive. Tačiau atsakomybė už bilieto neturinčius keleivius tenka kapitonui.

Nukrypstant nuo 4 ir 7 straipsnių, sistemiškai laive esančių asmenų patikrinimai kertant sieną nevykdomi. Vis dėlto sienos apsaugos pareigūnai tikrina laivą ir laive esančius asmenis, tik kai tai pateisinama atsižvelgiant į rizikos, susijusios su vidaus saugumu ir nelegalia imigracija, įvertinimą.

3.1.5. Kapitonas tinkamu laiku ir pagal atitinkamame uoste galiojančias taisykles kompetentingai valdžios institucijai praneša apie laivo išvykimą.;

c) 3.2 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) 3.2.1 punktas pakeičiamas taip:

„3.2.1. Kruizinio laivo kapitonas kompetentingai valdžios institucijai nusiunčia kruizo maršrutą ir programą, kai tik jie yra nustatomi ir ne vėliau kaip per 3.1.2 punkte nustatytą laikotarpį.;

ii) 3.2.2 punkto antra pastraipa pakeičiama taip:

„Vis dėlto tų laivų įgula ir keleiviai tikrinami, tik kai tai pateisinama atsižvelgiant į rizikos, susijusios su vidaus saugumu ir nelegalia imigracija, įvertinimą.;

iii) 3.2.3 punkto a ir b papunkčių nuoroda „3.2.4 punkte“ pakeičiama nuoroda „3.1.2 punkte“;

iv) 3.2.3 punkto e papunkčio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Vis dėlto tų laivų įgula ir keleiviai tikrinami, tik kai tai pateisinama atsižvelgiant į rizikos, susijusios su vidaus saugumu ir nelegalia imigracija, įvertinimą.;

v) 3.2.4 punktas išbraukiamas;

vi) 3.2.9 punkto antra pastraipa išbraukiama;

vii) 3.2.10 punktas papildomas šiuo papunkčiu:

„i) 3.1.2 punktas (prieš pateikti keleivių ir įgulos sąrašus) netaikomas. Jeigu laive esančių asmenų sąrašas turi būti parengtas pagal 1998 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvą 98/41/EB dėl įplaukiančiuose ir išplaukiančiuose iš Bendrijos valstybių narių uostų keleiviniuose laivuose esančių asmenų registracijos (*), kapitonas to sąrašo kopiją nusiunčia atvykimo uosto, esančio valstybių narių teritorijoje, kompetentingai valdžios institucijai ne vėliau kaip trisdešimt minučių po laivo išvykimo iš trečiosios šalies uosto.

(*) OL L 188, 1998 7 2, p. 35.“

viii) papildoma šiuo punktu:

„3.2.11. Jeigu į keltą, atvykstantį iš trečiosios šalies ir sustojantį valstybių narių teritorijoje daugiau nei vieną kartą, keleiviai įlipa tik likusiai kelionės daliai šioje teritorijoje, tų keleivių patikrinimas, jiems išvykstant, turi vykti išvykimo uoste, o patikrinimas jiems atvykstant – atvykimo uoste.

Asmenys, kurie šių tarpinių sustojimų metu jau yra kelte ir nėra įlipę į jį valstybių narių teritorijoje, tikrinami atvykimo uoste. Atvirkštinė tvarka taikoma tuomet, kai kelionės tikslo šalis yra trečioji šalis.“

ix) pridedamas šis punktas su antrašte:

„Krovinių vežimas tarp valstybių narių

3.2.12. Nukrypstant nuo 7 straipsnio, patikrinimai kertant sieną vežant krovinius tarp dviejų arba daugiau uostų, esančių valstybių narių teritorijoje, neįplaukiant į jokių uostus, esančius už valstybių narių teritorijos ribų, ir vežant prekes neatliekami.

Vis dėlto tų laivų įgula ir keleiviai tikrinami, tik kai tai pateisinama atsižvelgiant į rizikos, susijusios su vidaus saugumu ir nelegalia imigracija, įvertinimą.“

5) VII priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 3 punkto 3.1 ir 3.2 papunkčiai pakeičiami taip:

„Nukrypstant nuo 4 ir 7 straipsnių, valstybės narės gali leisti jūrininkams, turintiems jūrininkų asmens pažymėjimus, išduotus pagal Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvenciją dėl jūreivių nacionalinių asmens pažymėjimų Nr. 108 (1958) arba Nr. 185 (2003), Konvenciją dėl tarptautinės jūrų laivybos sąlygų lengvinimo (toliau – FAL konvencija) ir atitinkamą nacionalinę teisę, atvykti į valstybių narių teritoriją išlipant į krantą, kad būtų uosto, į kurį atplaukia jų laivai, arba gretimų savivaldybių teritorijoje, arba išvykti iš valstybių narių teritorijos grįžtant į savo laivus, neprisistatant sienos perėjimo punkte, jeigu jie įtraukti į laivo, kuriam priklauso, įgulos sąrašą, kuris buvo iš anksto pateiktas patikrinti kompetentingoms valdžios institucijoms.

Tačiau remiantis rizikos, susijusios su vidaus saugumu ir nelegalia imigracija, įvertinimu, prieš jūrininkams išlipant į krantą juos pagal 7 straipsnį tikrina sienos apsaugos pareigūnai.“

b) 6 punktas papildomas šiais papunkčiais:

„6.4. Valstybės narės paskiria nacionalinius kontaktinius centrus, teikiančius konsultacijas nepilnamečių klausimais, ir praneša apie juos Komisijai. Komisija šių nacionalinių kontaktinių centrų sąrašą pateikia valstybėms narėms.

6.5. Jeigu yra abejonų dėl 6.1–6.3 punktuose įvardytų aplinkybių, sienos apsaugos pareigūnai naudojami nacionalinių kontaktinių centrų, teikiančių konsultacijas nepilnamečių klausimais, sąrašu.“;

c) pridedami šie punktai:

„7. Gelbėjimo tarnybos, policija, ugniagesių komandos ir sienos apsaugos pareigūnai

Gelbėjimo tarnybų, policijos ir ugniagesių komandų darbuotojų, veikiančių ekstremaliųjų situacijų atveju, atvykimą ir išvykimą, taip pat sienos apsaugos pareigūnų, kertančių sieną profesinių užduočių vykdymo tikslais, darbą reglamentuojanti tvarka nustatoma nacionalinėje teisėje. Valstybės narės gali sudaryti su trečiosiomis šalimis dvišalius susitarimus dėl tų kategorijų asmenų atvykimo ir išvykimo tvarkos. Šia tvarka ir dvišaliais susitarimais gali būti nustatyta nuostatų, kuriomis leidžiama nukrypti nuo 4, 5 ir 7 straipsnių.

8. Jūroje esančiuose įrenginiuose dirbantys darbuotojai

Nukrypstant nuo 4 ir 7 straipsnių, jūroje esančiuose įrenginiuose dirbantys darbuotojai, kaip apibrėžta 2 straipsnio 18a punkte, reguliariai grįžtantys jūra arba oru į valstybių narių teritoriją nepabuvę trečiosios šalies teritorijoje, sistemiskai netikrinami.

Vis dėlto, nustatant, kaip dažnai reikia tikrinti, atsižvelgiama į nelegalios imigracijos rizikos įvertinimą, ypač tais atvejais, kai prie pat jūroje esančios darbo vietos eina trečiosios šalies kranto linija.“;

6) VIII priede pateikta standartinė forma iš dalies keičiama taip:

a) žodžiai „atvykimo spaudo“ pakeičiamas žodžiais „atvykimo arba išvykimo spaudo“;

b) žodis „atvyko“ pakeičiamas žodžiais „atvyko arba išvyko“.

II PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 810/2009 priedai iš dalies keičiami taip:

- 1) VI priedo „Standartinės pranešimo apie atsisakymą išduoti vizą, vizos panaikinimą ar atšaukimą ir jo pagrindimo formos“ 4 punktas pakeičiamas taip:

„4. ☐ pastarąjį 180 dienų laikotarpį jau esate 90 dienų išbuvęs (-usi) valstybių narių teritorijoje turėdamas (-a) vienodo pavyzdžio vizą arba riboto teritorinio galiojimo vizą“;

- 2) VII priedo 4 punkto ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Jei išduodama daugiau negu šešis mėnesius galiojanti viza, buvimo trukmė yra 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.“;

- 3) XI priedo 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Išduodama vienodos formos daugkartinė viza, suteikianti teisę šalyje būti ne ilgiau kaip 90 dienų olimpinių ir (arba) parolimpinių žaidynių metu.“.

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2013/34/ES

2013 m. birželio 26 d.

dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

nustatomos priemonės, kuriomis būtų užtikrinamas ekonomikos augimas ir darbo vietų kūrimas ir kurios piliečiams bei įmonėms duotų apčiuopiamų rezultatų.

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 50 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

2011 m. balandžio mėn. priimtame Komisijos komunikate „Bendrosios rinkos aktas“ siūloma supaprastinti 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos Direktyvos 78/660/EEB, grindžiamos Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių ⁽³⁾ ir 1983 m. birželio 13 d. Septintosios Tarybos Direktyvos 83/349/EEB, pagrįstos Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu dėl konsoliduotos atskaitomybės ⁽⁴⁾ (Apskaitos direktyvos) nuostatas dėl finansinės informacijos prievolių ir mažinti administracinę naštą, visų pirma tenkančią MVĮ. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija „Europa 2020“ siekiama mažinti administracinę naštą ir gerinti verslo aplinką, visų pirma MVĮ, taip pat skatinti MVĮ internacionalizaciją. 2011 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Taryba taip pat ragino bendrą reguliavimo naštą, visų pirma tenkančią MVĮ, mažinti tiek Sąjungos, tiek nacionaliniu lygiu ir siūlė priemonių produktyvumui didinti, pvz., šalinti biurokratinės kliūtis ir tobulinti MVĮ skirtą reguliavimo sistemą;

(1) Šia direktyva atsižvelgiama į Komisijos geresnio reglamentavimo programą ir visų pirma į Komisijos komunikatą „Sumanus reguliavimas Europos Sąjungoje“, kuriuo siekiama rengti ir teikti aukščiausios kokybės reguliavimo priemonės, laikantis subsidarumo ir proporcingumo principų, kartu užtikrinant, kad administracinė našta būtų proporcinga jos naudai. Komisijos komunikate „Visų pirma galvokime apie mažuosius. Europos iniciatyva „Small Business Act“, kuris priimtas 2008 m. birželio mėn. ir patikslintas 2011 m. vasario mėn., pripažįstamas mažųjų ir vidutinių įmonių (MVĮ) Sąjungos ekonomikoje atliekamas esminis vaidmuo, siekiama gerinti bendrą požiūrį į verslumą ir principą „visų pirma galvokime apie mažuosius“ įtvirtinti politikos formavimo srityje, pradedant reguliavimu ir baigiant viešuoju administravimu. 2011 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Taryba palankiai įvertino Komisijos ketinimą pateikti Bendrosios rinkos aktą, kuriame

(2) 2008 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl apskaitos reikalavimų, susijusių su mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis, ypač mikroįmonėmis ⁽⁵⁾, kurioje teigiama, kad Apskaitos direktyvomis dažnai užkraunama labai didelė našta mažosioms ir vidutinėms įmonėms, ypač labai mažoms įmonėms, ir prašoma Komisijos tęsti šių direktyvų peržiūrą;

(3) siekiant apsaugoti akcininkus, narius ir trečiuosius asmenis, ypač svarbu suderinti nacionalines nuostatas, kuriomis reglamentuojamas tam tikrų rūšių ribotos atsakomybės įmonių metinių finansinių ataskaitų ir vadovybės pranešimų turinys, forma, juose taikomas vertinimo pagrindas bei jų skelbimo tvarka. Būtina vienu metu derinti tokių rūšių įmonėms taikomas tų sričių nuostatas, nes, viena vertus, kai kurios įmonės veiklą

⁽¹⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 84.

⁽²⁾ 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. birželio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

⁽⁴⁾ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

⁽⁵⁾ OL C 45 E, 2010 2 23, p. 58.

vykdo daugiau negu vienoje valstybėje narėje ir, antra vertus, tų įmonių garantijos trečiosioms šalims apribotos įmonės grynojo turto verte;

- (4) metinėmis finansinėmis ataskaitomis siekiama įvairių tikslų ir jomis ne vien teikiama informacija investuotojams kapitalo rinkose, bet ir taip pat pateikiama informacija apie ankstesnius sandorius bei stiprinamas įmonės valdymas. Sąjungos teisės aktais apskaitos srityje turi būti siekiama deramai suderinti finansinių ataskaitų adresatų interesus ir įmonių interesą neturėti pernelyg didelės naštos dėl ataskaitų teikimo reikalavimų;
- (5) ši direktyva turėtų būti taikoma tam tikroms ribotos atsakomybės įmonėms, pavyzdžiui, akcinėms bendrovėms ir uždarosioms akcinėms bendrovėms. Be to, yra daug tikrųjų ūkinių bendrijų ir komanditinių ūkinių bendrijų, kurių visi savo turtu atsakantys nariai yra akcinės bendrovės arba uždarnosios akcinės bendrovės, ir todėl tokioms bendrijoms turėtų būti taikomos šioje direktyvoje nustatytos derinimo priemonės. Be to, šia direktyva taip pat reikėtų užtikrinti, kad bendrijos patenka į jos taikymo sritį, jei bendrijos nariai, kurie nėra uždarnosios akcinės bendrovės arba akcinės bendrovės, faktiškai prisiima ribotą atsakomybę už bendrijos įsipareigojimus, nes tokią ribotą atsakomybę turi kitos bendrovės, kurioms taikoma ši direktyva. Ne pelno įmonių neįtraukimas į šios direktyvos taikymo sritį atitinka šios direktyvos tikslą, vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 50 straipsnio 2 dalies g punktu;
- (6) šios direktyvos taikymo sritis turėtų būti grindžiama principais ir turėtų būti užtikrinta, kad nebūtų galimybės šios direktyvos netaikyti įmonei, jai sukuriant grupės struktūrą, apimančią Sąjungoje ar už jos ribų įsteigtas daugiasluksnes įmones;
- (7) šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos tik tiek, kiek jos yra suderinamos su nuostatomis, kuriomis reglamentuojama tam tikrų rūšių įmonių finansinė atskaitomybė, arba nuostatomis dėl įmonės kapitalo paskirstymo, numatytais kituose esamuose teisėkūros procedūra vienos ar daugiau Sąjungos institucijų priimtuose aktuose, arba joms neprieštarauja;
- (8) be to, būtina Sąjungos lygiu nustatyti minimalius lygiavėčius teisinius finansinės informacijos, kurią turėtų viešai skelbti tarpusavyje konkuruojančios įmonės, apimtį reikalavimus;
- (9) metinės finansinės ataskaitos turėtų būti parengtos remiantis atsargumo principu ir jose turėtų būti parodytas tikras ir teisingas įmonės turto ir įsipareigojimų,

finansinės būklės ir pelno (nuostolių) vaizdas. Įmanoma, kad išimtiniais atvejais, taikant šios direktyvos nuostatas, finansinėse ataskaitose toks tikras ir teisingas vaizdas neparodomas. Tokiais atvejais įmonė turėtų nukrypti nuo tokių nuostatų tam, kad būtų parodytas tikras ir teisingas vaizdas. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama apibrėžti tokius išimtinis atvejus ir nustatyti atitinkamas specialias taisykles, kurios būtų taikomos tais atvejais. Tais išimtiniais atvejais turėtų būti laikomi tik labai neįprasti sandoriai ir neįprastos situacijos ir jie neturėtų, pavyzdžiui, būti susiję su ištisais konkrečiais sektoriais;

- (10) šia direktyva turėtų būti užtikrinta, kad reikalavimai mažosioms įmonėms būtų dideliu mastu suderinti visoje Sąjungoje. Ši direktyva grindžiama principu „visų pirma galvoti apie mažuosius“. Siekiant išvengti neproporcingos toms įmonėms tenkančios administracinės naštos, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama reikalauti be privalomų aiškinamojo rašto pastabų atskleisti tik nedaug tam tikros informacijos pateikiant papildomas pastabas. Tačiau bendros pateikimo sistemos atveju valstybės narės gali tam tikrais atvejais reikalauti papildomai atskleisti informaciją ribotą kartų skaičių, kai to aiškiai reikalaujama jų nacionalinės mokesčių teisės aktuose ir tikrai reikalinga mokesčių rinkimo tikslais. Turėtų būti galima, kad valstybės narės vidutinėms ir didžiosioms įmonėms nustatytų daugiau reikalavimų nei šioje direktyvoje nustatyti minimalūs reikalavimai;
- (11) kai šia direktyva valstybėms narėms leidžiama nustatyti papildomus reikalavimus, pavyzdžiui, mažosioms įmonėms, tai reiškia, kad valstybės narės šia galimybe gali pasinaudoti visiškai arba iš dalies, reikalaujamos mažiau, nei leidžiama. Taip pat, kai šia direktyva leidžiama valstybėms narėms taikyti išimtis, pavyzdžiui, mažosioms įmonėms, tai reiškia, kad valstybės narės reikalavimų tokioms įmonėms gali netaikyti visiškai arba iš dalies;
- (12) mažosios, vidutinės ir didžiosios įmonės turėtų būti apibrėžtos ir išskirtos pagal bendrą balansą, grynąsias pajamas ir vidutinį darbuotojų skaičių finansiniais metais, nes paprastai tie rodikliai objektyviai rodo įmonės dydį. Tačiau, kai patronuojančioji įmonė nerengia grupės konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama imtis veiksmų, kurie, jų nuožiuma, yra būtini reikalauti tokią įmonę priskirti didesnių įmonių kategorijai, įmonės dydį ir atitinkamą kategoriją nustatant pagal konsolidavimo arba agregavimo principus. Jei valstybė narė taiko vieną arba daugiau neprivalomų išimčių labai mažoms įmonėms, labai mažos įmonės taip pat turėtų būti apibrėžtos remiantis bendru balansu, grynosiomis pajamomis ir vidutiniu darbuotojų skaičiumi finansiniais metais. Valstybės narės neturėtų būti įpareigosotos savo nacionalinės teisės aktuose apibrėžti atskirų vidutinių įmonių ir didžiųjų įmonių kategorijų, jei vidutinėms įmonėms taikomi tie patys reikalavimai, kaip ir didžiosioms įmonėms;

- (13) labai mažos įmonės turi ribotus išteklius dideliems reguliavimo reikalavimams įvykdyti. Jei labai mažoms įmonėms nėra nustatyta konkrečių taisyklių, joms taikomos mažosioms įmonėms taikomos taisyklės. Dėl tų taisyklių joms tenka jų dydžiui neatitinkanti našta, kuri apsunkina labai mažas įmones, palyginti su kitomis mažosiomis įmonėmis. Todėl turėtų būti įmanoma valstybėms narėms atleisti labai mažas įmones nuo tam tikrų mažosioms įmonėms taikomų prievolių, dėl kurių joms galėtų tekti nereikalinga apsunkinanti administracinė našta. Vis dėlto labai mažoms įmonėms ir toliau turėtų būti taikomos nacionaliniu lygiu nustatytos prievolės tvarkyti apskaitą, kuri rodytų verslo sandorius ir finansinę būklę. Be to, investicinėms įmonėms ir finansų kontroliuojančiosioms įmonėms neturėtų būti suteikta galimybė pasinaudoti supaprastinta labai mažoms įmonėms taikoma tvarka;
- (14) priimdamos sprendimą, ar įgyvendinti labai mažoms įmonėms taikomą išskirtinę tvarką ir kaip tai daryti pagal šią direktyvą, valstybės narės turėtų atsižvelgti į konkrečias savo rinkų sąlygas ir poreikius;
- (15) finansinių ataskaitų skelbimas labai mažoms įmonėms gali būti našta. Tuo pačiu metu valstybės narės turi užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Todėl valstybėms narėms, kurios naudojasi šioje direktyvoje labai mažoms įmonėms numatytais išimtimis, turėtų būti leidžiama bendrojo skelbimo reikalavimo netaikyti labai mažoms įmonėms, jeigu pagal nacionalinę teisę balanso informacija yra tinkamai pateikta bent vienai paskirtai kompetentingai valdžios institucijai ir jei ta informacija yra perduota įmonių registru, kad paprašius būtų galima gauti jos kopiją. Tokiais atvejais neturėtų būti taikoma šioje direktyvoje nustatyta prievolė skelbti visus apskaitos dokumentus pagal 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 48 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones ⁽¹⁾ 3 straipsnio 5 dalį;
- (16) siekiant užtikrinti, kad būtų atskleidžiama palyginama ir lygiavertė informacija, pripažinimo ir vertinimo principai turėtų būti grindžiami veiklos tęstinumu, atsargumu ir kaupimo pagrindu. Neturėtų būti leidžiama tarpusavyje įskaityti turto ir įsipareigojimų bei pajamų ir sąnaudų straipsnių, o turto ir įsipareigojimų elementai turėtų būti vertinami atskirai. Tačiau konkrečiais atvejais valstybėms narėms turėtų būti leidžiama leisti įmonėms arba reikalauti, kad jos atliktų turto ir įsipareigojimų bei pajamų ir sąnaudų tarpusavio įskaitymus. Finansinėse ataskaitose pateikiant straipsnius turėtų būti atsižvelgiama į pagrindinio sandorio ar susitarimo tikrąją ekonominę prasmę ar komercinį turinį. Vis dėlto, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atleisti įmones nuo to principo taikymo;
- (17) pripažinimui, vertinimui, pateikimui, atskleidimui ir konsolidavimui finansinėse ataskaitose turėtų būti taikomas reikšmingumo principas. Pagal reikšmingumo principą nereikšminga laikoma informacija gali būti, pavyzdžiui, agreguojama finansinėse ataskaitose. Tačiau, net jei vienas straipsnis laikomas nereikšmingu, panašaus pobūdžio nereikšmingi straipsniai kartu gali būti laikomi reikšmingais. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama privalomą reikšmingumo principą taikyti tik pateikimui ir atskleidimui. Reikšmingumo principas neturėtų turėti poveikio nacionaliniu lygiu nustatytai prievolei tvarkyti visą apskaitą, kuri rodytų verslo sandorius ir finansinę būklę;
- (18) siekiant užtikrinti finansinėse ataskaitose pateikiamos informacijos patikimumą, metinėse finansinėse ataskaitose pripažįstami straipsniai turėtų būti vertinami remiantis įsigijimo kainos arba gamybos savikainos principu. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti leidžiama leisti arba reikalauti, kad įmonės perkainotų ilgalaikį turtą tam, kad finansinių ataskaitų vartotojams būtų galima pateikti aktualesnę informaciją;
- (19) dėl finansinės informacijos palyginamumo Sąjungoje poreikio kyla būtinybė įpareigoti valstybes nares leisti apskaitos pagal tikrąją vertę sistemą taikyti tam tikroms finansinėms priemonėms. Be to, taikant apskaitos pagal tikrąją vertę sistemas suteikiama informacijos, kuri gali būti svarbesnė finansinių ataskaitų vartotojams negu informacija, pagrįsta įsigijimo kaina arba gamybos savikaina. Taigi, valstybės narės turėtų leisti, kad visos įmonės arba klasių įmonės, išskyrus labai mažas įmones, kurios naudojasi šioje direktyvoje numatytais išimtimis, apskaitos pagal tikrąją vertę sistemą taikytų ir metinėms, ir konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms arba, valstybei narei nusprendus, tik konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms. Be to, valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę leisti arba reikalauti apskaitos pagal tikrąją vertę sistemą taikyti turtui, kuris nėra finansinės priemonės;
- (20) kad finansinių ataskaitų vartotojai Sąjungoje galėtų geriau palyginti įmonių finansinę būklę, būtinas ribotas balanso formų skaičius. Valstybės narės turėtų reikalauti naudoti vieną iš balanso formų ir turėtų būti leidžiama pasiūlyti pasirinkti iš leidžiamų formų. Tačiau valstybėms narėms

⁽¹⁾ OL L 258, 2009 10 1, p. 11.

reikėtų suteikti galimybę leisti arba reikalauti, kad įmonės koreguotų tą formą ir pateiktų balansą, kuriame išskirtų einamuosius ir neeinamuosius straipsnius. Reikėtų leisti naudoti pelno (nuostolių) ataskaitos formą, kurioje būtų parodytas sąnaudų pobūdis, ir pelno (nuostolių) ataskaitos formą, kurioje būtų parodyta sąnaudų paskirtis. Valstybės narės turėtų reikalauti naudoti vieną iš pelno (nuostolių) ataskaitos formų ir turėtų būti leidžiama pasiūlyti pasirinkti iš leidžiamų formų. Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti įmonėms teikti veiklos rezultatų ataskaitą vietoj pelno (nuostolių) ataskaitos, parengtos pagal vieną iš leistinų formų. Mažosioms ir vidutinėms įmonėms galėtų būti suteikta galimybė naudoti supaprastintas reikalaujamas formas. Tačiau valstybėms narėms turėtų būti leista balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos formas pririnkus naudoti tik finansines ataskaitas teikiant elektroniniu būdu;

(21) siekiant palyginamumo reikėtų numatyti bendrą, *inter alia*, vertės koregavimo, prestižo, atidėjinių, prekių atsargų ir substitutų, taip pat ypatingų pagal dydį ar dažnumą pajamų ir sąnaudų pripažinimo, vertinimo ir pateikimo sistemą;

(22) kai kurie finansinių ataskaitų straipsniai pripažįstami ir vertinami remiantis sąmatomis, nuomonėmis ir modeliais, o ne tiksliais aprašymais. Tam tikri finansinių ataskaitų straipsniai dėl verslui būdingo neapibrėžtumo gali būti tik įvertinti, o ne tiksliai apskaičiuoti. Vertinimo metu paprastai priimami sprendimai, grindžiami naujausia turima ir patikima informacija. Sąmatų naudojimas yra svarbiausia finansinių ataskaitų rengimo dalis. Tai ypač būdinga atidėjinių atveju, kurie savo pobūdžiu yra labiau neapibrėžti už daugelį kitų balanso straipsnių. Sąmatos turėtų būti grindžiamos įmonės vadovybės apdairiai priimtu sprendimu ir objektyviai apskaičiuotos, paremtos panašių sandorių vykdymo patirtimi ir tam tikrais atvejais net nepriklausomų ekspertų ataskaitomis. Svarstant faktus turėtų būti atsižvelgiama į kiekvieną papildomai pateikiamą įvykių po balanso datos faktą;

(23) balanse ir pelno (nuostolių) ataskaitoje pateikiama informaciją reikėtų papildyti informacija, atskleidžiama finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Paprastai finansinių ataskaitų vartotojams mažai kada reikia papildomos informacijos iš mažųjų įmonių, o mažosioms įmonėms gali būti brangu surinkti tokią papildomą informaciją. Todėl yra pagrindo mažosioms įmonėms taikyti riboto informacijos atskleidimo tvarką. Tačiau kai labai maža arba mažoji įmonė mano, kad naudinga papildomai

atskleisti informaciją, kurios reikalaujama iš vidutinių ir didžiųjų įmonių, arba kitą informaciją, kuri nenumatyta šia direktyva, jai turėtų būti leidžiama tai daryti;

(24) vienas iš svarbiausių finansinių ataskaitų aiškinamojo rašto elementų yra informacijos apie apskaitos politiką atskleidimas. Atskleidžiant tokią informaciją visų pirma turėtų būti nurodomi įvairių straipsnių vertinimo pagrindai, pateikiamas pareiškimas, kad ta apskaitos politika neprieštaruja veiklos tęstinumo idėjai, taip pat nurodomi visi reikšmingi taikomos apskaitos politikos pokyčiai;

(25) vidutinių ir didžiųjų įmonių parengtų finansinių ataskaitų vartotojų poreikiai paprastai didesni. Todėl tam tikrose srityse reikėtų atskleisti papildomos informacijos. Atleidimas nuo tam tikrų informacijos atskleidimo prievolių pateisinamas, kai tokios informacijos atskleidimas pažeistų tam tikrų asmenų arba įmonės interesus;

(26) vadovybės pranešimas ir konsoliduotasis vadovybės pranešimas yra svarbūs finansinės atskaitomybės elementai. Turėtų būti pateikiama teisinga veiklos pokyčių ir jos būklės apžvalga, atsižvelgiant į veiklos dydį ir sudėtingumą. Informacija neturėtų apsiriboti finansiniais įmonės veiklos aspektais ir turėtų būti išanalizuoti veiklos poveikio aplinkai ir socialiniai aspektai, būtini norint suprasti įmonės pokyčius, veiklos rezultatus ar būklę. Tais atvejais, kai konsoliduotasis vadovybės pranešimas ir patronuojančiosios įmonės vadovybės pranešimas pateikiami kaip vienas pranešimas, gali būti tikslinga daugiau pabrėžti tuos klausimus, kurie svarbūs konsoliduojamoms įmonėms kaip visumai. Tačiau, turint mintyje galimą našą mažosioms ir vidutinėms įmonėms, tikslinga numatyti, kad valstybės narės galėtų nuspręsti netaikyti prievolės tokių įmonių vadovybės pranešime teikti nefinansinę informaciją;

(27) valstybės narės turėtų turėti galimybę mažąsias įmones atleisti nuo prievolės rengti vadovybės pranešimą, jeigu į finansinių ataskaitų aiškinamąjį raštą tokios įmonės įtraukia savo akcijų įsigijimo duomenis, nurodytus 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/30/ES dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, akcines bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo⁽¹⁾, 24 straipsnio 2 dalyje;

⁽¹⁾ OL L 315, 2012 11 14, p. 74.

- (28) atsižvelgiant į tai, kad biržinės įmonės gali turėti didelę reikšmę šalių, kuriose vykdo veiklą, ekonomikai, šios direktyvos nuostatos dėl įmonės valdymo pareiškimo turėtų būti taikomos įmonėms, kurių perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamojoje rinkoje;
- (29) daug įmonių yra kitų įmonių savininkės, ir derinant konsoliduotąsias finansines ataskaitas reglamentuojančius teisės aktus siekiama apsaugoti bendrovių su akciniu kapitalu interesus. Konsoliduotosios finansinės ataskaitos turėtų būti rengiamos taip, kad tokių įmonių finansinė informacija galėtų būti perteikta nariams ir trečiosioms šalims. Todėl reikėtų suderinti nacionalinės teisės aktus, kuriais reglamentuojamas konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rengimas, kad būtų pasiektas tikslas užtikrinti informacijos, kurią įmonės turėtų skelbti, palyginamumą ir lygiavertiškumą Sąjungoje. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad nežinoma sandorių kaina įprastomis rinkos sąlygomis, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama leisti kitų įmonių akcijų paketų perleidimą kitoms grupės įmonėms, vadinamuosius bendros kontrolės sandorius, įrašyti į apskaitą naudojant interesų suvienijimo apskaitos metodą, pagal kurį konsoliduojamos įmonės turimų akcijų balansinė vertė turi būti įskaityta tik pagal atitinkamą procentinę kapitalo dalį;
- (30) Direktyvoje 83/349/EEB buvo numatytas reikalavimas grupių konsoliduotąsias finansines ataskaitas rengti tais atvejais, kai patronuojančioji įmonė arba viena ar daugiau patronuojamųjų įmonių įsteigtos kaip viena iš šios direktyvos I priede arba II priede išvardytų rūšių įmonių. Valstybė narė galėjo pasirinkti leisti patronuojančiosioms įmonėms nesilaikyti reikalavimo rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas tais atvejais, kai patronuojančioji įmonė nėra I priede arba II priede nurodytos rūšies įmonė. Šia direktyva reikalaujama, kad tik I priede arba, tam tikrais atvejais, II priede nurodytos rūšies patronuojamoji įmonė rengtų konsoliduotąsias finansines ataskaitas, tačiau neužkertamas kelias valstybėms narėms išplėsti šios direktyvos taikymo sritį įtraukiant ir kitus atvejus. Taigi, iš esmės niekas nesikeičia, nes tiek anksčiau, tiek dabar valstybė narė gali nuspręsti, ar iš įmonių, kurioms ši direktyva netaikoma, reikalauti rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas;
- (31) konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamųjų įmonių veikla turėtų būti rodoma kaip vieno ūkio subjekto (grupės) veikla. Patronuojančiosios įmonės kontroliuojamas įmones reikėtų laikyti patronuojamosiomis įmonėmis. Kontrolė turėtų būti grindžiama balsavimo teisių daugumos turėjimu, bet kontrolė gali egzistuoti ir tuomet, kai su kitais akcininkais ar nariais sudaryti susitarimai. Tam tikromis aplinkybėmis kontrolė gali būti veiksmingai vykdoma, kai patronuojančioji įmonė turi patronuojamosios įmonės akcijų mažumą arba visai jų neturi. Valstybės narės turėtų turėti teisę reikalauti, kad įmonės, kurios nėra kontroliuojamos, bet yra bendrai valdomos arba turi bendrą administracinį, valdymo arba priežiūros organą, būtų įtrauktos į konsoliduotąsias finansines ataskaitas;
- (32) patronuojamoji įmonė, kuri pati yra patronuojančioji, turėtų rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas. Tačiau valstybės narės turėtų turėti teisę tokią patronuojančiąją įmonę tam tikromis aplinkybėmis atleisti nuo prievolės rengti tokias konsoliduotąsias finansines ataskaitas, jeigu garantuojama pakankama grupės narių ir trečiųjų šalių apsauga;
- (33) mažosios grupės turėtų būti atleistos nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, nes mažųjų įmonių finansinių ataskaitų vartotojų informacijos poreikiai nedideli ir gali būti brangu be patronuojančiosios ir patronuojamųjų įmonių metinių finansinių ataskaitų rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas. Valstybės narės turėtų turėti galimybę vidutines grupes atleisti nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas dėl to paties išlaidų ir naudos palyginimo, išskyrus atvejus, kai kuri nors iš susijusių įmonių yra viešojo intereso įmonė;
- (34) konsoliduojant reikia įtraukti visą grupės įmonių turtą ir išipareigojimus, taip pat pajamas ir sąnaudas, atskirai nurodant nekontrolinius akcijų paketus konsoliduotajame balanse prie kapitalo ir rezervų ir atskirai nurodant nekontrolinius akcijų paketus prie grupės pelno arba nuostolių konsoliduotosiose pelno (nuostolių) ataskaitose. Tačiau, stengiantis panaikinti konsoliduotų įmonių tarpusavio finansinių ryšių pasekmes, reikėtų padaryti reikiamas pataisas;
- (35) metinių finansinių ataskaitų rengimui taikomi pripažinimo ir vertinimo principai turėtų būti taikomi ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rengimui. Tačiau valstybės narėms turėtų būti leidžiama leisti šioje direktyvoje nurodytas bendrąsias nuostatas ir principus rengiant metines finansines ataskaitas taikyti kitaip nei rengiant konsoliduotąsias finansines ataskaitas;
- (36) asocijuotosios įmonės į konsoliduotąsias finansines ataskaitas turėtų būti įtraukiamos taikant nuosavybės metodą. Direktyvoje 83/349/EEB numatytos asocijuotųjų įmonių vertinimo nuostatos iš esmės neturėtų būti keičiamos, o pagal tą direktyvą leidžiami metodai gali būti tebetaikomi. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę leisti arba reikalauti, kad bendrai valdoma įmonė būtų proporcingai konsoliduota konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose;

- (37) konsoliduojamų įmonių, kaip visumos, konsoliduotosios finansinės ataskaitos turėtų apimti visą informaciją, atskleidžiamą finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Taip pat reikėtų atskleisti informaciją apie įmonių pavadinimus, registruotąsias būstines ir grupės turimas tų įmonių kapitalo dalis, susijusią su patronuojamosiomis įmonėmis, asocijuotosiomis įmonėmis, bendrai valdomomis įmonėmis ir kitų įmonių akcijų paketais;
- (38) visų įmonių, kurioms taikoma ši direktyva, metinės finansinės ataskaitos turėtų būti skelbiamos, laikantis Direktyvos 2009/101/EB. Tačiau tikslinga numatyti, kad šioje srityje mažosioms ir vidutinėms įmonėms galima taikyti tam nukrypti leidžiančias nuostatas;
- (39) valstybės narės primygtinai raginamos kurti elektroninio skelbimo sistemas, kurios sudarytų sąlygas apskaitos duomenis, įskaitant teisės aktų nustatytas finansines ataskaitas, įmonėms pateikti tik vieną kartą ir tokia forma, kad daugelis vartotojų galėtų lengvai su tais duomenimis susipažinti ir juos naudoti. Komisija skatinama išnagrinėti galimybes teikiant finansines ataskaitas taikyti suderintą elektroninį formatą. Tačiau tokios sistemos neturėtų būti našta mažosioms ir vidutinėms įmonėms;
- (40) įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariai bent jau turėtų būti kolektyviai atsakingi įmonės atžvilgiu už metinių finansinių ataskaitų ir vadovybės pranešimų rengimą ir skelbimą. Tas pats požiūris turėtų būti taikomas ir įmonių, rengiančių konsoliduotąsias finansines ataskaitas, administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariams. Tie organai veikia pagal kompetenciją, kurią jiems suteikia nacionalinė teisė. Tai neturėtų užkirsti kelio valstybėms narėms papildomai numatyti tiesioginę atsakomybę akcininkams arba net ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams;
- (41) atsakomybė už metinių finansinių ataskaitų ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų, taip pat vadovybės pranešimų ir konsoliduotųjų vadovybės pranešimų rengimą ir skelbimą pagrįsta nacionaline teise. Įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariams turėtų būti taikomos atitinkamos taisyklės dėl atsakomybės, nustatytos kiekvienos valstybės narės nacionalinėje teisėje. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti atsakomybės mastą;
- (42) siekiant paskatinti patikimą finansinės atskaitomybės procesą visoje Sąjungoje, už įmonės finansinių ataskaitų rengimą atsakingo įmonės organo nariai turėtų užtikrinti, kad finansinė informacija, pateikiama įmonės metinėje finansinėje ataskaitoje ir grupės konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje, atspindėtų tikrą ir teisingą vaizdą;
- (43) turėtų būti atliekamas metinių finansinių ataskaitų ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditas. Reikalavimas, kad iš audito nuomonės turėtų būti aišku, ar metinėse ar konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose pateiktas tikras ir teisingas vaizdas pagal atitinkamą finansinės atskaitomybės tvarką, turėtų būti suprantamas kaip paaškinantis kontekstą, kuriame nuomonė pareiškiama, o ne kaip ribojantis tos nuomonės apimtį. Ši audito prievolė neturėtų būti taikoma mažųjų įmonių metinėms finansinėms ataskaitoms, nes auditas gali būti didelė administracinė našta tos kategorijos įmonėms, o daugelio mažųjų įmonių akcininkai ir vadovai yra tie patys asmenys, todėl nėra didelio poreikio, kad trečioji šalis suteiktų užtikrinimą dėl finansinių ataskaitų. Tačiau šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms nustatyti atlikti mažųjų įmonių auditą atsižvelgiant į mažųjų įmonių ir jų finansinių ataskaitų vartotojų konkrečias sąlygas ir poreikius. Be to, yra labiau tinkama apibrėžti audito išvados turinį 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito ⁽¹⁾. Todėl ta direktyva turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista.
- (44) siekiant numatyti didesnę mokėjimų valdžios institucijoms skaidrumą, gavybos arba neliestų miškų ⁽²⁾ medienos ruošos sektoriuose veikiančios didžiosios įmonės arba viešojo intereso įmonės turėtų atskiroje ataskaitoje kas metus atskleisti reikšmingus mokėjimus, atliktus šalių, kuriose jos veikia, valdžios institucijoms. Tokios įmonės veikia šalyse, turinčiose daug gamtos išteklių, visų pirma, mineralų, naftos, gamtinių dujų ir neliestų miškų. Į ataskaitą reikėtų įtraukti mokėjimų tipus, atitinkančius tuos, kuriuos atskleidžia įmonės, dalyvaujančios Gavybos pramonės skaidrumo iniciatyvoje (GPSI). Ši iniciatyva taip pat papildė Europos Sąjungos veiksmų planą dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (ES FLEGT) ir 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos ⁽³⁾, kuriuo reikalaujama, kad medienos produktų prekiautojai deramai pasirūpintų, kad neteisėtai paruošta mediena nepatektų į Sąjungos rinką;

⁽¹⁾ OL L 157, 2006 9 6, p. 87.

⁽²⁾ Direktyvoje 2009/28/EB neliestas miškas apibrėžtas kaip „miškas ir kitos miškingos vietovės, kuriose auga vietinės rūšys ir nėra aiškiai matomų žmogaus veiklos požymių, o ekologiniai procesai nėra pastebimai sutrikdyti.“.

⁽³⁾ OL L 295, 2010 11 12, p. 23.

- (45) ataskaita turėtų padėti daug išteklių turinčių šalių valdžios institucijoms įgyvendinti GPSI principus ir kriterijus ir savo piliečiams atsiskaityti už mokėjimus, gaunamus iš gavybos pramonės arba neliestų miškų medienos ruošos įmonių, veikiančių jų jurisdikcijoje. Ataskaitoje informacija turėtų būti atskleidžiama pagal atskiras šalis ir projektus. Projektas turėtų būti apibrėžiamas kaip veikla, kuri yra reglamentuojama viena sutartimi, licencija, nuomos sutartimi, koncesija arba panašiais teisiniais susitarimais ir kuri yra mokėjimo išpareigojimų valdžios institucijai pagrindas. Nepaisant to, jei daug tokių susitarimų yra iš esmės tarpusavyje susiję, tai turėtų būti laikoma projektu. „Iš esmės tarpusavyje susiję“ teisiniai susitarimai turėtų būti suprantami kaip veiklos ir geografiniu požiūriu susijusios sutartys, licencijos, nuomos sutartys arba koncesijos, arba susiję susitarimai, kurių nuostatos iš esmės yra panašios, kurie yra pasirašomi su valdžios institucijomis ir dėl kurių atsiranda mokėjimo prievolės. Tokie susitarimai gali būti grindžiami viena sutartimi, bendrąja įmone, bendros gamybos susitarimu arba kitu pagrindiniu teisiniu susitarimu;
- (46) ataskaitoje nereikia atsižvelgti į tuos mokėjimus nesvarbu, ar tai vienkartinis mokėjimas ar keletas susijusių mokėjimų, jeigu finansiniais metais jų vertė yra mažesnė nei 100 000 EUR. Tai reiškia, kad visų susitarimų, kuriais numatomi periodiniai mokėjimai arba dalinės įmokos (pvz., nuomos mokesčiai), atveju įmonė, nustatydamas, ar keleto susijusių mokėjimų atveju buvo pasiekta riba ir ar dėl to reikia atskleisti duomenis, turi atsižvelgti į susijusių periodinių mokėjimų arba susijusių mokėjimų dalinių įmokų agreguotas sumas;
- (47) gavybos pramonės arba neliestų miškų medienos ruošos įmonių neturėtų būti reikalaujama išskaidyti ir skirti mokėjimų projektui, kai mokėjimai atliekami dėl išpareigojimų, kurie įmonėms nustatyti subjektų lygmeniu, o ne projektų lygmeniu. Pavyzdžiui, jeigu įmonė turi daugiau nei vieną projektą priimančiojoje šalyje, o tos šalies valdžios institucija įmonių pajamų mokesčiu apmokestina visas tos įmonės pajamas toje šalyje, o ne konkretų toje šalyje vykdomą projektą arba operaciją, įmonei būtų leidžiama atskleisti įmokėtą pajamų mokesčio sumą arba sumas, nenurodant konkrečios su tuo mokėjimu susijusio projekto;
- (48) gavybos pramonės arba neliestų miškų medienos ruošos įmonė paprastai neturi atskleisti valdžios institucijai, kuri yra paprasta tos įmonės akcininkė, sumokėtų dividendų sumos, jeigu dividendai yra mokami tai valdžios institucijai tokiomis pat sąlygomis kaip ir kitiems akcininkams. Tačiau reikalaujama, kad įmonė atskleistų visų dividendų, mokamų vietoj gamybos teisių arba mokesčių už gamtos išteklius, sumas;
- (49) siekiant spręsti galimybės apeiti atskleidimo reikalavimus klausimą, šia direktyva turėtų būti patikslinama, kad informacija apie mokėjimus turi būti atskleista atsižvelgiant į susijusios veiklos arba mokėjimo esmę. Todėl įmonė neturėtų galėti išvengti informacijos atskleidimo, pavyzdžiui, perkvalifikuodama veiklą, kuriai kitu atveju būtų taikoma ši direktyva. Be to, mokėjimai arba veikla neturėtų būti dirbtinai suskaldyti arba sutelkti siekiant išvengti tokių atskleidimo reikalavimų;
- (50) siekiant nustatyti aplinkybes, kuriomis įmonės turėtų būti atleistos nuo 10 skyriuje nustatytų ataskaitų teikimo reikalavimų, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl kriterijų, kurie turi būti taikomi vertinant, ar trečiosios šalies ataskaitų teikimo reikalavimai yra lygiaverčiai tame skyriuje išdėstytiems ataskaitų teikimo reikalavimams, nustatymo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (51) siekiant užtikrinti vienodas 46 straipsnio 1 dalies įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamas laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾;
- (52) Komisija turėtų peržiūrėti ataskaitų teikimo tvarką ir pateikti ataskaitą per trejus metus suėjus terminui, iki kurio valstybės narės turi perkelti šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę. Atliekant peržiūrą reikėtų apsvarstyti tvarkos veiksmingumą ir atsižvelgti į tarptautinius pokyčius, įskaitant konkurencingumo ir energetinio saugumo klausimus. Atliekant peržiūrą taip pat turėtų būti svarstoma galimybė ataskaitų teikimo reikalavimus taikyti ir papildomiems pramonės sektoriams, taip pat ar ataskaita turėtų būti audituojama. Be to, atliekant peržiūrą reikėtų atsižvelgti į informacijos apie mokėjimus rengėjų ir vartotojų patirtį ir apsvarstyti, ar būtų tikslinga įtraukti papildomą informaciją apie mokėjimus, pvz., efektyvius mokesčių tarifus ir informaciją apie gavėjus, kaip antai banko sąskaitos rekvizitus;

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (53) vadovaudamasi 2011 m. gegužės mėn. G 8 aukščiausiojo lygio susitikimo Dovylyje išvadomis ir siekdama skatinti vienodas tarptautines veiklos sąlygas, Komisija turėtų toliau skatinti visus tarptautinius partnerius įvesti panašius reikalavimus, susijusius su ataskaitų apie mokėjimus valdžios institucijoms teikimu. Šiuo atžvilgiu ypač svarbu tęsti darbą dėl atitinkamo tarptautinio apskaitos standarto;
- (54) siekiant atsižvelgti į būsimus valstybių narių įstatymų ir Sąjungos teisės aktų, susijusių su bendrovių rūšimis, pakeitimus, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl I ir II prieduose pateiktų įmonių sąrašų atnaujinimo. Be to, būtina naudoti deleguotuosius aktus įmonių dydžio kriterijams pritaikyti, nes laikui bėgant dėl infliacijos jų tikroji vertė mažės. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (55) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. palengvinti tarpvalstybines investicijas ir padidinti finansinių ataskaitų ir pranešimų palyginamumą Sąjungos mastu bei visuomenės pasitikėjimą jais, tobulinant konkrečių duomenų atskleidimą ir užtikrinant jo nuoseklumą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (56) ši direktyva pakeičia direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB. Todėl tos direktyvos turėtų būti panaikintos;
- (57) šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi pripažintų, ypač Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, principų;
- (58) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamas direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių tarpusavio ryšys. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas mano, kad atitikties lentelių perdavimas yra pagrįstas,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS, APIBRĖŽTYS IR ĮMONIŲ BEI GRUPIŲ KATEGORIJOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje nustatytos derinimo priemonės taikomos valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, susijusiems su įmonėmis, kurių rūšys išvardytos:

- a) I priede;
- b) II priede, kai visi įmonės tiesioginiai ar netiesioginiai nariai, kitu atveju esantys neribotos atsakomybės, faktiškai yra ribotos atsakomybės todėl, kad tie nariai yra įmonės:
 - i) kurių rūšys išvardytos I priede; arba
 - ii) kurios nėra reglamentuojamos valstybės narės teisės aktais, tačiau jų juridinis statusas yra panašus į išvardytųjų I priede.

2. Valstybės narės per pagrįstą laikotarpį informuoja Komisiją apie jų nacionalinės teisės aktuose padarytus įmonių rūšių pakeitimus, kurie gali turėti įtakos I priedo arba II priedo tikslumui. Tokiu atveju Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 49 straipsnį priimant deleguotuosius aktus patikslinti I ir II prieduose pateiktus įmonių sąrašus.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) viešojo intereso įmonės – įmonės, kurioms taikomas 1 straipsnis ir kurios yra:
 - a) reglamentuojamos valstybės narės, kurios perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti bet kurios valstybės narės reguliuojamojoje rinkoje, kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, teisės aktais;

⁽¹⁾ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

- b) kredito įstaigos, kaip apibrėžta 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 punkte, išskyrus tos direktyvos 2 straipsnyje nurodytas įstaigas;
- c) draudimo įmonės, kaip apibrėžta 1991 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvos 91/674/EEB dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ⁽²⁾ 2 straipsnio 1 dalyje; arba
- d) valstybės narės priskirtos viešojo intereso įmonėms, pavyzdžiui, įmonės, kurios yra svarbios visuomenei dėl jų verslo pobūdžio, dydžio arba jų darbuotojų skaičiaus;
- 2) kitų įmonių akcijų paketai – atitinkamais pažymėjimais patvirtintos arba nepatvirtintos teisės į kitų įmonių kapitalą, kurios, sukurdamos ilgalaikius ryšius su tomis įmonėmis, yra skirtos prisidėti prie tas teises turinčios įmonės veiklos. Nuosavybės teisės į kitos įmonės kapitalo dalį laikomos tos įmonės akcijų paketu, jei to turto dalis viršija valstybės narės nustatytą procentinę ribą, kuri negali būti didesnė nei 20 %;
- 3) susijusi šalis – kaip apibrėžta tarptautiniuose apskaitos standartuose, priimtuose 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo ⁽³⁾;
- 4) ilgalaikis turtas – įmonės veiklai skirtas ilgalaikio naudojimo turtas;
- 5) grynosios pajamos – sumos, gautos už parduotas prekes arba suteiktas paslaugas, atėmus pardavimo nuolaidas, pridėtinės vertės mokestį ir kitus su apyvarta tiesiogiai susijusius mokesčius;
- 6) įsigijimo kaina – mokėtina kaina ir papildomos išlaidos, atėmus papildomas įsigijimo kainos nuolaidas;
- 7) gamybos savikaina – žaliavų ir sudedamųjų dalių įsigijimo kaina ir kitos tiesiogiai su tuo produktu susijusios išlaidos. Valstybės narės leidžia arba reikalauja įtraukti netiesiogiai su tuo produktu susijusių pastoviųjų pridėtinių išlaidų arba kintamųjų pridėtinių išlaidų pagrįstai nustatytą dalį tiek, kiek tos išlaidos yra susijusios su to produkto gamybos laikotarpiu. Platinimo sąnaudos neįtraukiamos;
- 8) vertės koregavimas – koregavimas, skirtas atsižvelgti į balanso datą nustatytus tam tikro turto vertės galutinius arba negalutinius pokyčius;
- 9) patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri kontroliuoja vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių;
- 10) patronuojamoji įmonė – įmonė, kurią kontroliuoja patronuojančioji įmonė, įskaitant visas pagrindinės patronuojančiosios įmonės patronuojamąsias įmones;
- 11) grupė – patronuojančioji įmonė ir visos jos patronuojamosios įmonės;
- 12) susijusios įmonės – dvi ar daugiau įmonių grupėje;
- 13) asocijuotoji įmonė – įmonė, kurios akcijų paketą turi kita įmonė, daranti jos veiklos ir finansų politikai reikšmingą įtaką. Laikoma, kad įmonė daro reikšmingą įtaką kitai įmonei, jeigu ji turi ne mažiau kaip 20 % tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių;
- 14) investicinės įmonės:
- a) įmonės, kurių vienintelė veiklos kryptis yra investuoti savo lėšas į įvairius vertybinius popierius, nekilnojamąjį turtą ir kitą turtą tik tam, kad paskirstytų investicijų riziką ir garantuotų savo akcininkams naudingus jų turto valdymo rezultatus;
- b) su nekintamo kapitalo investicinėmis įmonėmis susijusios įmonės, jeigu vienintelė tų susijusių įmonių veiklos kryptis yra įsigyti visiškai apmokėtas tų investicinių įmonių išleistas akcijas, nedarant poveikio Direktyvos 2012/30/ES 22 straipsnio 1 dalies h punktui;
- 15) finansų kontroliuojančiosios įmonės – įmonės, kurių vienintelė veiklos kryptis yra įsigyti kitų įmonių akcijas, jas valdyti ir iš to gauti pelną, nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nedalyvaujant tų įmonių valdyme, nedarant poveikio jų, kaip akcininkų, teisėms;

⁽¹⁾ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 374, 1991 12 31, p. 7.

⁽³⁾ OL L 243, 2002 9 11, p. 1.

16) reikšmingas – informacijos statusas, kai, jos nepateikus arba ją pateikus klaidingai, būtų galima pagrįstai tikėtis, kad tai turės įtakos sprendimams, kuriuos vartotojai priima remdamiesi įmonės finansinėmis ataskaitomis. Atskirų straipsnių reikšmingumas vertinamas atsižvelgiant į kitus panašius straipsnius.

3 straipsnis

Įmonių ir grupių kategorijos

1. Taikydamos vieną ar daugiau 36 straipsnyje numatytų galimybių, valstybės narės apibrėžia labai mažas įmones, kaip įmones, kurių bent du iš trijų toliau nurodytų rodiklių balanso datą neviršija šių ribų:

- a) bendra balanso suma: 350 000 EUR;
- b) grynosios pajamos: 700 000 EUR;
- c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 10.

2. Mažosios įmonės – įmonės, kurių bent du iš toliau nurodytų trijų rodiklių balanso datą neviršija šių ribų:

- a) bendra balanso suma: 4 000 000 EUR;
- b) grynosios pajamos: 8 000 000 EUR;
- c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 50.

Valstybės narės gali nustatyti didesnes ribas nei pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos ribos. Tačiau bendros balanso sumos riba negali viršyti 6 000 000 EUR, o grynųjų pajamų riba – 12 000 000 EUR.

3. Vidutinės įmonės – įmonės, kurios nėra labai mažos įmonės ar mažosios įmonės ir kurių bent du iš trijų toliau nurodytų rodiklių balanso datą neviršija šių ribų:

- a) bendra balanso suma: 20 000 000 EUR;
- b) grynosios pajamos: 40 000 000 EUR;
- c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 250.

4. Didžiosios įmonės – įmonės, kurių bent du iš trijų toliau nurodytų rodiklių balanso datą viršija šias ribas:

- a) bendra balanso suma: 20 000 000 EUR;
- b) grynosios pajamos: 40 000 000 EUR;
- c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 250.

5. Mažosios grupės – grupės, kurias sudaro konsoliduojamos patronuojančioji ir patronuojamosios įmonės ir kurių bent du iš trijų toliau nurodytų rodiklių patronuojančiosios įmonės balanso datą konsoliduotai neviršija šių ribų:

- a) bendra balanso suma: 4 000 000 EUR;
- b) grynosios pajamos: 8 000 000 EUR;
- c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 50.

Valstybės narės gali nustatyti didesnes ribas nei pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos ribos. Tačiau bendros balanso sumos riba negali viršyti 6 000 000 EUR, o grynųjų pajamų riba – 12 000 000 EUR.

6. Vidutinės grupės – grupės, kurios nėra mažosios grupės, kurias sudaro konsoliduojamos patronuojančioji ir patronuojamosios įmonės ir kurių bent du iš trijų toliau nurodytų rodiklių patronuojančiosios įmonės balanso datą konsoliduotai neviršija šių ribų:

- a) bendra balanso suma: 20 000 000 EUR;
- b) grynosios pajamos: 40 000 000 EUR;
- c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 250.

7. Didžiosios grupės – grupės, kurias sudaro konsoliduojamos patronuojančioji ir patronuojamosios įmonės ir kurių bent du iš trijų toliau nurodytų rodiklių patronuojančiosios įmonės balanso datą konsoliduotai viršija šias ribas:

- a) bendra balanso suma: 20 000 000 EUR;
- b) grynosios pajamos: 40 000 000 EUR;
- c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 250.

8. Apskaičiuojant šio straipsnio 5–7 dalyse nurodytas ribas, valstybės narės leidžia nevykdyti 24 straipsnio 3 dalyje nurodyto įskaitymo ir pagal 24 straipsnio 7 dalį numatyto išbraukimo. Tokiais atvejais bendros balanso sumos ir gryųjų pajamų rodiklių ribos padidinamos 20 %.

9. Euro neįsivedusių valstybių narių atveju nacionaline valiuta išreikšta suma, atitinkanti 1–7 dalyse nustatytas sumas, apskaičiuojama taikant valiutų keitimo kursą, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* bet kurios iš direktyvų, kuriose nustatomos šios sumos, įsigaliojimo dieną.

Perskaičiavimo tų valstybių narių, kurios nėra įsivedusios euro, nacionaline valiuta tikslais 1, 3, 4, 6 ir 7 dalyse nurodytos sumos eurai gali būti didinamos ar mažinamos ne daugiau kaip 5 %, kad būtų nustatytos apvalaus skaičiaus sumos nacionalinėmis valiutomis.

10. Jeigu balanso datą įmonės arba grupės du rodikliai iš trijų rodiklių viršija arba nustoja viršyti 1–7 dalyse nurodytas ribas, tai turi įtakos šioje direktyvoje numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų taikymui tik tuo atveju, jei šis faktas pasikartoja dvejus finansinius metus iš eilės.

11. Šio straipsnio 1–7 dalyse nurodytą bendrą balanso sumą sudaro III priede nustatytos formos dalies „Turtas“ A–E straipsniuose nurodyto turto arba IV priede nustatytos formos A–E straipsniuose nurodyto turto bendra vertė.

12. Apskaičiuojant 1–7 dalyse nurodytas ribas, įmonių, kurioms „gryųjų pajamų“ rodiklis netaikomas, atveju valstybės narės gali reikalauti įtraukti iš kitų šaltinių gautas pajamas. Valstybės narės gali reikalauti, kad patronuojančiosios įmonės apskaičiuotų savo ribas konsoliduotai, o ne atskirai. Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad susijusios įmonės apskaičiuotų savo ribas konsoliduotai arba agreguotai, jei tokios įmonės yra įsteigtos vieninteliu tikslu – išvengti pateikti tam tikrą informaciją.

13. Siekiant prisitaikyti prie infliacijos padarinių, Komisija ne rečiau kaip kas penkerius metus peržiūri ir prireikus pagal 49 straipsnį priimdama deleguotuosius aktus iš dalies keičia šio straipsnio 1–7 dalyse nurodytas ribas, atsižvelgdama į infliaciją, skelbiamą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS IR PRINCIPAI

4 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Metinės finansinės ataskaitos sudaro sudėtinę visumą, ir visų įmonių atveju tai yra bent jau balansas, pelno (nuostolių) ataskaita ir finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas.

Valstybės narės gali reikalauti, kad įmonės, išskyrus mažąsias įmones, be pirmoje pastraipoje nurodytų dokumentų, į metines finansines ataskaitas įtrauktų ir kitas ataskaitas.

2. Metinės finansinės ataskaitos sudaromos aiškiai ir laikantis šios direktyvos nuostatų.

3. Metinėse finansinėse ataskaitose parodomas tikras ir teisingas įmonės turto, įsipareigojimų, finansinės būklės ir pelno (nuostolių) vaizdas. Jei šios direktyvos taikymo nepakaktų tikram ir teisingam įmonės turto, įsipareigojimų, finansinės būklės ir pelno (nuostolių) vaizdui parodyti, tam reikalavimui įvykdyti reikalinga tokia papildoma informacija pateikiama finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

4. Jei išimtiniais atvejais šios direktyvos kurios nors nuostatos taikymas yra nesuderinamas su 3 dalyje nustatyta prievole, ta nuostata netaikoma, kad būtų parodytas tikras ir teisingas įmonės turto, įsipareigojimų, finansinės būklės ir pelno (nuostolių) vaizdas. Tokios nuostatos netaikymas atskleidžiamas finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte, paaiškinant jo priežastis ir jo poveikį įmonės turtui, įsipareigojimams, finansinei būklei ir pelnui (nuostoliams).

Valstybės narės gali apibrėžti atitinkamus išimtinius atvejus ir nustatyti atitinkamas specialias tais atvejais taikomas taisykles.

5. Valstybės narės gali reikalauti, kad įmonės, išskyrus mažąsias įmones, metinėse finansinėse ataskaitose atskleistų daugiau informacijos, negu reikalaujama pagal šią direktyvą.

6. Nukrypstant nuo 5 dalies, valstybės narės gali reikalauti, kad mažosios įmonės parengtų, atskleistų ir paskelbtų daugiau informacijos finansinėse ataskaitose nei reikalaujama šioje direktyvoje su sąlyga, kad tokia informacija renkama į bendrą pateikimo sistemą ir reikalavimas ją atskleisti yra nustatytas nacionalinės mokesčių teisės aktuose griežtai mokesčių rinkimo tikslais. Pagal šią dalį reikalaujama informacija įtraukiama į finansinių ataskaitų atitinkamą dalį.

7. Valstybės narės Komisijai pateikia visą papildomą informaciją, kurios jos reikalauja pagal 6 dalį, perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę ir kai nacionalinėje teisėje jos nustato naujus reikalavimus pagal 6 dalį.

8. Elektroninius metinių finansinių ataskaitų teikimo ir skelbimo būdus naudojančios valstybės narės užtikrina, kad nebūtų reikalaujama, jog mažosios įmonės pagal 7 skyrių skelbtų papildomą atskleidžiamą informaciją, kurios reikalaujama nacionalinės mokesčių teisės aktuose, kaip nurodyta 6 dalyje.

5 straipsnis

Bendra atskleidžiama informacija

Dokumente, kuriame pateikiamos finansinės ataskaitos, nurodomas įmonės pavadinimas ir Direktyvos 2009/101/EB 5 straipsnio a ir b punktuose nurodyta informacija.

6 straipsnis

Bendrieji finansinės atskaitomybės principai

1. Metinėse ir konsoliduotose finansinėse ataskaitose pateikiami straipsniai pripažįstami ir vertinami laikantis šių bendrųjų principų:

- a) daroma prielaida, kad įmonės toliau vykdoma veikla yra tęstinė;
- b) apskaitos politika ir vertinimo pagrindai nuosekliai taikomi kiekvienais finansiniais metais;
- c) pripažįstama ir vertinama atsargiai, visų pirma:
 - i) galima pripažinti tik iki balanso datos uždirbtą pelną,
 - ii) pripažįstami visi įsipareigojimai, atsiradę atitinkamais arba ankstesniais finansiniais metais, net jeigu tokie įsipareigojimai paaiškėja tik laikotarpiu nuo balanso datos iki datos, kurią balansas parengiamas, ir
 - iii) pripažįstamas bet koks neigiamas vertės koregavimas nepriklausomai nuo to, ar finansinių metų rezultatas yra pelnas ar nuostolis;
- d) balanse ir pelno (nuostolių) ataskaitoje pripažįstamos sumos apskaičiuojamos pagal kaupiamąjį principą;
- e) finansinių metų pradžios balansas atitinka ankstesnių finansinių metų pabaigos balansas;
- f) turto ir įsipareigojimų straipsnių elementai vertinami atskirai;

g) turto ir įsipareigojimų arba pajamų ir sąnaudų straipsnius tarpusavyje įskaityti draudžiama;

h) pelno (nuostolių) ataskaitos ir balanso straipsniai į apskaitą įtraukiami ir pateikiami atsižvelgiant į atitinkamų sandorių ar susitarimų esmę;

i) finansinėse ataskaitose pripažįstami straipsniai vertinami remiantis įsigijimo kainos arba gamybos savikainos principu; ir

j) šioje direktyvoje nustatytų pripažinimo, vertinimo, pateikimo, atskleidimo ir konsolidavimo reikalavimų nereikia laikytis, kai jų laikymosi poveikis yra nereikšmingas.

2. Nepaisydamos 1 dalies g punkto, valstybės narės gali konkrečiais atvejais leisti įmonėms arba reikalauti, kad jos tarpusavyje įskaitytų turto ir įsipareigojimų straipsnius arba pajamų ir sąnaudų straipsnius, jeigu įskaitomos sumos finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte nurodytos kaip bendrosios sumos.

3. Valstybės narės gali atleisti įmones nuo 1 dalies h punkte numatytų reikalavimų.

4. Valstybės narės gali 1 dalies j punktą taikyti tik pateikimui ir atskleidimui.

5. Be tų sumų, kurios pripažintos pagal 1 dalies c punkto ii papunktį, valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad būtų pripažįstami visi numatomi įsipareigojimai ir galimi nuostoliai, atsiradę atitinkamais arba ankstesniais finansiniais metais, net jeigu tokie įsipareigojimai arba nuostoliai paaiškėja tik laikotarpiu nuo balanso datos iki datos, kurią balansas parengiamas.

7 straipsnis

Alternatyvus ilgalaikio turto vertinimas perkainota verte

1. Nukrypdamos nuo 6 straipsnio 1 dalies i punkto, valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad visos įmonės arba kurių nors klasių įmonės ilgalaikį turtą vertintų perkainota verte. Jei nacionalinėje teisėje numatytas vertinimas perkainojimo pagrindu, apibrėžiamas jo turinys, ribos ir taikymo taisyklės.

2. Jei taikoma 1 dalis, vertinimo įsigijimo kainos arba gamybos savikainos pagrindu ir vertinimo perkainojimo pagrindu skirtumo suma įtraukiama į balanso perkainojimo rezervą dalyje „Kapitalas ir rezervai“.

Visas perkainojimo rezervas arba jo dalis bet kuriuo metu gali būti kapitalizuotas.

Perkainojimo rezervas mažinamas, jei į tą rezervą pervedamos sumos nebereikalingos apskaitos perkainojimo pagrindui taikyti. Valstybės narės gali nustatyti perkainojimo rezervo taikymo taisykles su sąlyga, kad pervedimai iš perkainojimo rezervo į pelno (nuostolių) ataskaitą gali būti atliekami tik tuomet, kai pervedamos sumos į pelno (nuostolių) ataskaitą įrašomos kaip sąnaudos arba atspindi faktiškai padidėjusią vertę. Jokios perkainojimo rezervo dalies nei tiesiogiai, nei netiesiogiai paskirstyti negalima, nebent ta dalis būtų lygi faktiškai realizuotam pelnui.

Perkainojimo rezervą mažinti galima tik šios dalies antroje ir trečioje pastraipose nustatytomis sąlygomis.

3. Vertės koreguojamos kasmet, remiantis perkainota verte. Tačiau, nukrypdamos nuo 9 ir 13 straipsnių, valstybės narės gali leisti arba reikalausti V ir VI prieduose nustatytų formų atitinkamuose straipsniuose rodyti tik tą vertės koregavimo sumos dalį, kuri apskaičiuojama vertinimą atliekant išigijimo kainos arba gamybos savikainos pagrindu, o likusią koregavimo sumą, apskaičiuotą atliekant šiame straipsnyje nustatytą vertinimą perkainojimo pagrindu, formose parodyti atskirai.

8 straipsnis

Alternatyvus vertinimas tikrąja verte

1. Nukrypdamos nuo 6 straipsnio 1 dalies i punkto ir laikydamosi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų:

- a) valstybės narės leidžia arba reikalauja, kad visos įmonės arba kurių nors klasių įmonės finansines priemones, įskaitant ir išvestines, vertintų tikrąja verte; ir
- b) valstybės narės gali leisti arba reikalausti, kad visos įmonės arba kurių nors klasių įmonės vertintų konkrečias turto kategorijas, išskyrus finansines priemones, pagal tikrąją vertę.

Toks leidimas arba reikalavimas gali būti taikomas tik konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms.

2. Šioje direktyvoje prekių biržos sandoriai, kurie suteikia bet kuriai iš susitariančių šalių teisę atsiskaityti pinigais arba kokia nors kita finansine priemone, laikomi išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, išskyrus atvejus, kai:

- a) tokie sandoriai jų sudarymo metu ir vėliau buvo įtraukti į įmonės numatomo pirkimo, pardavimo ar naudojimo poreikius ir toliau juos atitinka;

b) tokie sandoriai nuo pradžios buvo sudaryti kaip prekių biržos sandoriai; ir

c) pagal tokius sandorius numatoma atsiskaityti pristačius prekes.

3. 1 dalies a punktas taikomas tik šiems išipareigojimams:

- a) išipareigojimams, kurie sudaro prekybos portfelio dalį; ir
- b) išvestinėms finansinėms priemonėms.

4. Vertinimas pagal 1 dalies a punktą netaikomas:

- a) neišvestinėms finansinėms priemonėms, laikomoms iki mokėjimo termino;
- b) įmonės paskoloms ir kitoms gautinoms sumoms, kurios nėra laikomos prekybai; ir
- c) turimiems patronuojamųjų įmonių, asocijuotųjų įmonių ir bendrų įmonių akcijų paketams, įmonės išleistoms nuosavybės vertybinių popierių priemonėms, sandoriams dėl abipusio nenumatytų išlaidų kompensavimo sujungiant verslą, taip pat kitoms finansinėms priemonėms, turinčioms tokių specifinių savybių, kad pagal bendrai pripažintus principus šios priemonės į apskaitą įtraukiamos skirtingai nei kitos finansinės priemonės.

5. Nukrypdamos nuo 6 straipsnio 1 dalies i punkto, valstybės narės, atsižvelgdamos į tam tikrą turtą ir išipareigojimus, kurie atitinka apdraustų nuo rizikos straipsnių kategoriją pagal draudimo nuo rizikos pagal tikrąją vertę apskaitos sistemą, arba į tokio turto ar išipareigojimų nustatytas dalis, gali leisti įvertinti konkrečią sumą pagal tokios sistemos reikalavimus.

6. Nukrypdamos nuo 3 ir 4 dalių, valstybės narės gali leisti arba reikalausti pripažinti, vertinti finansines priemones ir atskleisti su jomis susijusią informaciją pagal tarptautinius apskaitos standartus, priimtus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002.

7. Tikroji vertė, kaip apibrėžta šiame straipsnyje, nustatoma atsižvelgiant į vieną iš šių verčių:

- a) finansinių priemonių, kurių patikima rinka gali būti lengvai nustatyta, atveju – į rinkos vertę. Jei priemonės rinkos vertės lengvai nustatyti neįmanoma, tačiau galima nustatyti priemonės sudedamųjų dalių arba panašios priemonės rinkos vertę, rinkos vertė gali būti išvesta iš jos sudedamųjų dalių arba panašios priemonės rinkos vertės;

- b) finansinių priemonių, kurių patikima rinka negali būti lengvai nustatyta, atveju – į vertę, nustatytą taikant bendrai pripažintus vertinimo modelius ir būdus, jei tokiais vertinimo modeliais ir būdais užtikrinama pagrįsta apytikslė rinkos vertės reikšmė.

Finansinės priemonės, kurių patikimai įvertinti neįmanoma nė vienu iš pirmos pastraipos a ir b punktuose apibrėžtų metodų, įvertinamos remiantis įsigijimo kainos arba gamybos savikainos principu, jei vertinimas tuo pagrindu yra įmanomas.

8. Nepaisant 6 straipsnio 1 dalies c punkto, kai finansinė priemonė yra vertinama tikrąja verte, vertės pokytis įtraukiamas į pelno (nuostolių) ataskaitą, išskyrus toliau nurodytus atvejus, kai toks pokytis tiesiogiai įtraukiamas į tikrosios vertės rezervą:

- a) į apskaitą įtraukiama priemonė atitinka nuo rizikos apdraustos priemonės kriterijus pagal draudimo nuo rizikos apskaitos sistemą, kuri leidžia nerodyti pelno (nuostolių) ataskaitoje vertės pokyčio dalies arba viso pokyčio; arba
- b) vertės pokytis yra susijęs su pinigų straipsnio valiutos kurso svyravimu, kuris sudaro dalį įmonės grynųjų investicijų į užsienio ūkio subjektą.

Valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad parduoti parengto finansinio turto, kuris nėra išvestinė finansinė priemonė, vertės pokytis būtų tiesiogiai įtrauktas į tikrosios vertės rezervą. Tas tikrosios vertės rezervas koreguojamas, jei jo sumos nebėra būtinos pirmos pastraipos a ir b punktams įgyvendinti.

9. Nepaisydamos 6 straipsnio 1 dalies c punkto, valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad visos įmonės ar kai kurių klasių įmonės, vertindamos turtą, kuris nėra finansinės priemonės, tikrąja verte, įtrauktų vertės pokytį į pelno (nuostolių) ataskaitą.

3 SKYRIUS

BALANSAS IR PELNO (NUOSTOLIŲ) ATASKAITA

9 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos

1. Vienų finansinių metų balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos forma nesiskiria nuo kitų finansinių metų. Nukrypti nuo to principo vis dėlto leidžiama išimtiniais atvejais, kad būtų

parodytas tikras ir teisingas įmonės turto, įsipareigojimų, finansinės būklės ir pelno (nuostolių) vaizdas. Tokie nukrypimai ir jų priežastys nurodomi finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

2. III–VI prieduose nurodyti balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos straipsniai nustatyta eilės tvarka pateikiami atskirai. Vals-tybės narės leidžia smulkesnį tų straipsnių padalijimą, jei laikoma- si nustatytų formų. Valstybės narės leidžia įtraukti tarpines sumas ir naujus straipsnius, jeigu tokių naujų straipsnių turinys neįeina į nustatytų formų straipsnių turinį. Valstybės narės gali reikalauti atlikti tokį smulkesnį padalijimą, įtraukti tarpines sumas arba naujus straipsnius.

3. Balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos straipsnių, žymimų arabiškais skaitmenimis, struktūra, nomenklatūra ir terminija prireikus pritaikoma prie specifinio įmonės veiklos pobūdžio. Valstybės narės gali reikalauti tokio pritaikymo ypatingam ekonomikos sektoriui priklausančių įmonių atveju.

Valstybės narės gali leisti ar reikalauti, kad balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos straipsniai, žymimi arabiškais skaitmeni- mis, būtų susumuojami, kai jų suma yra nereikšminga siekiant parodyti tikrą ir teisingą įmonės turto, įsipareigojimų, finansinės būklės ir pelno (nuostolių) vaizdą arba kai toks susumavimas atliekamas dėl didesnio aiškumo, su sąlyga, kad taip susumuoti straipsniai būtų atskirai aptariamais finansinių ataskaitų aiškina- majame rašte.

4. Nukrypdamos nuo šio straipsnio 2 ir 3 dalių, valstybės narės gali riboti įmonės galimybes nukrypti nuo pagal III–VI prieduose nustatytų formų tiek, kiek tai būtina finansines atas- kaitas teikiant elektroniniu būdu.

5. Kiekvieno balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos straipsnio atžvilgiu nurodoma finansinių metų, su kuriais yra susijęs balansas ir pelno (nuostolių) ataskaita, suma ir su atitinkamu ankstesnių finansinių metų straipsniu susijusi suma. Kai tos sumos nėra palyginamos, valstybės narės gali reikalauti, kad ankstesnių finansinių metų suma būtų koreguojama. Visi sumų nepalyginamumo ar koregavimo atvejai nurodomi finan- sinių ataskaitų aiškinamajame rašte su paaiškinimais.

6. Valstybės narės gali leisti arba reikalauti pakeisti balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitų formas, kad būtų parodytas pelno paskirstymas arba nuostolio padengimas.

7. Kitų įmonių akcijų paketus įtraukiant į metines finansines ataskaitas:

- a) valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad kitų įmonių akcijų paketai į apskaitą būtų įtraukiami naudojant nuosavybės metodą, numatytą 27 straipsnyje, atsižvelgiant į esminį koregavimą dėl metinių finansinių ataskaitų ypatingų požymių, palyginti su konsoliduotosiomis finansinėmis ataskaitomis;
- b) valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad kitų įmonių akcijų paketams priskirtina pelno (nuostolių) dalimi pelno (nuostolių) ataskaitoje būtų pripažįstama tik suma, atitinkanti jau gautų dividendų arba dividendų, kuriuos sumokėti gali būti pareikalauta, suma; ir
- c) jei pelno (nuostolių) ataskaitoje pripažinta kitų įmonių akcijų paketams priskirtina pelno dalis viršija jau gautų dividendų arba dividendų, kuriuos sumokėti gali būti pareikalauta, sumą, skirtumo suma įrašoma į rezervą, kurio negalima paskirstyti akcininkams.

10 straipsnis

Balanso formos pateikimas

Balansui pateikti valstybės narės nustato naudoti vieną arba abi III ir IV prieduose nustatytas formas. Jeigu valstybė narė nustato, kad galima naudoti abi formas, ji leidžia įmonėms pasirinkti, kurią iš nustatytų formų naudoti.

11 straipsnis

Alternatyvus balanso pateikimas

Valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad įmonės arba tam tikrų klasių įmonės straipsnius, išskirdamos einamuosius ir neeinamuosius straipsnius, pateiktų kitokia forma, nei nustatyta III ir IV prieduose, su sąlyga, kad pateikiama informacija būtų bent jau tokia pati kaip ir ta, kuri pateikiama pagal III ir IV priedus.

12 straipsnis

Specialiosios nuostatos, susijusios su tam tikrais balanso straipsniais

1. Jeigu turtas arba įsipareigojimas susijęs su daugiau nei vienu balanso straipsniu, jo ryšys su kitais straipsniais paaiškinamas arba tame straipsnyje, kuriame tas turtas ar įsipareigojimas įrašytas, arba finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

2. Savos akcijos ir susijusių įmonių akcijos rodomos tik tam skirtuose straipsniuose.

3. Turtas pagal paskirtį priskiriamas ilgalaikiam arba trumpalaikiam.

4. Teisės į nekilnojamąjį turtą ir kitos panašios nacionalinės teisės aktuose numatytos teisės parodomos straipsnyje „Žemė ir pastatai“.

5. Ilgalaikio turto, kurio naudingo ekonominio tarnavimo laikas yra ribotas, įsigijimo vertė arba gamybos savikaina, arba perkainota vertė, kai taikoma 7 straipsnio 1 dalis, mažinama, koreguojant tas vertes sumomis, apskaičiuojamomis taip, kad tokio turto vertė būtų sistemingai nurašoma per jo naudingo ekonominio tarnavimo laiką.

6. Ilgalaikio turto vertės koregavimas priklauso nuo šių sąlygų:

- a) valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad būtų koreguojama finansinio ilgalaikio turto vertė, kad balanso datą jis būtų vertinamas mažesne suma;
- b) ir riboto, ir neriboto naudingo ekonominio tarnavimo laiko ilgalaikio turto vertė koreguojama taip, kad balanso datą jis būtų vertinamas mažesne suma, jeigu tikimasi, kad jo vertės sumažėjimas nebus laikinas;
- c) a ir b punktuose minimas vertės koregavimas įtraukiamas į pelno (nuostolių) ataskaitą ir, jeigu šioje ataskaitoje tas koregavimas neparodomas atskirame straipsnyje, jis atskirai nurodomas finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte;
- d) vertinti mažesne verte, kaip numatyta a ir b punktuose, nebeleidžiama, jeigu nebėra priežasčių, dėl kurių atitinkamos vertės buvo koreguojamos; ši nuostata netaikoma prestižo vertės koregavimui.

7. Trumpalaikio turto vertė koreguojama, stengiantis parodyti jį mažesne rinkos verte arba tam tikrais atvejais kita mažesne verte, kuria tas turtas vertinamas balanso datą.

Vertinti mažesne verte, kaip numatyta pirmoje pastraipoje, nebeleidžiama, jeigu nebėra priežasčių, dėl kurių atitinkamos vertės buvo koreguojamos.

8. Valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad į gamybos savikainą būtų įskaičiuojamos palūkanos už ilgalaikio arba trumpalaikio turto gamybai finansuoti pasiskolintą kapitalą, jeigu tos palūkanos yra susijusios su gamybos laikotarpiu. Pritaikius šią nuostatą, tai nurodoma finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

9. Valstybės narės gali leisti vienerūšių prekių atsargų bei visų substitutų, įskaitant investicijas, įsigijimo kainą ar gamybos savikainą skaičiuoti vidutinių svertinių kainų pagrindu, taikant metodą „pirmas į, pirmas iš“ (FIFO), metodą „paskutinis į, pirmas iš“ (LIFO) ar metodą, atspindintį bendrai pripažintą geriausią praktiką.

10. Jeigu avansu grąžintinos skolos sumos yra didesnės už gautas sumas, valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad jų skirtumas būtų rodomas kaip turtas. Šis skirtumas atskirai nurodomas balanse arba finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Kasmet nurašoma tam tikra pagrįstai nustatyta to skirtumo dalis, ir ne vėliau kaip iki skolos grąžinimo datos tas skirtumas visiškai nurašomas.

11. Nematerialusis turtas nurašomas per jo naudingo ekonominio tarnavimo laiką.

Išskirtiniais atvejais, kai prestižo naudingo tarnavimo laikas ir plėtros išlaidos negali būti patikimai apskaičiuoti, toks turtas nurašomas per valstybės narės nustatytą ilgiausią laikotarpį. Tas ilgiausias laikotarpis nėra trumpesnis nei penkeri metai ir neviršija 10 metų. Finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte pateikiamas prestižo nurašymo laikotarpio paaiškinimas.

Jeigu nacionalinės teisės aktais leidžiama plėtros išlaidas rodyti dalyje „Turtas“, ir plėtros išlaidos nėra visiškai nurašytos, valstybės narės reikalauja, kad pelnas nebūtų skirstomas, išskyrus tą atvejį, kai paskirstymui skirtų rezervų ir ankstesnių metų pelno suma yra bent jau lygi nenurašytai išlaidų sumai.

Jeigu pagal nacionalinės teisės aktus leidžiama formavimo išlaidas rodyti dalyje „Turtas“, jos nurašomos per ne ilgesnį kaip penkerių metų laikotarpį. Tokiu atveju valstybės narės reikalauja, kad formavimo išlaidoms būtų taikoma *mutatis mutandis* trečia pastraipa.

Išimtiniais atvejais valstybės narės gali leisti nukrypti nuo trečios ir ketvirtos pastraipų. Tokie nukrypimai ir jų priežastys nurodomi finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

12. Atidėjiniais padengiami aiškos kilmės išpareigojimai, jeigu balanso datą yra tikėtina, kad reikės juos įvykdyti, arba aišku, kad reikės juos įvykdyti, tik neaišku, kokio dydžio jie bus arba kada juos reikės įvykdyti.

Valstybės narės taip pat gali leisti sudaryti atidėjinius, skirtus aiškos kilmės išlaidoms padengti, jeigu balanso datą yra

tikėtina, kad jos bus patirtos, arba aišku, kad jos bus patirtos, tik neaišku, kokio dydžio jos bus arba kada jos bus patirtos.

Balanso datą atidėjinys atitinka tiksliausių išlaidų, kurios, tikėtina, bus patirtos, įvertį arba išpareigojimo atveju – tiksliausių sumos, reikalingos, kad tas išpareigojimas būtų įvykdytas, įvertį. Atidėjiniai nenaudojami turto vertei koreguoti.

13 straipsnis

Pelno (nuostolių) ataskaitos forma

1. Pelno (nuostolių) ataskaitai pateikti valstybės narės nustato naudoti vieną arba abi V ir VI prieduose nustatytas pelno (nuostolių) ataskaitų formas. Jeigu valstybė narė nustato, kad galima naudoti abi formas, ji gali leisti įmonėms pasirinkti, kurią iš nustatytų formų naudoti.

2. Nukrypdomos nuo 4 straipsnio 1 dalies, valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad visos įmonės ar kai kurių klasių įmonės vietoj pelno (nuostolių) ataskaitos straipsnių pagal V ir VI prieduose nustatytų savo veiklos rezultatų ataskaitą, su sąlyga, kad pateikiama informacija yra bent jau tokia pati kaip ir ta, kurios reikalaujama pagal V ir VI priedus.

14 straipsnis

Mažosioms ir vidutinėms įmonėms taikomi supaprastinimai

1. Valstybės narės gali leisti mažosioms įmonėms rengti sutrumpintus balansus, kuriuose rodomi tik III ir IV prieduose raidėmis ir romėniškais skaitmenimis pažymėti straipsniai, atskirai nurodant:

a) III priedo „Turtas“ D.II straipsnio skliaustuose reikalaujamą informaciją ir dalies „Kapitalas, rezervai ir išpareigojimai“ C straipsnyje reikalaujamą informaciją, kiekvienu atveju nurodant agreguotą sumą; arba

b) IV priedo D.II straipsnio skliaustuose reikalaujamą informaciją.

2. Valstybės narės gali leisti mažosioms ir vidutinėms įmonėms rengti sutrumpintas pelno (nuostolių) ataskaitas laikantis šių apribojimų:

a) V priede nurodytos ataskaitos formos 1–5 straipsniai gali būti sujungti į vieną straipsnį „Bendrasis pelnas (nuostoliai)“;

b) VI priede nurodytos ataskaitos formos 1, 2, 3 ir 6 straipsniai gali būti sujungti į vieną straipsnį „Bendrasis pelnas (nuostoliai)“.

4 SKYRIUS

FINANSINIŲ ATASKAITŲ AIŠKINAMASIS RAŠTAS

15 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl finansinių ataskaitų aiškinamojo rašto

Kai balanso ir pelno (nuostolių) ataskaitos aiškinamasis raštas pateikiamas pagal šį skyrių, informacija aiškinamajame rašte pateikiama tokia pat tvarka, kokia straipsniai pateikti balanse ir pelno (nuostolių) ataskaitoje.

16 straipsnis

Visoms įmonėms aktualus finansinių ataskaitų aiškinamojo rašto turinys

1. Be informacijos, kurios reikalaujama pagal kitas šios direktyvos nuostatas, finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte visos įmonės atskleidžia šią informaciją:

- a) taikomą apskaitos politiką;
- b) kai ilgalaikis turtas vertinamas perkainota verte, lentelę, kurioje parodomi:
 - i) perkainojimo rezervo pokyčiai per finansinius metus, paaiškinant joje nurodytų straipsnių apmokestinimo tvarką, ir
 - ii) balansinę vertę balanse, kuri būtų pripažinta, jei ilgalaikis turtas nebūtų buvęs perkainotas;
- c) kai finansinės priemonės ir (arba) turtas, kuris nėra finansinė priemonė, vertinami tikrąja verte:
 - i) svarbias prielaidas, sudariusias vertinimo modelių ir būdų pagrindą, kai tikroji vertė buvo nustatyta pagal 8 straipsnio 7 dalies b punktą,
 - ii) kiekvienos kategorijos finansinių priemonių ar turto, kuris nėra finansinė priemonė, tikrąją vertę, vertės pokyčius, tiesiogiai įtrauktus į pelno (nuostolių) ataskaitą, taip pat pokyčius, įtrauktus į tikrosios vertės rezervą,
 - iii) informaciją apie kiekvienos rūšies išvestinių finansinių priemonių mastą ir pobūdį, įskaitant svarbias sąlygas,

kurios gali paveikti būsimų pinigų srautų dydį, pasiskirstymą per tam tikrą laiką ir užtikrintumą, ir

- iv) lentelę, kurioje parodomi tikrosios vertės rezervo pokyčiai per finansinius metus;
 - d) bendrą visų finansinių įsipareigojimų, garantijų ar neapibrėžtųjų straipsnių, neįtrauktų į balansą, sumą, nurodant visų pateiktų vertingų užstatų pobūdį ir formą; atskirai atskleidžiami visi įsipareigojimai, susiję su pensijomis ir susijusiomis arba asocijuotosiomis įmonėmis;
 - e) administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariams išmokėtų avansų ir suteiktų paskolų sumą, nurodant palūkanų normas, pagrindines sąlygas ir visas sugrąžintas, nurašytas arba atsisakytas sumas, taip pat jų vardu prisiimtus įsipareigojimus bet kurios rūšies garantijų forma, nurodant bendrą sumą kiekvienai kategorijai;
 - f) atskirų pajamų arba sąnaudų straipsnių, kurie yra išskirtinai dideli ar dažni, sumą ir pobūdį;
 - g) sumas, kurias įmonė yra skolinga ir turi grąžinti vėliau kaip po penkerių metų, taip pat visas įmonės gautas paskolas, už kurias įmonė yra pateikusi vertingą užstatą, nurodant užstato pobūdį ir formą; ir
 - h) vidutinį darbuotojų skaičių finansiniais metais.
2. Valstybės narės gali *mutatis mutandis* reikalauti, kad mažosios įmonės atskleistų 17 straipsnio 1 dalies a, m, p, q ir r punktuose reikalaujamą informaciją.

Taikant pirmą pastraipą, pagal 17 straipsnio 1 dalies p punktą reikalaujama pateikti informacija apima tik tame punkte nurodytų susitarimų pobūdį ir verslo tikslą.

Taikant pirmą pastraipą, pagal 17 straipsnio 1 dalies r punktą reikalaujama pateikti informacija apima tik sandorius, sudarytus su to punkto ketvirtoje pastraipoje išvardytomis šalimis.

3. Valstybės narės nereikalauja, kad mažosios įmonės atskleistų daugiau informacijos, nei reikalaujama ar leidžiama šiame straipsnyje.

17 straipsnis

Papildoma informacija, kurią turi atskleisti vidutinės bei didžiosios įmonės ir viešojo intereso įmonės

1. Be informacijos, kurios reikalaujama pagal 16 straipsnį ir kitas šios direktyvos nuostatas, finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte vidutinės bei didžiosios įmonės ir viešojo intereso įmonės atskleidžia šią informaciją:

a) įvairių ilgalaikio turto straipsnių atveju:

i) įsigijimo kainą arba gamybos savikainą, arba, jei taikytas alternatyvus vertinimo pagrindas, tikrąją vertę arba perkainotą vertę finansinių metų pradžioje ir pabaigoje,

ii) per finansinius metus įsigyto, parduoto ar perduoto turto vertę,

iii) sukaupto vertės koregavimo sumą finansinių metų pradžioje ir pabaigoje,

iv) per finansinius metus priskaičiuotą vertės koregavimą,

v) sukaupto vertės koregavimo pokyčius, susijusius su per finansinius metus įsigytu, parduotu ir perduotu turtu, ir

vi) kai palūkanos kapitalizuojamos pagal 12 straipsnio 8 dalį, per finansinius metus kapitalizuotą sumą.

b) jeigu ilgalaikio arba trumpalaikio turto vertė koreguojama tik mokesčių tikslais, koregavimo sumas ir priežastis;

c) jei finansinės priemonės vertinamos įsigijimo kaina arba gamybos savikaina:

i) kiekvienos išvestinių finansinių priemonių rūšies atveju:

— priemonių tikrąją vertę, jei tokią vertę galima nustatyti taikant kurį nors iš 8 straipsnio 7 dalies a punkte nustatytų metodų, ir

— informaciją apie priemonių mastą ir pobūdį;

ii) finansinio ilgalaikio turto, jeigu to turto vertė viršija jo tikrąją vertę, atveju:

— atskiro turto arba atitinkamų atskiro turto grupių balansinę vertę ir tikrąją vertę ir

— balansinės vertės nesumažinimo priežastis, įskaitant įrodymų, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad balansinė vertė bus atkurta, pobūdį;

d) atlygio, už finansinius metus išmokėto administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariams pagal jų pareigas, sumą ir visus atsirandančius ar prisiimtus išpareigojimus, susijusius su senatvės pensijomis buvusiems minėtų organų nariams, nurodant bendrą sumą kiekvienai organo kategorijai.

Valstybės narės gali nereikalausti atskleisti tokios informacijos, jeigu dėl jos atskleidimo būtų galima nustatyti konkretaus tokio organo nario finansinę būklę;

e) vidutinį darbuotojų skaičių finansiniais metais, suskirstytą pagal kategorijas ir, jei tai atskirai nenurodyta pelno (nuostolių) ataskaitoje, personalo sąnaudas finansiniais metais, suskirstytas pagal darbo užmokestį, socialinio draudimo sąnaudas ir pensijų sąnaudas;

f) jei balanse pripažįstamas atidėtųjų mokesčių atidėjiny, atidėtųjų mokesčių likutį finansinių metų pabaigoje ir jo pokytį per finansinius metus;

g) visų įmonių, kurių akcijų paketą turi pati įmonė arba per asmenį, veikiantį savo vardu, bet įmonės naudai, pavadinimus ir registruotųjų būstinių adresus, nurodant turimo kapitalo dalį, kapitalo ir rezervų dydį ir tos įmonės paskutinių finansinių metų, kurių finansinės ataskaitos buvo patvirtintos, pelną (nuostolius); informacijos apie kapitalą ir rezervus bei pelną (nuostolius) galima nepateikti, jeigu atitinkama įmonė neskelbia savo balanso ir jeigu įmonė jos nekontroliuoja.

Valstybės narės gali leisti informaciją, kurią reikalaujama atskleisti šio punkto pirmoje pastraipoje, pateikti pranešimo forma pagal Direktyvos 2009/101/EB 3 straipsnio 1 ir 3 dalis; pateikus tokį pranešimą, tai nurodoma finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Be to, valstybės narės gali leisti nepateikti tokios informacijos, jeigu dėl tos informacijos pobūdžio ją atskleidus būtų labai pakenkta kuriai nors iš įmonių, su kuriomis ji susijusi. Valstybės narės gali reikalausti, kad norint nepateikti tokios informacijos reikėtų gauti išankstinę administracinės arba teisminės institucijos leidimą. Kiekvienas toks informacijos nepateikimas nurodomas finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte;

- h) per finansinius metus pasirašytų akcijų skaičių ir nominaliąją vertę, arba jeigu nominaliosios vertės nėra – buhalterinę vertę, neviršijant įstatinio kapitalo dydžio, nedarant poveikio Direktyvos 2009/101/EB 2 straipsnio e punktui arba Direktyvos 2012/30/ES 2 straipsnio c ir d punktams kiek tai susiję su šio kapitalo dydžiu;
- i) jeigu turima daugiau nei vienos rūšies akcijų, kiekvienos rūšies akcijų skaičių ir nominaliąją vertę, arba jeigu nominaliosios vertės nėra – kiekvienos rūšies akcijų buhalterinę vertę;
- j) informaciją apie turimus akcijų nuosavybės pažymėjimus, konvertuojamąsias obligacijas, varantus, pasirinkimo sandorius ar panašius vertybinius popierius arba teises, nurodant jų skaičių ir jų suteikiamas teises;
- k) kiekvienos iš įmonių, kurių įmonė yra neribotos atsakomybės narys, pavadinimą, pagrindinės ar registruotosios būstinės adresą ir teisinę formą;
- l) įmonės, rengiančios didžiausios įmonių grupės, kuriai aptarta įmonė priklauso kaip patronuojamoji įmonė, konsoliduotąsias finansines ataskaitas, pavadinimą ir registruotosios būstinės adresą;
- m) įmonės, rengiančios mažiausios įmonių grupės, kuriai aptarta įmonė priklauso kaip patronuojamoji įmonė ir kuri priklauso m punkte nurodytai įmonių grupei, konsoliduotąsias finansines ataskaitas, pavadinimą ir registruotosios būstinės adresą;
- n) vietą, kur galima gauti m ir n punktuose nurodytų konsoliduotųjų finansinių ataskaitų kopijas, jeigu jas įmanoma gauti;
- o) siūlomą pelno paskirstymą arba nuostolių padengimą arba tam tikrais atvejais pelno paskirstymą arba nuostolių padengimą;
- p) įmonės susitarimų, neįtrauktų į balansą, pobūdį ir verslo tikslą, taip pat tų susitarimų finansinį poveikį įmonei, jeigu dėl tų susitarimų atsirandantys pavojai ar nauda yra reikšmingi ir jeigu tokius pavojus ar naudą būtina atskleisti siekiant įvertinti įmonės finansinę būklę;
- q) po balanso datos įvykusių reikšmingų įvykių, neparodytų pelno (nuostolių) ataskaitoje arba balanse, pobūdį ir finansinį poveikį, ir
- r) sandorius, kuriuos įmonė sudarė su susijusiomis šalimis, įskaitant tokių sandorių sumą, susijusių šalių santykių pobūdį ir kitą informaciją apie sandorius, kuri yra būtina norint suprasti įmonės finansinę būklę. Informacija apie atskirus sandorius gali būti agreguojama pagal jų pobūdį, išskyrus atvejus, kai, norint suprasti susijusių šalių sandorių poveikį įmonės finansinei būklei, būtina atskira informacija.
- Valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad būtų atskleidžiami tik tie sandoriai su susijusiomis šalimis, kurie nebuvo sudaryti įprastomis rinkos sąlygomis.
- Valstybės narės gali leisti, kad būtų neatskleidžiami tarp vieno ar daugiau grupės narių sudaryti sandoriai, jei patronuojamosios įmonės, su kuriomis sudarytas sandoris, visiškai priklauso tokiam nariui.
- Valstybės narės gali leisti, kad vidutinė įmonė atskleistų tik tuos sandorius su susijusiomis šalimis, kuriuos ji sudarė su:
- i) savininkais, turinčiais įmonės akcijų paketą;
 - ii) įmonėmis, kurių akcijų paketą turi pati įmonė, ir
 - iii) įmonės administravimo, valdymo ar priežiūros organų nariais.
2. Valstybės narės neprivalo taikyti 1 dalies g punkto savo nacionalinės teisės aktais reglamentuojamai įmonei, kuri yra patronuojančioji įmonė, šiais atvejais:
- a) jeigu įmonė, kurios akcijų paketą turi ta patronuojančioji įmonė, kaip nurodyta 1 dalies g punkte, yra įtraukta į tos patronuojančiosios įmonės rengiamas konsoliduotąsias finansines ataskaitas arba į didesnės įmonių grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas, kaip nurodyta 23 straipsnio 4 dalyje;
 - b) jeigu ta patronuojančioji įmonė yra parodžiusi tą akcijų paketą savo metinėse finansinėse ataskaitose pagal 9 straipsnio 7 dalį arba savo konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose, parengtose pagal 27 straipsnio 1–8 dalis.

18 straipsnis

Papildoma informacija, kurią turi atskleisti didžiosios įmonės ir viešojo intereso įmonės

1. Be informacijos, kurios reikalaujama pagal 16 ir 17 straipsnius ir kitas šios direktyvos nuostatas, finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte didžiosios įmonės ir viešojo intereso įmonės atskleidžia šią informaciją:
 - a) grynąsias pajamas, sugrupuotas pagal veiklos rūšis ir geografines rinkas, jeigu tos veiklos rūšys ir geografinės rinkos viena nuo kitos smarkiai skiriasi, atsižvelgiant į gaminių pardavimo ir paslaugų teikimo organizavimo būdus, ir
 - b) visus finansinių metų mokesčius, sumokėtus kiekvienam teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei už teisės aktų nustatytą metinių finansinių ataskaitų auditą, ir visus mokesčius, sumokėtus kiekvienam teisės aktų nustatytą auditą atliekančiam auditoriui arba audito įmonei už kitas užtikrinimo paslaugas, mokesčių konsultavimo paslaugas ir kitas ne audito paslaugas.
2. Valstybės narės gali leisti nepateikti 1 dalies a punkte nurodytos informacijos, jeigu tos informacijos atskleidimas labai pakenktų įmonei. Valstybės narės gali reikalauti, kad norint nepateikti tokios informacijos reikėtų gauti išankstinį administracinės arba teisminės institucijos leidimą. Kiekvienas toks informacijos nepateikimas nurodomas finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.
3. Valstybės narės gali numatyti, kad 1 dalies b punktas netaikomas įmonės metinėms finansinėms ataskaitoms, kai ta įmonė įtraukta į pagal 22 straipsnį reikalaujamas parengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas su sąlyga, kad tokia informacija pateikiama konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

5 SKYRIUS

VADOVYBĖS PRANEŠIMAS

19 straipsnis

Vadovybės pranešimo turinys

1. Vadovybės pranešime pateikiama teisinga įmonės veiklos ir jos būklės pokyčių ir rezultatų apžvalga, kartu aprašant pagrindinę riziką ir neaiškumus, su kuriais ji susiduria.

Apžvalga – tai subalansuota ir išsami įmonės veiklos ir jos būklės pokyčių ir rezultatų analizė, atlikta atsižvelgiant į veiklos mastą ir sudėtingumą.

Tiek, kiek tai reikalinga siekiant suprasti įmonės veiklos pokyčius, veiklos rezultatus ar būklę, analizuojami ir finansiniai, ir tam tikrais atvejais nefinansiniai pagrindiniai veiklos rezultatų rodikliai, susiję su konkrečia veikla, be kita ko, su aplinkos ir

personalo klausimais susijusi informacija. Pateikiant analizę vadovybės pranešime tam tikrais atvejais pateikiamos nuorodos į sumas, apie kurias pranešama metinėse finansinėse ataskaitose, ir jų papildomi paaiškinimai.

2. Vadovybės pranešime taip pat nurodoma:

- a) numatomos įmonės plėtros kryptys ateityje;
- b) mokslinių tyrimų ir plėtros veikla;
- c) informacija apie nuosavų akcijų įsigijimą pagal Direktyvos 2012/30/ES 24 straipsnio 2 dalies reikalavimus;
- d) įmonės filialų buvimas ir
- e) kai įmonė naudoja finansines priemones ir jos yra reikšmingos vertinant jos turtą, įsipareigojimus, finansinę būklę ir pelną arba nuostolius:
 - i) įmonės finansinės rizikos valdymo tikslai ir politika, įskaitant jos kiekvienos svarbesnės prognozuojamo sandomio rūšies, kuriai taikoma draudimo nuo rizikos apskaita, draudimo nuo rizikos politiką, ir
 - ii) įmonės kainų rizikos, kredito rizikos, likvidumo rizikos ir pinigų srautų rizikos pozicija.

3. Valstybės narės gali atleisti mažąsias įmones nuo prievolės rengti vadovybės pranešimus, jeigu jos reikalauja, kad informacija, nurodyta Direktyvos 2012/30/ES 24 straipsnio 2 dalyje ir susijusi su įmonės įsigytais savomis akcijomis, būtų pateikta finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

4. Valstybės narės gali atleisti mažąsias ir vidutines įmones nuo 1 dalies trečioje pastraipoje nurodytos prievolės, kiek tai susiję su nefinansine informacija.

20 straipsnis

Įmonės valdymo pareiškimas

1. 2 straipsnio 1 punkto a papunktyje nurodytos įmonės į savo vadovybės pranešimą įtraukia įmonės valdymo pareiškimą. Toks pareiškimas pateikiamas kaip specialus vadovybės pranešimo skirsnis ir jame pateikiama bent ši informacija:

- a) nuoroda į šiuos dalykus, kai taikytina:

- i) įmonei taikomą įmonės valdymo kodeksą;

ii) įmonės valdymo kodeksą, kurį įmonė nusprendė taikyti savanoriškai;

iii) visą reikalingą informaciją apie įmonės valdymo praktiką, taikytą papildant nacionalinės teisės aktų reikalavimus.

Kai daroma nuoroda į i ar ii papunkčiuose nurodytą įmonės valdymo kodeksą, įmonė taip pat nurodo, kur galima rasti viešai paskelbtus atitinkamus tekstus; kai daroma nuoroda į iii papunktyje nurodytą informaciją, įmonė viešai paskelbia išsamią informaciją apie taikomą įmonės valdymo praktiką;

b) kai įmonė pagal nacionalinės teisės aktus nukrypsta nuo įmonės valdymo kodekso, nurodyto a punkto i arba ii papunktyje, įmonės paaiškinimas, nuo kurių įmonės valdymo kodekso dalių ji nukrypsta ir kodėl; jei įmonė nusprendžia nepateikti nuorodų į jokias a punkto i ar ii papunkčiuose minimo įmonės valdymo kodekso nuostatas, ji paaiškina tokio sprendimo motyvus;

c) su finansinės atskaitomybės procesu susijusių įmonės vidaus kontrolės ir rizikos valdymo sistemų pagrindinių požymių aprašymas;

d) informacija, kuri yra reikalaujama 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų ⁽¹⁾ 10 straipsnio 1 dalies c, d, f, h ir i punktuose, jei įmonei ta direktyva taikoma;

e) išskyrus atvejus, kai ši informacija jau numatyta nacionalinės teisės aktuose, akcininkų susirinkimo veikimo bei jo pagrindinių įgaliojimų aprašymas ir akcininkų teisių bei naudojimosi jomis aprašymas, ir

f) administracinio, valdymo ir priežiūros organų ir jų komitetų sudėtis ir veikimas.

2. Valstybės narės gali leisti informaciją, kurios reikalaujama 1 dalyje, pateikti:

a) atskirame pranešime, jį skelbiant kartu su vadovybės pranešimu, kaip nurodyta 30 straipsnyje, arba

b) dokumente, viešai pateiktame įmonės interneto svetainėje, į kurią nuoroda daroma vadovybės pranešime.

Kai 1 dalies d punkte reikalaujama informacija pateikiama vadovybės pranešime, šios dalies atitinkamai a ir b punktuose minimame tame atskirame pranešime arba dokumente gali būti pateikiama kryžminė nuoroda į tą vadovybės pranešimą.

3. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pagal 34 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą pareiškia nuomonę dėl pagal šio straipsnio 1 dalies c ir d punktus parengtos informacijos ir patikrina, kad būtų pateikta šio straipsnio 1 dalies a, b, e ir f punktuose nurodyta informacija.

4. Valstybės narės nuo šio straipsnio 1 dalies a, b, e ir f punktų taikymo gali atleisti 1 dalyje nurodytas įmones, kurios yra išleidusios tik vertybinius popierius, kurie skiriasi nuo akcijų, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, apibrėžtoje Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte, išskyrus atvejus, kai tokios įmonės yra išleidusios akcijų, kuriomis prekiaujama daugiašalėje prekybos sistemoje, apibrėžtoje Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 15 punkte.

6 SKYRIUS

KONSOLIDUOTOSIOS FINANSINĖS ATASKAITOS IR PRANEŠIMAI

21 straipsnis

Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir pranešimų taikymo sritis

Šiame skyriuje patrunuojančioji įmonė ir visos jos patrunuojamosios įmonės yra konsoliduojamos įmonės, jeigu patrunuojančioji įmonė yra įmonė, kuriai taikomos šioje direktyvoje numatytos koordinavimo priemonės, vadovaujantis 1 straipsnio 1 dalimi.

22 straipsnis

Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rengimo reikalavimas

1. Valstybė narė reikalauja, kad nacionalinės teisės aktais reglamentuojama įmonė rengtų konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą, jeigu ta įmonė (patrunuojančioji įmonė):

a) turi daugumą kitos įmonės (patrunuojamosios įmonės) akcininkų ar narių balsavimo teisių;

b) turi teisę skirti arba atleisti daugumą kitos įmonės (patrunuojamosios įmonės) administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių ir kartu yra tos įmonės akcininkė arba narė;

⁽¹⁾ OL L 142, 2004 4 30, p. 12.

c) turi teisę įmonei (patronuojamajai įmonei), kurios akcininkė arba narė ji yra, daryti lemiamą įtaką pagal su ta įmone sudarytą sutartį arba pagal steigimo sutarties ar įstatų nuostatas, jeigu pagal tą patronuojamąją įmonę reglamentuojančius teisės aktus leidžiama, kad tai įmonei būtų taikomos tokios sutartys ar nuostatos.

Valstybė narė neturi nurodyti, kad patronuojančioji įmonė privalo būti savo patronuojamosios įmonės akcininkė arba narė. Nereikalaujama, kad tos valstybės narės, kurių teisės aktuose nenumatoma tokios minėtos sutartys ar išlygos, taikytų šią nuostatą; arba

d) yra įmonės akcininkė arba narė ir:

i) dauguma tos įmonės (patronuojamosios įmonės) administracinio, valdymo ar priežiūros organų narių, kurie dirbo šiose pareigose ataskaitiniais finansiniais metais, praėjusiais finansiniais metais ir iki pat konsoliduotųjų finansinių ataskaitų parengimo dienos, buvo paskirti tik todėl, kad patronuojančioji įmonė pasinaudojo savo balsavimo teisėmis, arba

ii) pagal susitarimą su kitais tos įmonės (patronuojamosios įmonės) akcininkais arba nariais viena kontroliuoja daugumą akcininkų arba narių balsavimo teisių toje įmonėje. Valstybės narės gali priimti nuostatas, išsamiau nustatančias tokių susitarimų formą ir turinį.

Valstybės narės reikalauja, kad būtų taikomos bent ii papunktyje nurodytos nuostatos. Jos gali nustatyti, kad i papunktis taikomas, jeigu įvykdomas reikalavimas, kad balsavimo teisės sudaro bent jau 20 % visų teisių.

Tačiau i papunktis netaikomas, jeigu trečioji šalis tos įmonės atžvilgiu turi a, b ar c punktuose nurodytas teises.

2. Šalia 1 dalyje nurodytų atvejų valstybės narės gali reikalauti, kad nacionalinės teisės aktais reglamentuojama įmonė rengtų konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą, jeigu:

a) ta įmonė (patronuojančioji įmonė) gali daryti lemiamą įtaką ar kontroliuoti arba faktiškai daro lemiamą įtaką ar kontroliuoja kitą įmonę (patronuojamąją įmonę) arba

b) ta įmonė (patronuojančioji įmonė) ir kita įmonė (patronuojamoji įmonė) yra bendrai valdomos patronuojančiosios įmonės.

3. Taikant 1 dalies a, b ir d punktus visų kitų patronuojamųjų įmonių, taip pat visų patronuojančiosios įmonės arba kitos patronuojamosios įmonės naudai, bet savo vardu veikiančių asmenų balsavimo teisės bei skyrimo ir atleidimo teisės įskaitomos į atitinkamos patronuojančiosios įmonės teises.

4. Taikant 1 dalies a, b ir d punktus, i 3 dalyje minimas teises neįskaitomos teisės:

a) suteikiamos akcijų, turimų asmens, kuris nėra nei patronuojančioji įmonė, nei tos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, naudai arba

b) suteikiamos akcijų,

i) turimų kaip užstatas, jeigu atitinkamomis teisėmis naudojama pagal gautus nurodymus, arba

ii) turimų dėl įprastos verslo veiklos metu suteiktų paskolų su sąlyga, kad tomis balsavimo teisėmis naudojamas užstato davėjo interesais.

5. Taikant 1 dalies a ir d punktus į visas akcininkų ar narių balsavimo teises patronuojamojoje įmonėje neįskaitomos balsavimo teisės, suteikiamos akcijų, kurias turi pati įmonė, tos įmonės patronuojamoji įmonė arba savo vardu, bet tų įmonių naudai veikiantis asmuo.

6. Nedarant poveikio 23 straipsnio 9 daliai, patronuojančioji įmonė ir visos jos patronuojamosios įmonės turi būti konsoliduojamos, neatsižvelgiant į tai, kur yra tokių patronuojamųjų įmonių registruotosios būstinės.

7. Nedarant poveikio šiam straipsniui, 21 ir 23 straipsniams, valstybė narė gali reikalauti, kad nacionalinės teisės aktais reglamentuojama įmonė rengtų konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą, jeigu:

a) ta įmonė ir viena ar daugiau pagal 1 arba 2 dalį su ja nesusijusių kitų įmonių yra bendrai valdomos pagal:

i) su ta įmone sudarytą sutartį, ar

ii) tų kitų įmonių steigimo sutartį ar įstatus, arba

b) tos įmonės ir vienos ar daugiau kitų su ja nesusijusių įmonių, kaip apibrėžta 1 ar 2 dalyje, administraciniai, valdymo ar priežiūros organai yra daugiausia sudaryti iš tų pačių asmenų, einančių pareigas atskaitiniais finansiniais metais ir iki konsoliduotųjų finansinių ataskaitų parengimo dienos.

8. Kai taikoma 7 dalyje nurodyta valstybės narės galimybė, toje dalyje apibūdintos įmonės ir visos jų patrunuojamosios įmonės yra konsoliduojamos, jeigu viena ar daugiau iš tų įmonių priskiriamos vienai iš I arba II priede išvardytų įmonių rūšių.

9. Šio straipsnio 7 dalyje nurodytoms konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms ir konsoliduotajam vadovybės pranešimui taikomos šio straipsnio 6 dalis, 23 straipsnio 1, 2, 9 ir 10 dalys, taip pat 24–29 straipsniai, laikantis tokių pakeitimų:

a) nuorodos į patrunuojančiąsias įmones suprantamos kaip nuorodos į visas šio straipsnio 7 dalyje nurodytas įmones, ir

b) nedarant poveikio 24 straipsnio 3 daliai į konsoliduotąsias finansines ataskaitas įtraukiamų straipsnių „Kapitalas“, „Akcijų priedai“, „Perkainojimo rezervas“, „Rezervai“, „Ankstesnių metų pelnas (nuostoliai)“ ir „Finansinių metų pelnas (nuostoliai)“ sumos yra agreguotos sumos, priskirtinos kiekvienai iš šio straipsnio 7 dalyje nurodytų įmonių.

23 straipsnis

Atleidimas nuo konsolidavimo

1. Mažosios grupės atleidžiamos nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąją vadovybės pranešimą, išskyrus atvejus, kai kuri nors susijusi įmonė yra viešojo intereso įmonė.

2. Valstybės narės gali atleisti vidutines grupes nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąją vadovybės pranešimą, išskyrus atvejus, kai kuri nors susijusi įmonė yra viešojo intereso įmonė.

3. Nepaisydama šio straipsnio 1 ir 2 dalių, toliau nurodytais atvejais nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąją vadovybės pranešimą valstybė narė atleidžia nacionalinės teisės aktais reglamentuojamą patrunuojančiąją įmonę (įmonę, kuriai taikoma išimtis), kuri yra ir patrunuojamoji įmonė, įskaitant viešojo intereso įmonę, išskyrus atvejus, kai tai viešojo intereso įmonei taikomas 2 straipsnio 1 punkto a papunktis, jeigu tos įmonės patrunuojančioji įmonė reglamentuojama valstybės narės teisės aktais ir:

a) įmonės, kuriai taikoma išimtis, patrunuojančioji įmonė yra visų įmonės, kuriai taikoma išimtis, akcijų savininkė. Į

įmonės, kuriai taikoma išimtis, akcijas, kurias turi jos administracinio, valdymo ar priežiūros organo nariai, vadovaujantis teisine prievole arba tos įmonės steigimo sutartyje arba įstatuose įrašyta prievole, šiuo tikslu neatsižvelgiama arba

b) įmonės, kuriai taikoma išimtis, patrunuojančioji įmonė turi 90 % arba daugiau įmonės, kuriai taikoma išimtis, akcijų ir kiti įmonės, kuriai taikoma išimtis, akcininkai arba nariai tai išimčiai pritarė.

4. 3 dalyje minėtais išimties atvejais turi būti laikomasi visų šių sąlygų:

a) įmonė, kuriai taikoma išimtis, ir, nedarant poveikio 9 daliai, visos jos patrunuojamosios įmonės konsoliduojamos didesnės įmonių grupės, kurią valdo valstybės narės teisės aktais reglamentuojama patrunuojančioji įmonė, konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose;

b) a punkte nurodytas didesnės įmonių grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąją vadovybės pranešimą rengia tos grupės patrunuojančioji įmonė laikydamasi valstybės narės teisės aktų, kuriais reglamentuojama ta patrunuojančioji įmonė, pagal šią direktyvą arba tarptautinius apskaitos standartus, priimtus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002;

c) laikantis 30 straipsnio, toliau nurodyti dokumentai, susiję su įmone, kuriai taikoma išimtis, skelbiami taip, kaip numatyta valstybės narės teisės aktuose, kuriais reglamentuojama ta įmonė, kuriai taikoma išimtis:

i) a punkte nurodytos konsoliduotosios finansinės ataskaitos ir b punkte nurodytas konsoliduotasis vadovybės pranešimas,

ii) audito išvada ir

iii) prirėikus, 6 dalyje nurodytas priedas.

Ta valstybė narė gali reikalauti, kad i, ii ir iii papunkčiuose nurodyti dokumentai būtų skelbiami jos valstybine kalba, o jų vertimai atitinkamai patvirtinami;

d) įmonės, kuriai taikoma išimtis, metinių finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte atskleidžiama ši informacija:

i) patrunuojančiosios įmonės, rengiančios a punkte nurodytas konsoliduotąsias finansines ataskaitas, pavadinimas ir registruotosios būstinės adresas ir

- ii) atleidimas nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą.

5. 3 dalyje nenumatytais atvejais valstybė narė, nedarydama poveikio šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalims, gali atleisti nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą nacionalinės teisės aktais reglamentuojamą bet kurią patrunuojančiąją įmonę (įmonę, kuriai taikoma išimtis), kuri yra ir patrunuojamoji įmonė, įskaitant viešojo intereso įmonę, išskyrus atvejus, kai tai viešojo intereso įmonei taikomas 2 straipsnio 1 punkto a papunktis, kurios patrunuojančioji įmonė reglamentuojama valstybės narės teisės aktais, jeigu įvykdomos visos 4 dalyje išvardytos sąlygos ir jeigu:

- a) įmonės, kuriai taikoma išimtis, akcininkai arba nariai, kuriems priklauso minimali tos įmonės pasirašytojo kapitalo dalis, likus ne mažiau kaip šešioms mėnesiams iki finansinių metų pabaigos nepareikalavo parengti konsoliduotųjų finansinių ataskaitų;

- b) a punkte minima minimali dalis neviršija šių ribų:

- i) 10 % pasirašytojo kapitalo akcinių bendrovių ir komanditinių ūkinių bendrijų su akciniu kapitalu atveju ir

- ii) 20 % pasirašytojo kapitalo kitų tipų įmonių atveju.

- c) valstybė narė nedaro išimčių, laikydamasi:

- i) sąlygos, kad patrunuojančioji įmonė, parengusi 4 dalies a punkte nurodytas konsoliduotąsias finansines ataskaitas, būtų reglamentuojama išimtį suteikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktais, arba

- ii) su tų finansinių ataskaitų parengimu ir auditu susijusių sąlygų.

6. Valstybė narė gali suteikti 3 ir 5 dalyse numatytas išimtis, jeigu įmonės 4 dalies a punkte nurodytose konsoliduotose finansinėse ataskaitose arba jų prieduose pagal šią direktyvą atskleidžiama papildoma informacija, jei tą informaciją tokiomis pat aplinkybėmis turi pateikti tos valstybės narės nacionalinės teisės aktais reglamentuojamos įmonės, kurios yra įpareigtos rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

7. 3–6 dalys taikomos nedarant poveikio valstybių narių teisės aktams dėl konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ar konsoliduotojo vadovybės pranešimo rengimo, jeigu tie dokumentai reikalingi:

- a) darbuotojams ar jų atstovams informuoti arba

- b) administracinei ar teisminei institucijai saviems tikslams.

8. Nedarant poveikio šio straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalims, valstybė narė, kuri numato taikyti šio straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytas išimtis, taip pat gali atleisti nuo prievolės rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą nacionalinės teisės aktais reglamentuojamą patrunuojančiąją įmonę (įmonę, kuriai taikoma išimtis), kuri yra ir patrunuojamoji įmonė, įskaitant viešojo intereso įmonę, išskyrus atvejus, kai tai viešojo intereso įmonei taikomas 2 straipsnio 1 punkto a papunktis, kurios patrunuojančioji įmonė nėra reglamentuojama valstybės narės teisės aktais, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) įmonė, kuriai taikoma išimtis, ir, nedarant poveikio 9 daliai, visos jos patrunuojamosios įmonės yra konsoliduojamos didesnės įmonių grupės finansinėse ataskaitose;

- b) a punkte nurodytos konsoliduotosios finansinės ataskaitos ir pririnkus konsoliduotasis vadovybės pranešimas rengiami:

- i) pagal šią direktyvą,

- ii) pagal tarptautinius apskaitos standartus, priimtus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002,

- iii) būdu, lygiaverčiu konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir konsoliduotojo vadovybės pranešimo rengimui pagal šią direktyvą, arba

- iv) būdu, lygiaverčiu tarptautiniams apskaitos standartams, kaip nustatyta remiantis 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1569/2007, nustatančiu trečiosios šalies vertybinių popierių emitentų taikomų apskaitos standartų lygiavertiškumo nustatymo mechanizmą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2003/71/EB ir 2004/109/EB ⁽¹⁾;

- c) a punkte nurodytų konsoliduotųjų finansinių ataskaitų auditą atlikti teisės aktų nustatyta auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) ar audito įmonė (-s), įgaliojanti (-os) atlikti finansinių ataskaitų auditą pagal nacionalinės teisės aktus, kuriais reglamentuojama tas ataskaitas parengusi įmonė.

⁽¹⁾ OL L 340, 2007 12 22, p. 66.

Taikomi 4 dalies c ir d punktai ir 5, 6 ir 7 dalys.

9. Įmonės, įskaitant viešojo intereso įmonę, nereikia įtraukti į konsoliduotąsias finansines ataskaitas, jei įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:

- a) ypač retais atvejais, kai nedarant per didelių išlaidų arba pernelyg nedelsiant neįmanoma gauti informacijos, reikalingos konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms parengti pagal šią direktyvą;
- b) tos įmonės akcijos turimos tik siekiant jas vėliau vėl parduoti, arba
- c) griežti ilgalaikiai apribojimai iš esmės trukdo:
 - i) patronuojančiajai įmonei naudotis savo teisėmis į tos įmonės turtą ar valdymą arba
 - ii) bendrai valdyti tą įmonę, jeigu ji susijusi su kitomis įmonėmis 22 straipsnio 7 dalyje apibrėžtais ryšiais.

10. Nedarant poveikio 6 straipsnio 1 dalies b punktui, 21 straipsniui ir šio straipsnio 1 ir 2 dalims, patronuojančioji įmonė, įskaitant viešojo intereso įmonę, atleidžiama nuo 22 straipsnyje nustatytos prievolės, jeigu:

- a) jos turimos patronuojamosios įmonės yra nereikšmingos tiek individualiai, tiek kartu arba
- b) visos jos patronuojamosios įmonės pagal šio straipsnio 9 dalį gali būti atleistos nuo konsolidavimo prievolės.

24 straipsnis

Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rengimas

1. 2 ir 3 skyriai taikomi konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms, atsižvelgiant į dėl konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ypatingų požymių, palyginti su metinėmis finansinėmis ataskaitomis, atliktą esminį koregavimą.

2. Į konsoliduotąjį balansą įtraukiamas visas konsoliduojamų įmonių turtas ir įsipareigojimai.

3. Konsoliduojamų įmonių kapitalo akcijų balansinė vertė įskaitoma pagal tų akcijų dalį tų įmonių kapitale ir rezervuose tokia tvarka:

- a) išskyrus atvejus, kai patronuojančios įmonės kapitalo akcijas turi pati ta įmonė arba kita konsoliduojama įmonė (tokiu atveju pagal 3 skyrių turi būti laikoma, kad tai savos akcijos), tas įskaitymas vykdomas pagal balansines vertes tą dieną, kurią tos įmonės pirmą kartą konsoliduojamos. Atliekant tuos įskaitymus gauti skirtumai įrašomi, kiek įmanoma, tiesiogiai į tuos konsoliduotojo balanso straipsnius, kurių vertės yra didesnės arba mažesnės už jų balansinę vertę;
- b) valstybė narė gali leisti arba reikalauti įskaitymą atlikti remiantis identifikuojamo turto ir įsipareigojimų verte akcijų įsigijimo dieną arba, jeigu akcijos buvo įsigijamos dviem ar daugiau etapų, tą dieną, kai įmonė tapo patronuojamąja įmone;
- c) pritaikius a punktą likęs arba dėl b punkto taikymo susidaręs skirtumas konsoliduotajame balanse parodomas kaip prestižas;
- d) metodai, taikyti prestižo vertei apskaičiuoti, ir visi reikšmingi su praėjusiais finansiniais metais susiję vertės pokyčiai paaiškinami finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte;
- e) jeigu valstybė narė leidžia įskaityti teigiamą ir neigiamą prestižą, finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte pateikiama prestižo analizė;
- f) neigiamas prestižas gali būti perkeltas į konsoliduotąjį pelno (nuostolių) ataskaitą, kai tai leidžiama pagal 2 skyriuje nustatytus principus.

4. Tuo atveju, kai konsoliduojamų patronuojamųjų įmonių akcijos priklauso kitiems subjektams nei tos konsoliduojamos įmonės, toms akcijoms priskiriama suma atskirai parodoma konsoliduotajame balanse kaip nekontroliniai akcijų paketai.

5. Į konsoliduotąjį pelno (nuostolių) ataskaitą įrašomos visos konsoliduojamų įmonių pajamos ir sąnaudos.

6. Visos pelno ar nuostolių sumos, priskiriamos 4 dalyje nurodytoms akcijoms, atskirai parodomos konsoliduotoje pelno (nuostolių) ataskaitoje kaip nekontroliniams akcijų pakeitams priskiriamas pelnas arba nuostoliai.

7. Konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose konsoliduojamų įmonių turtas, įsipareigojimai, finansinė būklė, pelnas arba nuostoliai parodomi taip, lyg jos būtų viena įmonė. Visų pirma iš konsoliduotųjų finansinių ataskaitų išbraukiami:

- a) įmonių tarpusavio skolos ir reikalavimai;
- b) pajamos ir sąnaudos, susijusios su įmonių tarpusavio sandoriais, ir
- c) iš įmonių tarpusavio sandorių gautas pelnas (nuostoliai), kai jie įskaičiuojami į turto balansinę vertę.

8. Konsoliduotosios finansinės ataskaitos parengiamos tą pačią dieną, kaip ir patronuojančiosios įmonės metinės finansinės ataskaitos.

Tačiau valstybė narė gali leisti arba reikalauti, kad konsoliduotosios finansinės ataskaitos būtų parengtos kitą dieną, kad būtų atsižvelgta į daugumos arba svarbiausių konsoliduojamų įmonių balanso datas, jeigu:

- a) tai atskleidžiama konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte ir nurodomos priežastys;
- b) atsižvelgiama į svarbius įvykius, susijusius su konsoliduojamos įmonės turtu ir įsipareigojimais, finansine būkle ir pelnu arba nuostoliais, kurie įvyko laikotarpiu nuo tos įmonės balanso datos iki konsoliduotojo balanso datos, arba atskleidžiama informacija apie juos ir
- c) jeigu įmonės balanso data už konsoliduotojo balanso datą yra ankstesnė ar vėlesnė daugiau kaip trimis mėnesiais, ta įmonė konsoliduojama remiantis tarpinėmis finansinėmis ataskaitomis, parengtomis tą pačią dieną kaip konsoliduotasis balansas.

9. Jeigu per finansinius metus labai pasikeitė konsoliduojamų įmonių sudėtis, konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose pateikiama informacija, kuria remiantis galima prasmingai palyginti vienas po kito sudarytus konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinius. Šią prievolę galima įvykdyti parengiant pakoreguotą lyginamąjį balansą ir pakoreguotą lyginamąjį pelno (nuostolių) ataskaitą.

10. Į konsoliduotąsias finansines ataskaitas įtraukti turtas ir įsipareigojimai vertinami remiantis vienodu pagrindu ir vadovaujantis 2 skyriumi.

11. Konsoliduotąsias finansines ataskaitas rengianti įmonė taiko tą patį vertinimo pagrindą kaip ir savo metinėse finansinėse ataskaitose. Tačiau valstybės narės gali leisti arba reikalauti, kad konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose būtų naudojami kiti vertinimo pagrindai pagal 2 skyrių. Pasinaudojus šia nukrypti leidžiančia nuostata, tai atskleidžiama konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte ir nurodomos priežastys.

12. Jeigu konsoliduojamos įmonės į konsoliduotąsias finansines ataskaitas įtrauktą turtą ir įsipareigojimus įvertino kitokiais pagrindais, nei naudojami konsoliduojant, tas turtas ir įsipareigojimai iš naujo įvertinami remiantis konsoliduojant naudojamais vertinimo pagrindais. Išimtiniais atvejais leidžiama nukrypti nuo šio reikalavimo. Visi tokie nukrypimai atskleidžiami konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte ir nurodomos priežastys.

13. Jeigu yra tikimybė, kad vienai iš konsoliduojamų įmonių netolimoje ateityje bus pateiktas reikalavimas sumokėti mokesčius, konsoliduojant pripažįstami atidėtųjų mokesčių likučiai.

14. Jeigu į konsoliduotąsias finansines ataskaitas įtraukto turto vertė buvo koreguojama tik mokesčių apskaičiavimo tikslais, jis į konsoliduotąsias finansines ataskaitas įtraukiamas tik išbraukus šį koregavimą.

25 straipsnis

Verslo sujungimas įmonių grupėje

1. Valstybė narė gali leisti arba reikalauti, kad konsoliduojamos įmonės turimų kapitalo akcijų balansinės vertės būtų įskaitytos tik pagal atitinkamą procentinę kapitalo dalį, jeigu verslą sujungusias įmones prieš verslo sujungimą ir po jo galiausiai kontroliuoja ta pati šalis ir kontrolė nėra trumpalaikė.

2. Konsoliduoti rezervai atitinkamai didinami arba mažinami skirtumais, susidariusiais taikant 1 dalį.

3. 1 dalyje aprašyto metodo taikymas, dėl to įvykę rezervų pasikeitimai bei atitinkamų įmonių pavadinimai ir registruotų jų būstinių adresai atskleidžiami konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

26 straipsnis

Proporcingas konsolidavimas

1. Jeigu konsoliduojama įmonė valdo kitą įmonę kartu su viena arba daugiau nekonsoliduojamų įmonių, valstybės narės gali leisti arba reikalauti tą kitą įmonę įtraukti į konsoliduotąsias finansines ataskaitas proporcingai jos kapitalo daliai, kuri priklauso konsoliduojamai įmonei.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytam proporcingam konsolidavimui *mutatis mutandis* taikoma 23 straipsnio 9 ir 10 dalys ir 24 straipsnis.

27 straipsnis

Asocijuotųjų įmonių nuosavybės apskaita

1. Jei konsoliduojama įmonė turi asocijuotąją įmonę, ta asocijuotoji įmonė konsoliduotajame balanse parodoma atskirame atitinkamai pavadintame straipsnyje.

2. Kai šis straipsnis pirmą kartą taikomas asocijuotajai įmonei, ta asocijuotoji įmonė konsoliduotajame balanse parodoma:

- a) savo balansine verte, apskaičiuota pagal 2 ir 3 skyriuose nustatytas vertinimo taisykles. Tos vertės ir sumos, atitinkančios asocijuotosios įmonės kapitalo ir rezervų dalį, priklausančią konsoliduojamai įmonei, skirtumas atskleidžiamas atskirai konsoliduotajame balanse arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Tas skirtumas apskaičiuojamas tą dieną, kurią tas metodas taikomas pirmą kartą; arba
- b) suma, atitinkančia asocijuotosios įmonės kapitalo ir rezervų dalį, priklausančią konsoliduojamai įmonei. Tos sumos ir pagal 2 ir 3 skyriuose išdėstytas vertinimo taisykles apskaičiuotos balansinės vertės skirtumas atskirai atskleidžiamas konsoliduotajame balanse arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Tas skirtumas apskaičiuojamas tą dieną, kurią tas metodas taikomas pirmą kartą.

Valstybė narė gali nustatyti, kad taikoma viena arba kita a arba b punkte nustatyta galimybė. Tokiais atvejais konsoliduotajame balanse arba konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte nurodoma, kuri iš galimybių buvo taikyta.

Be to, a ir b punktų tikslais valstybė narė gali leisti arba reikalauti, kad skirtumas būtų skaičiuojamas akcijų įsigijimo dieną arba, jeigu jos buvo įsigytos dviem ar daugiau etapų, tą dieną, kai įmonė tapo asocijuotąja įmone.

3. Jeigu asocijuotosios įmonės turtas ar įsipareigojimai įvertinti kitokiais metodais, nei pagal 24 straipsnio 11 dalį konsolidavimui naudojami metodai, 2 dalies a arba b punktuose nurodyto skirtumo apskaičiavimo tikslais juos galima pakartotinai įvertinti pagal konsolidavimui naudojamus metodus. Jeigu toks

pakartotinis įvertinimas neatliktas, tai atskleidžiama konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Valstybė narė gali reikalauti, kad toks pakartotinis įvertinimas būtų atliktas.

4. 2 dalies a punkte nurodyta balansinė vertė arba 2 dalies b punkte nurodyta suma, atitinkanti asocijuotosios įmonės kapitalo ir rezervų dalį, didinama arba mažinama bet kokių tai konsoliduojamai įmonei priklausančios asocijuotosios įmonės kapitalo ir rezervų dalies pasikeitimų, įvykusių per finansinius metus, sumomis; ji mažinama dividendų, susijusių su tuo konsoliduojamai įmonei priklausančiu akcijų paketu, suma.

5. Jeigu 2 dalies a arba b punktuose nurodyto teigiamo skirtumo negalima susieti su jokia turto ar įsipareigojimų kategorija, jam taikomos straipsniui „prestižas“ skirtos taisyklės, kaip nurodyta 12 straipsnio 6 dalies d punkte, 12 straipsnio 11 dalies pirmoje pastraipoje, 24 straipsnio 3 dalies c punkte ir III priede bei IV priede.

6. Asocijuotųjų įmonių pelno arba nuostolių dalis, priskirtina tokių asocijuotųjų įmonių akcijų paketams, konsoliduotojoje pelno (nuostolių) ataskaitoje parodoma atskirame atitinkamai pavadintame straipsnyje.

7. Jeigu faktai yra žinomi arba gali būti patvirtinti, atliekami 24 straipsnio 7 dalyje nurodyti išbraukimai.

8. Jeigu asocijuotoji įmonė rengia konsoliduotąsias finansines ataskaitas, tose konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose parodytam kapitalui ir rezervams taikomos 1–7 dalys.

9. Šio straipsnio taikyti nereikia tais atvejais, kai konsoliduojamai įmonei priklausančios asocijuotosios įmonės kapitalas nėra reikšmingas.

28 straipsnis

Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

1. Be visos kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitas šios direktyvos nuostatas, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte pateikiama 16, 17 ir 18 straipsniuose reikalaujama informacija taip, kad būtų lengviau įvertinti konsoliduotųjų įmonių, kaip visumos, finansinę būklę, atsižvelgiant į esminį koregavimą dėl konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ypatingų požymių, palyginti su metinėmis finansinėmis ataskaitomis, be kita ko:

- a) atskleidžiant informaciją apie susijusių šalių sandorius, informacija apie konsoliduojamų susijusių šalių sandorius, kurie konsoliduojant yra išbraukiami, neįtraukiami;

b) atskleidžiant informaciją apie vidutinį darbuotojų skaičių finansiniais metais, proporcingai konsoliduojamų įmonių vidutinis darbuotojų skaičius atskleidžiamas atskirai ir

c) atskleidžiant informaciją apie administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariams išmokėto atlygio, avansų ir suteiktų paskolų sumas, informacija atskleidžiama tik apie sumas, kurias patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės paskyrė patronuojančiosios įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariams.

2. Be 1 dalyje reikalaujamos informacijos, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte pateikiama ši informacija:

a) konsoliduojamų įmonių atveju:

i) tų įmonių pavadinimai ir registruotųjų būstinių adresai;

ii) tų įmonių, išskyrus patronuojančiąją įmonę, kapitalo dalys, priklausančios konsoliduojamoms įmonėms arba tų įmonių naudai, bet savo vardu veikiantiems asmenims, ir

iii) informacija apie tai, kurios iš sąlygų, nurodytų 22 straipsnio 1, 2 ir 7 dalyse, taikant 22 straipsnio 3, 4 ir 5 dalis, sudarė pagrindą konsolidavimui. Tačiau tokios informacijos galima ir nepateikti, jeigu buvo konsoliduota 22 straipsnio 1 dalies a punkto pagrindu ir jeigu turimo kapitalo dalis yra lygi turimų balsavimo teisių daliai.

Tokia pati informacija pateikiama ir apie tas įmones, kurios yra atleistos nuo konsolidavimo dėl nereikšmingumo pagal 6 straipsnio 1 dalies j punktą ir 23 straipsnio 10 dalį, ir paaiškinamas 23 straipsnio 9 dalyje nurodytų įmonių atleidimo nuo konsolidavimo pagrindas;

b) pagal 27 straipsnio 1 dalį konsoliduojamų asocijuotųjų įmonių pavadinimai ir registruotųjų būstinių adresai ir jų kapitalo dalys, priklausančios konsoliduojamoms įmonėms arba tų įmonių naudai, bet savo vardu veikiantiems asmenims;

c) pagal 26 straipsnį proporcingai konsoliduojamų įmonių pavadinimai ir registruotųjų būstinių adresai, veiksniai, kuriais remiantis tos įmonės bendrai valdomos, ir jų kapitalo

dalys, priklausančios konsoliduojamoms įmonėms arba tų įmonių naudai, bet savo vardu veikiantiems asmenims, ir

d) kiekvienos įmonės atveju, išskyrus a, b ir c punktuose nurodytas įmones, kurių akcijų paketą turi pačios konsoliduojamos įmonės arba jų naudai, bet savo vardu veikiantys asmenys, pateikiama:

i) tų įmonių pavadinimai ir registruotųjų būstinių adresai;

ii) turimo kapitalo dalis;

iii) kapitalo ir rezervų dydis ir tos įmonės paskutinių finansinių metų, kurių finansinės ataskaitos buvo patvirtintos, pelnas arba nuostoliai.

Informacijos apie kapitalą ir rezervus bei pelną arba nuostolius galima nepateikti, jeigu atitinkama įmonė neskelbia savo balanso.

3. Valstybės narės gali leisti informaciją, kurios reikalaujama pagal 2 dalies a–d punktus, pateikti pranešimo forma pagal Direktyvos 2009/101/EB 3 straipsnio 3 dalį. Pateikus tokį pranešimą, tai nurodoma konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Taip pat valstybės narės gali leisti nepateikti tokios informacijos, jeigu dėl tos informacijos pobūdžio ją atskleidus būtų labai pakenkta kuriai nors iš įmonių, su kuriomis ji susijusi. Valstybės narės gali reikalauti, kad norint nepateikti tokios informacijos reikėtų gauti išankstinį administracinės arba teisminės institucijos leidimą. Kiekvienas toks informacijos nepateikimas nurodomas konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

29 straipsnis

Konsoliduotasis vadovybės pranešimas

1. Be visos kitos informacijos, kurios reikalaujama pagal kitas šios direktyvos nuostatas, konsoliduotajame vadovybės pranešime bent jau pateikiama 19 ir 20 straipsniuose reikalaujama informacija, atsižvelgiant į esminį koregavimą dėl konsoliduotojo vadovybės pranešimo ypatingų požymių, palyginti su vadovybės pranešimu, taip, kad būtų lengviau įvertinti konsoliduojamų įmonių, kaip visumos, būklę.

2. 19 ir 20 straipsniuose reikalaujama pateikti informacija koreguojama taip:

a) pateikiant išsamią informaciją apie įsigytas savas akcijas, konsoliduotajame vadovybės pranešime nurodomas visų patronuojančiosios įmonės akcijų, priklausančių tai patronuojančiajai įmonei, tos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms arba bet kurios iš tų įmonių naudai,

bet savo vardu veikiantiems asmenims, skaičius ir nominalioji vertė arba, jeigu nominaliosios vertės nėra – buhalterinė vertė. Valstybė narė gali leisti arba reikalauti atskleisti tą informaciją konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte;

- b) pateikiant informaciją apie vidaus kontrolės ir rizikos valdymo sistemas, įmonės valdymo pranešime nurodomos konsoliduojamų įmonių, kaip visumos, pagrindinės vidaus kontrolės ir rizikos valdymo sistemų savybės.

3. Kai be vadovybės pranešimo reikalaujama pateikti konsoliduotąją vadovybės pranešimą, šie du pranešimai gali būti pateikiami kaip vienas.

7 SKYRIUS

SKELBIMAS

30 straipsnis

Bendrasis skelbimo reikalavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės per pagrįstą laikotarpį, kuris yra ne ilgesnis nei 12 mėnesių po balanso datos, skelbtų tinkamai patvirtintas metines finansines ataskaitas ir vadovybės pranešimą kartu su teisės aktų nustatyta audito atliekančio auditoriaus ar audito įmonės pateikta nuomone, nurodyta šios direktyvos 34 straipsnyje, kiekvienos valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka pagal Direktyvos 2009/101/EB 2 skyrių.

Tačiau valstybės narės gali įmones atleisti nuo prievolės skelbti vadovybės pranešimą, jeigu paprašius galima lengvai gauti viso tokio pranešimo ar jo dalies kopiją, kurios kaina neviršija jos parengimo administracinių išlaidų.

2. Valstybės narės gali atleisti II priede nurodytą įmonę, kuriai taikomos šioje direktyvoje numatytos koordinavimo priemonės, vadovaujantis 1 straipsnio 1 dalies b punktu, nuo reikalavimo skelbti finansines ataskaitas pagal Direktyvos 2009/101/EB 3 straipsnį, jeigu tos finansinės ataskaitos viešai prieinamos jos pagrindinėje būstinėje, šiais atvejais:

- a) visi atitinkamos įmonės neribotos atsakomybės nariai yra įmonės, nurodytos I priede ir reglamentuojamos kitų valstybių narių, o ne valstybės narės, kurios įstatymai reglamentuoja tą įmonę, įstatymais, ir nė viena iš tų įmonių kartu su savo finansinėmis ataskaitomis neskelbia atitinkamos įmonės finansinių ataskaitų;
- b) visi atitinkamos įmonės neribotos atsakomybės nariai yra įmonės, kurių nereglamentuoja valstybės narės įstatymai, bet kurių teisinė forma panaši į Direktyvoje 2009/101/EB nurodytų įmonių formą.

Finansinių ataskaitų kopijas turi būti įmanoma gauti pateikus prašymą. Tokios kopijos kaina negali viršyti jos rengimo administracinių išlaidų.

3. 1 dalis taikoma konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms ir konsoliduotiesiems vadovybės pranešimams.

Jeigu konsoliduotąsias finansines ataskaitas rengianti įmonė priskiriama vienai iš II priede išvardytų įmonių rūšių ir pagal savo valstybės narės teisės aktus neprivalo viešai skelbti 1 dalyje nurodytų dokumentų tokiu pat būdu, kaip nurodyta Direktyvos 2009/101/EB 3 straipsnyje, ji bent suteikia galimybę visuomenei su jais susipažinti savo pagrindinėje būstinėje ir gavusi prašymą pateikia jų kopiją, kurios kaina neviršija jos parengimo administracinių išlaidų.

31 straipsnis

Mažosioms ir vidutinėms įmonėms taikomi supaprastinimai

1. Valstybės narės gali atleisti mažąsias įmones nuo prievolės skelbti savo pelno (nuostolių) ataskaitas ir vadovybės pranešimus.

2. Valstybės narės gali leisti vidutinėms įmonėms skelbti:

- a) sutrumpintus balansus, kuriuose rodomi tik III ir IV prieduose pateiktoje formoje raidėmis ir romėniškais skaitmenimis pažymėti straipsniai, atskirai balanse arba finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte atskleidžiant:

i) III priedo dalies „Turtas“ C.I 3, C.II 1, 2, 3 ir 4, C.III.1, 2, 3 ir 4, D.II 2, 3 ir 6, D.III.1 ir 2 straipsnius ir dalies „Kapitalas, rezervai ir įsipareigojimai“ C.1, 2, 6, 7 ir 9 straipsnius,

ii) IV priedo C.I.3, C.II 1, 2, 3 ir 4, C.III 1, 2, 3, ir 4, D.II 2, 3 ir 6, D.III 1 ir 2, F 1, 2, 6, 7 ir 9 bei I 1, 2, 6, 7 ir 9 straipsnius,

iii) III priedo dalies „Turtas“ C. II straipsnio ir dalies „Kapitalas, rezervai ir įsipareigojimai“ C straipsnio skliaustuose reikalaujamą informaciją bendrai visų atitinkamų straipsnių atžvilgiu ir atskirai dalies „Turtas“ C.II 2 ir 3 straipsnių ir dalies „Kapitalas, rezervai ir įsipareigojimai“ C 1, 2, 6, 7 ir 9 straipsnių atžvilgiu,

iv) IV priedo D.II straipsnio skliaustuose reikalaujamą informaciją bendrai visų atitinkamų straipsnių atžvilgiu ir atskirai D.II 2 ir 3 straipsnių atžvilgiu;

- b) sutrumpintą savo finansinių ataskaitų aiškinamąjį raštą be 17 straipsnio 1 dalies f ir j punktuose reikalaujamos informacijos.

Šia dalimi nedaromas poveikis 30 straipsnio 1 daliai, kiek tas straipsnis susijęs su pelno (nuostolių) ataskaita, vadovybės pranešimu ir teisės aktų nustatytą auditą atliekančio auditoriaus ar audito įmonės nuomone.

32 straipsnis

Kiti skelbimo reikalavimai

1. Jeigu skelbiamas visas metinių finansinių ataskaitų ir vadovybės pranešimo tekstas, pateikiamas tas tekstas ir ta forma, kurių pagrindu teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pateikė savo nuomonę. Kartu pateikiamas visas audito išvados tekstas.

2. Jeigu skelbiamas ne visas metinių finansinių ataskaitų tekstas, sutrumpintame tų finansinių ataskaitų variante, su kuriuo nepateikiama audito išvada:

- a) nurodoma, kad skelbiamas sutrumpintas variantas;
- b) pateikiama nuoroda į registrą, kuriam pagal Direktyvos 2009/101/EB 3 straipsnį pateiktos finansinės ataskaitos, arba, jeigu finansinės ataskaitos dar nepateiktos registru, tas faktas atskleidžiamas;
- c) atskleidžiama, ar teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius arba audito įmonė pateikė besąlyginę, sąlyginę ar neigiamą audito nuomonę, ar teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius ar audito įmonė negalėjo pateikti audito nuomonės;
- d) atskleidžiama, ar audito išvadoje buvo pateikta nuoroda į kokius nors dalykus, į kuriuos teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius ar audito įmonė atkreipė dėmesį juos pabrėždami, bet dėl to nepateikdami sąlyginės audito nuomonės.

33 straipsnis

Pareiga parengti ir paskelbti finansines ataskaitas ir vadovybės pranešimą ir atsakomybė už tai

1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariai, veikdami pagal kompetenciją, kuri jiems suteikta nacionalinės teisės aktais, turėtų kolektyvinę pareigą užtikrinti, kad:

- a) metinės finansinės ataskaitos, vadovybės pranešimas ir, kai teikiamas atskirai, įmonės valdymo pareiškimas, ir
- b) konsoliduotosios finansinės ataskaitos, konsoliduotasis vadovybės pranešimas ir, kai teikiamas atskirai, konsoliduotasis įmonės valdymo pareiškimas

būtų rengiami ir skelbiami pagal šios direktyvos reikalavimus ir, atitinkamais atvejais, – pagal tarptautinius apskaitos standartus, priimtus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įmonių administracinio, valdymo ir priežiūros organų nariams už 1 dalyje nurodytų pareigų nevykdymą bent jau įmonės atžvilgiu būtų taikomi jų įstatymai ir kiti teisės aktai dėl atsakomybės.

8 SKYRIUS

AUDITAS

34 straipsnis

Bendrasis reikalavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad vienas ar daugiau teisės aktais nustatytą auditą atliekančių auditorių ar audito įmonių, kuriuos valstybės narės patvirtino atlikti teisės aktų nustatytą auditą pagal Direktyvą 2006/43/EB, atliktų viešojo intereso įmonių, vidutinių ir didžiųjų įmonių finansinių ataskaitų auditą.

Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai) ar audito įmonė (-s) taip pat:

- a) pareiškia nuomonę dėl to:
- i) ar vadovybės pranešimas atitinka tų pačių finansinių metų finansines ataskaitas, ir
- ii) ar vadovybės pranešimas buvo parengtas laikantis taikomų teisinių reikalavimų;
- b) pareiškia, ar atsižvelgiant į audito metu gautą informaciją ir įgytą supratimą apie įmonę bei jos aplinką, yra nustatyti reikšmingi iškraipymai vadovybės pranešime, ir nurodo tokių iškraipymų pobūdį.

2. 1 dalies pirmą pastraipą *mutatis mutandis* taikoma konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms. 1 dalies antrą pastraipą *mutatis mutandis* taikoma konsoliduotosioms finansinėms ataskaitoms ir konsoliduotiesiems vadovybės pranešimams.

35 straipsnis

Dalinis Direktyvos 2006/43/EB pakeitimas dėl audito išvados

Direktyvos 2006/43/EB 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Audito išvada

1. Audito išvadoje turi būti:

a) įžanga, kurioje bent jau nurodomos finansinės ataskaitos, kurių teisės aktų nustatytas auditas atliktas, kartu su finansinės atskaitomybės tvarka, kuri buvo taikoma jas rengiant;

b) teisės aktų nustatyto audito taikymo srities aprašas, kuriame bent jau nurodomi audito standartai, kurių laikantis atliktas teisės aktų nustatytas auditas;

c) audito nuomonė, kuri yra besąlyginė, sąlyginė ar neigiama ir kuria teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius aiškiai pareiškia:

i) ar metinėse finansinėse ataskaitose parodytas tikras ir teisingas vaizdas pagal atitinkamą finansinės atskaitomybės tvarką ir

ii) kai tinka, ar metinės finansinės ataskaitos atitinka teisės aktų nustatytus reikalavimus.

Jei teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius negali pareikšti audito nuomonės, išvadoje pateikiamas atsiskyrimas pareikšti nuomonę;

d) nuoroda į bet kokius dalykus, į kuriuos teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius atkreipia dėmesį juos pabrėždamas, bet nepateikdamas sąlyginės nuomonės;

e) Direktyvos 2013/34/ES 2013 m. birželio 26 d. dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva

2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (*) 34 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta nuomonė ir pareiškimas.

2. Teisės aktų nustatytą auditą atliekantis auditorius pasirašo audito išvadą ir nurodo jos datą. Kai audito įmonė atlieka teisės aktų nustatytą auditą, audito išvadą pasirašo bent jau teisės aktų nustatytą auditą atliekantis (-ys) auditorius (-iai), atliekantis (-ys) auditą audito įmonės vardu. Išimtinėmis aplinkybėmis valstybės narės gali numatyti, kad tokio (-ių) parašo (-ų) nereikia atskleisti visuomenei, jei toks atskleidimas galėtų kelti neišvengiamą ir reikšmingą grėsmę kurio nors asmens asmeniniam saugumui. Bet kuriuo atveju atitinkamo(-ų) asmens (-ų) vardas (-ai) ir pavardė (-ės) turi būti žinoma (-os) atitinkamoms kompetentingoms institucijoms.

3. Audito išvada dėl konsoliduotųjų finansinių ataskaitų atitinka 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus. Pateikdami išvadą dėl vadovybės pranešimo ir finansinių ataskaitų atitikimo, kaip reikalaujama pagal 1 dalies e punktą, auditą atliekantis auditorius ar audito įmonė atsižvelgia į konsoliduotąsias finansines ataskaitas ir konsoliduotąjį vadovybės pranešimą. Kai prie konsoliduotųjų finansinių ataskaitų pridedamos patronuojančiosios įmonės metinės finansinės ataskaitos, šiuo straipsniu reikalaujamos audito išvados gali būti sujungiamos.

(*) OL L 182, 2013 6 29, p. 19.“

9 SKYRIUS

NUOSTATOS DĖL IŠIMČIŲ IR IŠIMČIŲ APRIBOJIMŲ

36 straipsnis

Labai mažoms įmonėms taikomos išimtys

1. Valstybės narės gali labai mažas įmones atleisti nuo kai kurių ar visų šių prievolių:

a) prievolės pateikti informaciją apie ateinančių laikotarpių sąnaudas bei sukauptas pajamas ir apie sukauptas sąnaudas bei būsimųjų laikotarpių pajamas. Kai valstybė narė pasinaudoja ta galimybe, ji gali leisti toms įmonėms nesilaikyti 6 straipsnio 1 dalies d punkto nuostatų, susijusių su ateinančių laikotarpių sąnaudomis ir sukauptų pajamų ir sukauptų sąnaudų ir būsimųjų laikotarpių pajamų pripažinimu, tik šio straipsnio 2 dalies b punkto vi papunktyje nurodytų kitų sąnaudų atveju, jei tai nurodyta finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte arba, kaip nurodyta šios dalies b punkte, balanso apačioje;

b) prievolės parengti finansinių ataskaitų aiškinamąjį raštą pagal 16 straipsnį, jeigu informacija, kurios reikalaujama pagal šios direktyvos 16 straipsnio 1 dalies d ir e punktus ir Direktyvos 2012/30/ES 24 straipsnio 2 dalį, atskleidžiama balanso apačioje;

c) prievolės parengti vadovybės pranešimą pagal 5 skyrių, jei pagal Direktyvos 2012/30/ES 24 straipsnio 2 dalį reikalaujama informacija atskleidžiama finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte arba, kaip nurodyta šios dalies b punkte, balanso apačioje;

d) prievolės paskelbti metines finansines ataskaitas pagal šios direktyvos 7 skyrių, jei jose nurodyta balanso informacija pagal nacionalinės teisės aktus tinkamai pateikta bent vienai atitinkamos valstybės narės paskirtai kompetentingai valdžios institucijai. Kai kompetentinga valdžios institucija nėra centrinis registras, komercinis registras ar bendrovių registras, kaip nurodyta Direktyvos 2009/101/EB 3 straipsnio 1 dalyje, kompetentinga valdžios institucija turi pateiktą informaciją užregistruoti registre.

2. Valstybės narės labai mažoms įmonėms gali leisti:

a) parengti tik sutrumpintą balansą, atskirai nurodant bent III ar IV prieduose pateiktus raišius pažymėtus straipsnius, kai taikytina. Tais atvejais, kai taikomas šio straipsnio 1 dalies a punktas, į balansą neįtraukiami III priede nurodyti dalies „Turtas“ E straipsniai ir dalies „Įsipareigojimai“ D straipsniai arba IV priede nurodyti E ir K straipsniai;

b) parengti tik sutrumpintą pelno (nuostolių) ataskaitą, atskirai nurodant bent šiuos punktus, kai taikytina:

i) grynosios pajamos,

ii) kitos pajamos,

iii) žaliavų ir sudedamųjų dalių sąnaudos,

iv) personalo sąnaudos,

v) vertės koregavimas,

vi) kitos sąnaudos,

vii) mokesčiai,

viii) pelnas arba nuostoliai.

3. Valstybės narės labai mažoms įmonėms, kurios naudojami bet kuria šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta išimtimi, neleidžia taikyti 8 straipsnio arba nereikalauja, kad jos jį taikytų.

4. Laikoma, kad labai mažų įmonių atžvilgiu pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis parengtose metinėse finansinėse ataskaitose parodomas tikras ir teisingas vaizdas, kaip reikalaujama 4 straipsnio 3 dalyje, ir todėl tokioms finansinėms ataskaitoms 4 straipsnio 4 dalis netaikoma.

5. Jei taikomas šio straipsnio 1 dalies a punktas, 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą bendrą balanso sumą sudaro III priedo dalies „Turtas“ A–D straipsniuose nurodytas turtas arba IV priedo A–D straipsniuose nurodytas turtas.

6. Nedarant poveikio šiam straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad labai mažos įmonės kitu atveju būtų laikomos mažosiomis įmonėmis.

7. Valstybės narės nesuteikia galimybės investicinėms arba finansų kontroliuojančiosioms įmonėms naudotis 1, 2 ir 3 dalyse nurodytomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis.

8. Valstybėms narėms, kurios 2013 m. liepos 19 buvo priėmusios įstatymus ir kitus teisės aktus, įgyvendinančius 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/6/ES, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių nuostatos, susijusios su mikrosubjektais⁽¹⁾, gali būti netaikomi 3 straipsnio 9 dalyje nustatyti reikalavimai, susiję su 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų viršutinių ribų konvertavimu į nacionalines valiutas, taikant 53 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį.

9. Ne vėliau kaip 2018 m. liepos 20 Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui labai mažų įmonių padėties ataskaitą, ypač atsižvelgdama į nacionaliniu lygmeniu vyraujančią padėtį, susijusią su įmonių, kurios atitinka dydžio kriterijus ir kurių administracinė našta mažinama pritaikius skelbimo reikalavimo išimtį, skaičiumi.

37 straipsnis

Patronuojamosioms įmonėms taikoma išimtis

Nepaisant direktyvų 2009/101/EB ir 2012/30/ES nuostatų, valstybė narė neprivalo šios direktyvos nuostatų dėl metinių finansinių ataskaitų ir vadovybės pranešimo turinio, audito ir skelbimo taikyti jos nacionalinės teisės aktais reglamentuojamoms įmonėms, kurios yra patronuojamosios įmonės, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

1) patronuojančiajai įmonei taikomi valstybės narės įstatymai

⁽¹⁾ OL L 81, 2012 3 21, p. 3.

- 2) visi patronuojamosios įmonės akcininkai arba nariai pareiškė sutinkantys, kad kiekvienais finansiniais metais, kuriais taikoma išimtis, įmonė būtų atleista nuo tokios prievolės;
- 3) patronuojančioji įmonė pareiškė, kad ji garantuoja patronuojamosios įmonės prisiimtų įsipareigojimų vykdymą;
- 4) šio straipsnio 2 ir 3 punktuose nurodytus pareiškimus patronuojamoji įmonė paskelbia valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka pagal Direktyvos 2009/101/EB 2 skyrių;
- 5) patronuojamoji įmonė įtraukta į patronuojančiosios įmonės pagal šią direktyvą rengiamas konsoliduotąsias finansines ataskaitas;
- 6) išimtis nurodoma patronuojančiosios įmonės parengtų konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte ir
- 7) patronuojamosios įmonės konsoliduotosios finansinės ataskaitos, nurodytos šio straipsnio 5 punkte, konsoliduotasis vadovybės pranešimas ir audito išvada paskelbta valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka pagal Direktyvos 2009/101/EB 2 skyrių.

38 straipsnis

Įmonės, kurios yra kitų įmonių neribotos atsakomybės nariai

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad 1 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos įmonės, kurios reglamentuojamos jų teisės aktais ir kurios yra bet kurios 1 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos įmonės (atitinkamos įmonės) neribotos atsakomybės nariai, kartu su savo pačių finansinėmis ataskaitomis parengtų, pateiktų auditui ir paskelbtų atitinkamos įmonės finansines ataskaitas pagal šią direktyvą; tokiu atveju šios direktyvos reikalavimai atitinkamai įmonei netaikomi.

2. Valstybės narės neprivalo taikyti šios direktyvos reikalavimų atitinkamai įmonei, jei:

- a) atitinkamos įmonės finansines ataskaitas rengia, pateikia auditui ir skelbia pagal šios direktyvos nuostatas įmonė, kuri:
 - i) yra tos atitinkamos įmonės neribotos atsakomybės narys ir
 - ii) yra reglamentuojama kitos valstybės narės teisės aktais;

- b) atitinkama įmonė įtraukta į konsoliduotąsias finansines ataskaitas, kurias pagal šią direktyvą rengia, pateikia auditui ir skelbia:

i) neribotos atsakomybės narys arba

ii) jei atitinkama įmonė įtraukta į didesnės įmonių grupės konsoliduotąsias finansines ataskaitas, kurias pagal šią direktyvą rengia, pateikia auditui ir skelbia patronuojančioji įmonė, reglamentuojama valstybės narės teisės aktais. Ši išimtis nurodoma konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte.

3. 2 dalyje nurodytais atvejais atitinkama įmonė gavusi prašymą atskleidžia finansines ataskaitas skelbiančios įmonės pavadinimą.

39 straipsnis

Su pelno (nuostolių) ataskaita susijusi išimtis, taikoma konsoliduotąsias finansines ataskaitas rengiančioms patronuojančiosioms įmonėms

Valstybė narė neprivalo šios direktyvos nuostatų dėl pelno (nuostolių) ataskaitos audito ir skelbimo taikyti savo nacionalinės teisės aktais reglamentuojamoms įmonėms, kurios yra patronuojančiosios įmonės, jeigu laikomasi šių sąlygų:

- 1) patronuojančioji įmonė rengia konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal šią direktyvą ir yra į jas įtraukta;
- 2) išimtis nurodoma patronuojančiosios įmonės metinių finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte;
- 3) išimtis nurodoma patronuojančiosios įmonės parengtų konsoliduotųjų finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte ir
- 4) patronuojančiosios įmonės pelnas arba nuostoliai, nustatyti pagal šią direktyvą, parodomi jos balanse.

40 straipsnis

Išimčių apribojimas viešojo intereso įmonėms

Valstybės narės nesuteikia galimybės šioje direktyvoje nustatytais supaprastinimais ir išimtimis naudotis viešojo intereso įmonėms, nebent šioje direktyvoje aiškiai nustatyta kitaip. Viešojo intereso įmonė laikoma didžiąja įmone, neatsižvelgiant į jos grynąsias pajamas, bendrą balansą ar vidutinį darbuotojų skaičių finansiniais metais.

10 SKYRIUS

MOKĖJIMŲ VALDŽIOS INSTITUCIJOMS ATASKAITA

41 straipsnis

Terminų apibrėžtys, susijusios su ataskaitomis dėl mokėjamų valdžios institucijoms

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) gavybos pramonės įmonė – įmonė, vykdanči veiklą, susijusią su mineralų, naftos, gamtinių dujų telkinių ar kitų medžiagų žvalgyba, tyrimu, aptikimu, eksploatavimu ir gavyba, kaip nurodyta 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1893/2006, nustatančio statistinių ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ⁽¹⁾ I priedo B sekcijos 05–08 skyriuose išvardytose ekonominės veiklos rūšyse;
- 2) neliestų miškų medienos ruošos įmonė – įmonė, neliestuose miškuose vykdanči veiklą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1893/2006 I priedo A sekcijos 02 skyriaus 02.2 grupėje;
- 3) valdžios institucija – valstybės narės ar trečiosios šalies nacionalinės, regioninės ar vietos valdžios institucija. Valdžios institucijoms priskiriami departamentai, agentūros ar įmonės, kuriuos ta institucija kontroliuoja, kaip nustatyta šios direktyvos 22 straipsnio 1–6 dalyse;
- 4) projektas – veikla, kuri yra reglamentuojama viena sutartimi, licencija, nuomos sutartimi, koncesija arba panašiais teisiniais susitarimais ir kuri yra mokėjimo įsipareigojimų valdžios institucijai pagrindas. Nepaisant to, jei daug tokių susitarimų yra iš esmės tarpusavyje susiję, tai laikoma projektu.
- 5) mokėjimas – pinigais ar natūra sumokėta suma už 1 ir 2 punktuose aprašytą šių rūšių veiklą:
 - a) gamybos teisės;
 - b) mokesčiai, kuriais apmokestinamos bendrovių pajamos, gamyba ar pelnas, tačiau neįskaitant vartojimo mokesčių, pavyzdžiui, pridėtinės vertės mokesčių, gyventojų pajamų mokesčių ar pardavimo mokesčių;
 - c) mokesčiai už gamtos išteklius;
 - d) dividendai;

e) pasirašymo, aptikimo ir gamybos premijos;

f) licencijų mokesčiai, nuomos mokesčiai, prieigos mokesčiai ir kitas atlygis už licencijas ir (arba) koncesijas ir

g) mokėjimai už infrastruktūros patobulinimus.

42 straipsnis

Įmonės, privalančios teikti mokėjamų valdžios institucijoms ataskaitas

1. Valstybės narės reikalauja, kad didžiosios įmonės ir visos viešojo intereso įmonės, kurios yra gavybos pramonės arba neliestų miškų medienos ruošos įmonės, kasmet rengtų ir viešai skelbtų mokėjamų valdžios institucijoms ataskaitą.

2. Ta prievolė netaikoma jokiai valstybės narės teisės aktais reglamentuojamai įmonei, kuri yra patrunuojamoji įmonė arba patrunuojančioji įmonė, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

- a) patrunuojančiajai įmonei taikomi valstybės narės įstatymai ir
- b) įmonės mokėjimai valdžios institucijoms įtraukiami į tos patrunuojančiosios įmonės pagal 44 straipsnį rengiamą konsoliduotąją mokėjamų valdžios institucijoms ataskaitą.

43 straipsnis

Ataskaitos turinys

1. Ataskaitoje nereikia atsižvelgti į tokį mokėjamą nesvarbu, ar tai vienkartinis mokėjimas ar keletas susijusių mokėjamų, jeigu finansiniais metais jo vertė yra mažesnė nei 100 000 EUR.

2. Ataskaitoje atskleidžiama toliau nurodyta informacija, susijusi su 41 straipsnio 1 ir 2 punktuose aprašyta veikla atitinkamais finansiniais metais:

- a) bendra mokėjamų kiekvienai valdžios institucijai suma;
- b) bendra kiekvienos rūšies mokėjamų, kaip nurodyta 41 straipsnio 5 punkto a-g papunkčiuose, kiekvienai valdžios institucijai suma;
- c) tais atvejais, kai mokėjimai priskiriami konkrečiam projektui, bendra kiekvienos rūšies mokėjamų, kaip nurodyta 41 straipsnio 5 punkto a-g papunkčiuose, atliktų kiekvieno tokio projekto atžvilgiu, suma ir bendra mokėjamų, atliktų kiekvieno tokio projekto atžvilgiu, suma.

⁽¹⁾ OL L 393, 2006 12 30, p. 1.

Informacija apie įmonių atliktus mokėjimus, susijusius su subjektų lygmeniu nustatytais išipareigojimais, gali būti atskleista subjektų lygmeniu, o ne projektų lygmeniu.

3. Kai valdžios institucijai atliekami mokėjimai natūra, informacija apie juos pateikiama pagal vertę ir tam tikrais atvejais pagal apimtį. Pateikiamos pagrindžiančios pastabos, kuriomis paaiškinama, kaip buvo nustatyta jų vertė.

4. Atskleidžiant informaciją apie šiame straipsnyje nurodytus mokėjimus nurodoma atitinkamo mokėjimo arba veiklos esmė, o ne forma. Mokėjimai ir veikla negali būti dirbtinai suskaldyti arba sutelkti siekiant išvengti šios direktyvos taikymo.

5. Valstybių narių, kurios nėra įsivedusios euro, atveju 1 dalyje nurodyta viršutinė riba eurais konvertuojama į nacionalines valiutas:

a) taikant bet kurios iš direktyvų, kuriomis nustatoma ta viršutinė riba, įsigaliojimo dieną *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtą valiutų keitimo kursą ir

b) suapvalinant iki artimiausio šimto.

44 straipsnis

Konsoliduotoji mokėjimų valdžios institucijoms ataskaita

1. Valstybė narė reikalauja, kad nacionalinės teisės aktais reglamentuojamos didžiosios įmonės ar viešojo intereso įmonės, kurios yra gavybos pramonės arba neliestų miškų medienos ruošos įmonės, parengtų konsoliduotąją mokėjimų valdžios institucijoms ataskaitą pagal 42 ir 43 straipsnius, jei tai patronuojančiajai įmonei taikoma prievolė rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas, kaip nustatyta 22 straipsnio 1–6 dalyse.

Laikoma, kad patronuojančioji įmonė yra gavybos pramonės įmonė arba neliestų miškų medienos ruošos įmonė, jeigu kuri nors jos patronuojamųjų įmonių yra gavybos pramonės įmonė arba neliestų miškų medienos ruošos įmonė.

Į konsoliduotąją ataskaitą įtraukiami tik tie mokėjimai, kurie atliekami vykdant gavybos ir (arba) medienos ruošos operacijas.

2. Prievolė parengti 1 dalyje nurodytą konsoliduotąją ataskaitą netaikoma:

a) 3 straipsnio 5 dalyje apibrėžtos mažosios grupės patronuojančiajai įmonei, išskyrus atvejus, kai kuri nors susijusi įmonė yra viešojo intereso įmonė;

b) 3 straipsnio 6 dalyje apibrėžtos vidutinės grupės patronuojančiajai įmonei, išskyrus atvejus, kai kuri nors susijusi įmonė yra viešojo intereso įmonė, ir

c) valstybės narės teisės aktais reglamentuojamai patronuojančiajai įmonei, kuri taip pat yra patronuojamoji įmonė, jei jos patronuojančioji įmonė reglamentuojama valstybės narės teisės aktais.

3. Įmonė, įskaitant viešojo intereso įmonę, neturi būti įtraukta į konsoliduotąją mokėjimų valdžios institucijoms ataskaitą, jei įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:

a) griežti ilgalaikiai apribojimai iš esmės trukdo patronuojančiajai įmonei naudotis savo teisėmis į tos įmonės turtą ar valdymą;

b) ypač retais atvejais, kai nedarant per didelių išlaidų arba pernelyg nedelsiant neįmanoma gauti informacijos, reikalingos konsoliduotosioms mokėjimų valdžios institucijoms ataskaitoms parengti pagal šią direktyvą;

c) tos įmonės akcijos turimos tik siekiant jas vėliau vėl parduoti.

Pirmiau nurodytos išimtys taikomos, tik jeigu jos naudojamos ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų tikslais.

45 straipsnis

Skelbimas

1. 42 straipsnyje nurodyta mokėjimų valdžios institucijoms ataskaita ir 44 straipsnyje nurodyta konsoliduotoji mokėjimų valdžios institucijoms ataskaita skelbiamos kiekvienos valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka pagal Direktyvos 2009/101/EB 2 skyrių.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės atsakingų organų nariai, veikdami pagal kompetenciją, kuri jiems suteikta nacionalinės teisės aktais, būtų atsakingi už užtikrinimą, kad, pasitelkiant visas jų žinias ir pajėgumus, mokėjimų valdžios institucijoms ataskaita būtų parengta ir paskelbta laikantis šios direktyvos reikalavimų.

46 straipsnis

Lygiavertiškumo kriterijai

1. 42 ir 44 straipsniuose nurodytoms įmonėms, kurios rengia ir viešai skelbia ataskaitą, atitinkančią trečiosios šalies ataskaitų teikimo reikalavimus, įvertintus, laikantis 47 straipsnio, kaip lygiavertiškus šio skyriaus reikalavimams, šio skyriaus reikalavimai netaikomi, išskyrus prievolę paskelbti šią ataskaitą, kaip nustatyta kiekvienos valstybės narės teisės aktuose, pagal Direktyvos 2009/101/EB 2 skyrių.

2. Komisija yra įgaliojama pagal 49 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi kriterijai, taikytini šio straipsnio 1 dalies tikslais vertinant, ar trečiosios šalies ataskaitų teikimo reikalavimai yra lygiaverčiai šiame skyriuje išdėstytiems reikalavimams.

3. Komisijos pagal 2 dalį nustatyti kriterijai turi:

a) apimti:

i) tikslines įmones,

ii) tikslinius mokėjimų gavėjus,

iii) užfiksuotus mokėjimus,

iv) užfiksuotų mokėjimų priskyrimą,

v) užfiksuotų mokėjimų suskirstymą,

vi) veiksnius, kuriems esant teikiamos konsoliduotosios ataskaitos,

vii) ataskaitų teikimo būdą,

viii) ataskaitų teikimo dažnumą ir

ix) kovos su vengimu atskleisti informaciją priemones,

b) kitais atžvilgiais apimti tik tuos kriterijus, kurie padeda tiesiogiai palyginti trečiosios šalies ataskaitų teikimo reikalavimus su šio skyriaus reikalavimais.

47 straipsnis

Lygiavertiškumo kriterijų taikymas

Komisija yra įgaliojama priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomi tie trečiosios šalies ataskaitų teikimo reikalavimai, kuriuos, pritaikius pagal 46 straipsnį nustatytus lygiavertiškumo kriterijus, ji laiko lygiaverčiais šio skyriaus reikalavimams. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 50 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

48 straipsnis

Peržiūra

Komisija peržiūri šio skyriaus įgyvendinimą ir veiksmingumą ir pateikia dėl to ataskaitą, visų pirma kiek tai susiję su ataskaitų

teikimo prievolių apimtimi ir ataskaitų pagal projektus teikimo sąlygomis bei jų laikymusi.

Ataskaitoje atsižvelgiama į tarptautinius pokyčius, visų pirma didinant mokėjimų valdžios institucijoms skaidrumą, įvertinamas kitų tarptautinių sistemų poveikis ir svarstomas poveikis konkurencingumui ir energijos tiekimo saugumui. Ji užbaigiama ne vėliau kaip 2018 m. liepos 21.

Ataskaita pateikiama Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Ataskaitoje svarstoma galimybė ataskaitų teikimo reikalavimus taikyti ir papildomiems pramonės sektoriams, taip pat tai, ar mokėjimų valdžios institucijoms ataskaita turėtų būti audituojama. Ataskaitoje taip pat svarstoma, ar būtų galima atskleisti papildomą informaciją apie vidutinį darbuotojų skaičių, naudojamą subrangovų paslaugomis ir visas valstybės skirtas pinigines sankcijas.

Be to, ataskaitoje analizuojama galimybė nustatyti prievolę visiems Sąjungos emitentams tinkamai pasirūpinti, kad išgautų mineralus būtų užtikrinta, jog tiekimo grandinės nebūtų susijusios su konfliktuojančiomis šalimis ir būtų laikomasi EITI bei EBPO rekomendacijų dėl atsakingo tiekimo grandinės valdymo.

11 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

49 straipsnis

Deleguotųjų įgaliojimų vykdymas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 1 straipsnio 2 dalyje, 3 straipsnio 13 dalyje ir 46 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 54 straipsnyje nurodytos datos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 1 straipsnio 2 dalyje, 3 straipsnio 13 dalyje ir 46 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų įgaliojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 1 straipsnio 2 dalį, 3 straipsnio 13 dalį arba 46 straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų, arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

50 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

51 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės numato sankcijas, taikomas už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus, ir imasi visų būtinų jų įgyvendinimą užtikrinančių priemonių. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios.

52 straipsnis

Direktyvų 78/660/EEB ir 83/349/EEB panaikinimas

Direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB panaikinamos.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir aiškinamos pagal VII priede pateiktą atitikties lentelę.

53 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2015 m. liepos 20. Jos nedelsdamos perduoda Komisijai tų nuostatų tekstus.

Valstybės narės gali numatyti, kad pirmoje pastraipoje nurodytos nuostatos pirmiausia būtų taikomos finansinių metų, kurie prasideda 2016 sausio 1 d., finansinėms ataskaitoms arba 2016 kalendoriniais metais.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstą.

54 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

55 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2013 m. birželio 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. SHATTER

I PRIEDAS

1 STRAIPSNIO 1 DALIES A PUNKTE NURODYTOS ĮMONIŲ RŪŠYS

— Belgijoje:

la société anonyme/de naamloze vennootschap, la société en commandite par actions/de commanditaire vennootschap op aandelen, la société privée à responsabilité limitée/de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, la société coopérative à responsabilité limitée/de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Bulgarijoje:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— Čekijoje:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— Danijoje:

aktieselskaber, kommanditaktieselskaber, anpartsselskaber;

— Vokietijoje:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Estijoje:

aktsiaselts, osäühing;

— Airijoje:

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee;

— Graikijoje:

η ανώνυμη εταιρία, η εταιρία περιορισμένης ευθύνης, η ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία;

— Ispanijoje:

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

— Prancūzijoje:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;

— Italijoje:

la società per azioni, la società in accomandita per azioni, la società a responsabilità limitata;

— Kipre:

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— Latvijoje:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— Lietuvoje:

akcinės bendrovės, uždariosios akcinės bendrovės;

— Liuksemburge:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

— Vengrijoje:

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;

— Maltoje:

kumpanija pubblika —public limited liability company, kumpanija privata —private limited liability company,

soċjeta in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet —partnership en commandite with the capital divided into shares;

— Nyderlanduose:

de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Austrijoje:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Lenkijoje:

spółka akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna;

— Portugalijoje:

a sociedade anónima, de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por ações, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;

— Rumunijoje:

societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni;

— Slovėnijoje:

delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;

— Slovakijoje:

akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;

— Suomijoje:

yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;

— Švedijoje:

aktiebolag;

— Jungtinėje Karalystėje:

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee.

—

II PRIEDAS

1 STRAIPSNIO 1 DALIES B PUNKTE NURODYTOS ĮMONIŲ RŪŠYS

— Belgijoje:

la société en nom collectif/de vennootschap onder firma, la société en commandite simple/de gewone commanditaire vennootschap, la société coopérative à responsabilité illimitée/de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid;

— Bulgarijoje:

събирателно дружество, командитно дружество;

— Čekijoje:

veřejná obchodní společnost, komanditní společnost;

— Danijoje:

interessentskaber, kommanditselskaber;

— Vokietijoje:

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— Estijoje:

täsisühing, usaldusühing;

— Airijoje:

partnerships, limited partnerships, unlimited companies;

— Graikijoje:

η ομόρρυθμος εταιρία, η ετερόρρυθμος εταιρία;

— Ispanijoje:

sociedad colectiva, sociedad en comandita simple;

— Prancūzijoje:

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— Italijoje:

la società in nome collettivo, la società in accomandita semplice;

— Kipre:

Ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες (συνεταιρισμοί);

— Latvijoje:

pilnsabiedrība, komandītsabiedrība;

— Lietuvoje:

tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos;

— Liuksemburge:

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— Vengrijoje:

közkereseti társaság, betéti társaság, közös vállalat, egyesülés, egyéni cég;

— Maltoje:

soċjeta fisem kollettiv jew soċjeta in akkomandita, bil-kapital li mhux maqsum f'azzjonijiet meta s-soċji kollha li għandhom responsabbilita' llimitata huma soċjetajiet in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet — partnership en nom collectif or partnership en commandite with capital that is not divided into shares, when all the partners with unlimited liability are partnership en commandite with the capital divided into shares;

— Nyderlanduose:

de vennootschap onder firma, de commanditaire vennootschap;

— Austrijoje:

die offene Gesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— Lenkijoje:

spółka jawna, spółka komandytowa;

— Portugalijoje:

sociedade em nome colectivo, sociedade em comandita simples;

— Rumunijoje:

societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;

— Slovėnijoje:

družba z neomejeno odgovornostjo, komanditna družba;

— Slovakijoje:

verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť;

— Suomijoje:

avoin yhtiö/ öppet bolag, kommandiittiyhtiö/kommanditbolag;

— Švedijoje:

handelsbolag, kommanditbolag;

— Jungtinėje Karalystėje:

partnerships, limited partnerships, unlimited companies.

III PRIEDAS

10 STRAIPSNYJE NURODYTA HORIZONTALIOJI BALANSO FORMA

Turtas

A. Pasirašytasis neapmokėtas kapitalas

iš kurio pareikalauta apmokėti

(jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta pareikalauto apmokėti kapitalo nurodyti dalyje „Kapitalas ir rezervai“, šiuo atveju pareikalauto apmokėti, bet dar neapmokėto kapitalo dalis nurodoma dalies „Turtas“ A arba D.II.5 straipsnyje).

B. Formavimo išlaidos

kaip nustatyta nacionalinės teisės aktuose ir jeigu nacionalinės teisės aktuose jas leidžiama rodyti kaip turtą. Nacionalinės teisės aktuose taip pat gali būti numatyta formavimo išlaidas rodyti „Nematerialiojo turto“ pirmajame straipsnyje.

C. Ilgalaikis turtas

I. Nematerialusis turtas

1. Plėtros išlaidos, jeigu nacionalinės teisės aktuose leidžiama jas rodyti kaip turtą.
2. Koncesijos, patentai, licencijos, prekių ženklai ir panašios teisės bei turtas, jeigu jie:
 - a) įsigyti atsilygintinai ir jų nereikia rodyti C.I.3 straipsnyje, arba
 - b) sukurti pačios įmonės, jeigu nacionalinės teisės aktuose leidžiama juos rodyti kaip turtą.
3. Prestižas, jeigu jis buvo įsigytas atsilygintinai.
4. Išankstiniai apmokėjimai.

II. Materialusis turtas

1. Žemė ir pastatai.
2. Įranga ir mašinos.
3. Kita įranga, prietaisai, įrankiai ir įrenginiai.
4. Išankstiniai apmokėjimai ir nebaigta (materialiojo turto) statyba.

III. Finansinis turtas

1. Susijusių įmonių akcijos.
2. Paskolos susijusioms įmonėms.
3. Kitų įmonių akcijų paketai.
4. Paskolos įmonėms, kurių akcijų paketus įmonė yra įsigijusi.
5. Investicijos, kurios laikomos ilgalaikiu turtu.
6. Kitos paskolos.

D. Trumpalaikis turtas

I. Atsargos

1. Žaliavos ir sudedamosios dalys.
2. Nebaigta gamyba.
3. Pagaminta produkcija ir prekės, skirtos perparduoti.
4. Išankstiniai apmokėjimai.

II. Gautinos sumos

(Daugiau nei po vienų metų gautinos sumos kiekviename straipsnyje pateikiamos atskirai.)

1. Pirkėjų įsiskolinimas.
2. Susijusių įmonių skolos.
3. Įmonių, kurių akcijų paketus įmonė yra įsigijusi, skolos.
4. Kitos gautinos sumos.
5. Pareikalautas, bet neapmokėtas pasirašytasis kapitalas (jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta pareikalauto apmokėti kapitalo rodyti „Turto“ A straipsnyje).
6. Ateinančių laikotarpių sąnaudos ir sukauptos pajamos (jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta tokių sumų rodyti dalies „Turtas“ E straipsnyje).

III. Investicijos

1. Susijusių įmonių akcijos.
2. Savos akcijos (nurodant jų nominalią vertę, o jei nominalios vertės nėra – buhalterinę vertę), jeigu nacionalinės teisės aktuose leidžiama jas nurodyti balanse.
3. Kitos investicijos.

IV. Grynieji pinigai sąskaitoje ir kasoje

E. Ateinančių laikotarpių sąnaudos ir sukauptos pajamos

(jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta tokių sumų rodyti dalies „Turtas“ D.II.6 straipsnyje).

Kapitalas, rezervai ir įsipareigojimai

A. Kapitalas ir rezervai

I. Pasirašytasis kapitalas

(jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šiame straipsnyje rodyti pareikalautą apmokėti kapitalą, tokiu atveju pasirašytojo kapitalo ir apmokėtojo kapitalo sumos rodomos atskirai).

II. Akcijų priedai

III. Perkainojimo rezervas

IV. Rezervai

1. Įstatymo numatytas rezervas, jeigu tokį rezervą sudaryti reikalaujama nacionalinės teisės aktuose.
2. Savų akcijų rezervas, jeigu tokį rezervą sudaryti reikalaujama nacionalinės teisės aktuose, nedarant poveikio Direktyvos 2012/30/ES 24 straipsnio 1 dalies b punktui.
3. Įmonės įstatuose numatyti rezervai.
4. Kiti rezervai, įskaitant tikrosios vertės rezervus.

V. Ankstesnių metų pelnas (nuostoliai)

VI. Finansinių metų pelnas (nuostoliai)

B. Atidėjiniai

1. Pensijų ir panašių įsipareigojimų atidėjiniai.
2. Mokesčių atidėjiniai.
3. Kiti atidėjiniai.

C. Mokėtinos sumos

(Per vienus metus mokėtinos sumos ir daugiau kaip po vieno metų mokėtinos sumos kiekviename straipsnyje ir agreguotuose straipsniuose nurodomos atskirai.)

1. Skolos už išleistas obligacijas, atskirai parodant konvertuojamas skolas.
2. Skolos kredito įstaigoms.
3. Avansu gautos sumos už užsakymus, jeigu šios sumos atskirai nerodomos kaip atsargų sumažėjimas.
4. Prekybos skolos.
5. Apmokėtini vekseliai.
6. Susijusioms įmonėms mokėtinos sumos.
7. Įmonėms, kurių akcijų paketus įmonė yra įsigijusi, mokėtinos sumos.
8. Kitos skolos, įskaitant mokesčius ir socialinio draudimo įmokas.
9. Sukauptos sąnaudos ir būsimųjų laikotarpių pajamos (jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šių sumų rodyti D straipsnyje).

D. Sukauptos sąnaudos ir būsimųjų laikotarpių pajamos

(jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šių sumų rodyti dalies „Mokėtinos sumos“ C.9 straipsnyje).

IV PRIEDAS

10 STRAIPSNYJE NURODYTA VERTIKALIOJI BALANSO FORMA**A. Pasirašytasis neapmokėtas kapitalas**

iš kurio pareikalauta apmokėti

(jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta pareikalauto apmokėti kapitalo nurodyti I straipsnyje, šiuo atveju pareikalauto apmokėti, bet dar neapmokėto kapitalo dalis turi būti nurodoma A arba D.II.5 straipsnyje.)

B. Formavimo išlaidos

kaip nustatyta nacionalinės teisės aktuose ir jeigu nacionalinės teisės aktuose jas leidžiama rodyti kaip turtą. Nacionalinės teisės aktuose taip pat gali būti numatyta formavimo išlaidas rodyti „Nematerialiojo turto“ pirmajame straipsnyje.

C. Ilgalaikis turtas**I. Nematerialusis turtas**

1. Plėtos išlaidos, jeigu nacionalinės teisės aktuose leidžiama jas rodyti kaip turtą.
2. Koncesijos, patentai, licencijos, prekių ženklai ir panašios teisės bei turtas, jeigu jie:
 - a) įsigyti atsilygintinai ir jų nereikia rodyti C.I.3 straipsnyje, arba
 - b) sukurti pačios įmonės, jeigu nacionalinės teisės aktuose leidžiama juos rodyti kaip turtą.
3. Prestižas, jeigu jis buvo įsigytas atsilygintinai.
4. Išankstiniai apmokėjimai.

II. Materialusis turtas

1. Žemė ir pastatai.
2. Įranga ir mašinos.
3. Kita įranga, prietaisai, įrankiai ir įrenginiai.
4. Išankstiniai apmokėjimai ir nebaigta (materialiojo turto) statyba.

III. Finansinis turtas

1. Susijusių įmonių akcijos.
2. Paskolos susijusioms įmonėms.
3. Kitų įmonių akcijų paketai.
4. Paskolos įmonėms, kurių akcijų paketus įmonė yra įsigijusi.
5. Investicijos, kurios laikomos ilgalaikiu turtu.
6. Kitos paskolos.

D. Trumpalaikis turtas**I. Atsargos**

1. Žaliavos ir sudedamosios dalys.
2. Nebaigta gamyba.
3. Pagaminta produkcija ir prekės, skirtos perparduoti.
4. Išankstiniai apmokėjimai.

II. Gautinos sumos

(Daugiau nei po vieno metų gautinos sumos kiekviename straipsnyje pateikiamos atskirai.)

1. Pirkėjų įsiskolinimas.
2. Susijusių įmonių skolos.
3. Įmonių, kurių akcijų paketus bendrovė yra įsigijusi, skolos.
4. Kitos gautinos sumos.
5. Pareikalautas, bet neapmokėtas pasirašytasis kapitalas (jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta pareikalauto apmokėti kapitalo rodyti kaip turto A straipsnyje).
6. Ateinančių laikotarpių sąnaudos ir sukauptos pajamos (jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta tokių sumų rodyti kaip turto E straipsnyje).

III. Investicijos

1. Susijusių įmonių akcijos.
2. Savos akcijos (nurodant jų nominalią vertę, o jei nominalios vertės nėra – buhalterinę vertę), jeigu nacionalinės teisės aktuose leidžiama jas nurodyti balanse.
3. Kitos investicijos.

IV. Grynieji pinigai sąskaitoje ir kasoje

E. Ateinančių laikotarpių sąnaudos ir sukauptos pajamos

(Jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šių sumų rodyti D.II.6 straipsnyje).

F. Mokėtinos sumos: per vienus metus mokėtinos sumos

1. Skolos už išleistas obligacijas, atskirai parodant konvertuojamas skolas.
2. Skolos kredito įstaigoms.
3. Avansu gautos sumos už užsakymus, jeigu šios sumos atskirai nerodomos kaip atsargų sumažėjimas.
4. Prekybos skolos.
5. Apmokėtini vekseliai.
6. Susijusioms įmonėms mokėtinos sumos.
7. Įmonėms, kurių akcijų paketus įmonė yra įsigijusi, mokėtinos sumos.
8. Kitos skolos, įskaitant mokesčius ir socialinio draudimo įmokas.
9. Sukauptos sąnaudos ir būsimųjų laikotarpių pajamos (jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šių sumų rodyti K straipsnyje).

G. Grynasis trumpalaikis turtas ir (arba) įsipareigojimai

(Atsižvelgiant į ateinančių laikotarpių sąnaudas ir sukauptas pajamas, kai jie rodomi E straipsnyje, ir į sukauptas sąnaudas ir būsimųjų laikotarpių pajamas, kai jos rodomos K straipsnyje).

H. Visas turtas, atėmus trumpalaikius įsipareigojimus

- I. Mokėtinos sumos: daugiau kaip po vieno metų mokėtinos sumos
 1. Skolos už išleistas obligacijas, atskirai parodant konvertuojamas skolas.

2. Skolos kredito įstaigoms.
 3. Avansu gautos sumos už užsakymus, jeigu šios sumos atskirai nerodomos kaip atsargų sumažėjimas.
 4. Prekybos skolos.
 5. Apmokėtini vekseliai.
 6. Susijusioms įmonėms mokėtinos sumos.
 7. Įmonėms, kurių akcijų paketus įmonė yra įsigijusi, mokėtinos sumos.
 8. Kitos skolos, įskaitant mokesčius ir socialinio draudimo įmokas.
 9. Sukauptos sąnaudos ir būsimųjų laikotarpių pajamos (jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šių sumų rodyti K straipsnyje.
- J. Atidėjiniai
1. Pensijų ir panašių išpareigojimų atidėjiniai.
 2. Mokesčių atidėjiniai.
 3. Kiti atidėjiniai.
- K. Sukauptos sąnaudos ir būsimųjų laikotarpių pajamos
(jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šių sumų rodyti F.9 ar I.9 straipsnyje arba abiejuose straipsniuose).
- L. Kapitalas ir rezervai
- I. Pasirašytasis kapitalas
(jeigu nacionalinės teisės aktuose nenumatyta šiame straipsnyje rodyti pareikalautą apmokėti kapitalą, tokiu atveju pasirašytojo kapitalo ir apmokėtojo kapitalo sumos turi būti rodomos atskirai).
- II. Akcijų priedai
- III. Perkainojimo rezervas
- IV. Rezervai
1. Įstatymo numatytas rezervas, jeigu tokį rezervą sudaryti reikalaujama nacionalinės teisės aktuose.
 2. Savų akcijų rezervas, jeigu tokį rezervą sudaryti reikalaujama nacionalinės teisės aktuose, nedarant poveikio Direktyvos 2012/30/ES 24 straipsnio 1 dalies b punktui.
 3. Įmonės įstatuose numatyti rezervai.
 4. Kiti rezervai, įskaitant tikrosios vertės rezervus.
- V. Ankstesnių metų pelnas (nuostoliai)
- VI. Finansinių metų pelnas (nuostoliai)
-

V PRIEDAS

PELNO (NUOSTOLIŲ) ATASKAITOS FORMA PAGAL SĄNAUDŲ POBŪDĮ, KAIP NUSTATYTA 13 STRAIPSNYJE

1. Grynosios pajamos.
 2. Pagamintos produkcijos ir nebaigtos gamybos atsargų pasikeitimai.
 3. Įmonės sau atlikti ir kapitalizuoti darbai.
 4. Kitos veiklos pajamos.
 5. a) Žaliavos ir sudedamosios dalys;
b) kitos išorinės sąnaudos.
 6. Personalo sąnaudos:
a) darbo užmokestis;
b) socialinio draudimo sąnaudos, atskirai nurodant su pensijomis susijusias sąnaudas.
 7. a) Formavimo išlaidų, materialiojo ir nematerialiojo ilgalaikio turto vertės koregavimas;
b) trumpalaikio turto vertės koregavimas, jeigu jis viršija atitinkamai įmonei įprastą vertės koregavimo sumą.
 8. Kitos veiklos sąnaudos.
 9. Pajamos iš kitų įmonių akcijų paketų, atskirai nurodant pajamas, gautas iš susijusių įmonių.
 10. Pajamos iš kitų investicijų ir suteiktų paskolų, kurios yra ilgalaikio turto dalis, atskirai nurodant pajamas, gautas iš susijusių įmonių.
 11. Kitos gautinos palūkanos ir panašios pajamos, atskirai nurodant pajamas, gautas iš susijusių įmonių.
 12. Finansinio turto ir investicijų, kurios laikomos trumpalaikiu turtu, vertės koregavimas.
 13. Mokėtinos palūkanos ir panašios sąnaudos, atskirai nurodant sumas, mokėtinas susijusioms įmonėms.
 14. Pelno (nuostolių) mokestis.
 15. Pelnas (nuostoliai) po mokesčių.
 16. Kiti mokesčiai, neįtraukti į 1–15 punktus.
 17. Finansinių metų pelnas (nuostoliai).
-

VI PRIEDAS

PELNO (NUOSTOLIŲ) ATASKAITOS FORMA PAGAL SĄNAUDŲ PASKIRTĮ, KAIP NUSTATYTA 13 STRAIPSNYJE

1. Grynosios pajamos.
 2. Pardavimo savikaina (įskaitant vertės koregavimą).
 3. Bendrasis pelnas (nuostoliai).
 4. Platinimo sąnaudos (įskaitant vertės koregavimą).
 5. Administracinės sąnaudos (įskaitant vertės koregavimą).
 6. Kitos veiklos pajamos.
 7. Pajamos iš kitų įmonių akcijų paketų, atskirai nurodant pajamas, gautas iš susijusių įmonių.
 8. Pajamos iš kitų investicijų ir suteiktų paskolų, kurios yra ilgalaikio turto dalis, atskirai nurodant pajamas, gautas iš susijusių įmonių.
 9. Kitos gautinos palūkanos ir panašios pajamos, atskirai nurodant pajamas, gautas iš susijusių įmonių.
 10. Finansinio turto ir investicijų, kurios laikomos trumpalaikiu turtu, vertės koregavimas.
 11. Mokėtinos palūkanos ir panašios sąnaudos, atskirai nurodant sumas, mokėtinas susijusioms įmonėms.
 12. Pelno (nuostolių) mokestis.
 13. Pelnas (nuostoliai) po mokesčių.
 14. Kiti mokesčiai, neįtraukti į 1–13 punktus.
 15. Finansinių metų pelnas (nuostoliai).
-

VII PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos įvadiniai žodžiai	—	1 straipsnio 1 dalies a punktas
1 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirma – dvidešimt septinta įtraukos	—	I priedas
1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	—	1 straipsnio 1 dalies b punktas
1 straipsnio 1 dalies antros pastraipos a–aa punktai	—	II priedas
1 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	—	—
1 straipsnio 2 dalis	—	—
2 straipsnio 1 dalis	—	4 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	—	4 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	—	4 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 4 dalis	—	4 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 5 dalis	—	4 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 6 dalis	—	4 straipsnio 5 dalis
3 straipsnis	—	9 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 1 dalis	—	9 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 2 dalis	—	9 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 3 dalis	—	9 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 4 dalis	—	9 straipsnio 5 dalis
4 straipsnio 5 dalis	—	—
4 straipsnio 6 dalis	—	6 straipsnio 1 dalies h punktas ir 6 straipsnio 3 dalis
5 straipsnio 1 dalis	—	—
5 straipsnio 2 dalis	—	2 straipsnio 14 dalis
5 straipsnio 3 dalis	—	2 straipsnio 15 dalis
6 straipsnis	—	9 straipsnio 6 dalis
7 straipsnis	—	6 straipsnio 1 dalies g punktas
8 straipsnis	—	10 straipsnis
9 straipsnio A punktas	—	III priedo A punktas
9 straipsnio B punktas	—	III priedo B punktas
9 straipsnio C punktas	—	III priedo C punktas
9 straipsnio D punktas	—	III priedo D punktas
9 straipsnio E punktas	—	III priedo E punktas
9 straipsnio F punktas	—	—

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
Įsipareigojimai	—	Kapitalas, rezervai ir įsipareigojimai
9 straipsnio A punktas	—	III priedo A punktas
9 straipsnio B punktas	—	III priedo B punktas
9 straipsnio C punktas	—	III priedo C punktas
9 straipsnio D punktas	—	III priedo D punktas
9 straipsnio E punktas	—	—
10 straipsnis	—	IV priedas
10a straipsnis	—	11 straipsnis
11 straipsnio pirma pastraipa	—	3 straipsnio 2 dalis ir 14 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio antra pastraipa	—	—
11 straipsnio trečia pastraipa	—	3 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa
12 straipsnio 1 dalis	—	3 straipsnio 10 dalis
12 straipsnio 2 dalis	—	3 straipsnio 9 dalies antra pastraipa
12 straipsnio 3 dalis	—	3 straipsnio 11 dalis
13 straipsnio 1 dalis	—	12 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 2 dalis	—	12 straipsnio 2 dalis
14 straipsnis	—	16 straipsnio 1 dalies d punktas
15 straipsnio 1 dalis	—	12 straipsnio 3 dalis
15 straipsnio 2 dalis	—	2 straipsnio 4 punktas
15 straipsnio 3 dalies a punktas	—	17 straipsnio 1 dalies a punktas
15 straipsnio 3 dalies b punktas	—	—
15 straipsnio 3 dalies c punktas	—	17 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis
15 straipsnio 4 dalis	—	—
16 straipsnis	—	12 straipsnio 4 dalis
17 straipsnis	—	2 straipsnio 2 punktas
18 straipsnis	—	—
19 straipsnis	—	2 straipsnio 8 punktas
20 straipsnio 1 dalis	—	12 straipsnio 12 dalies pirma pastraipa
20 straipsnio 2 dalis	—	12 straipsnio 12 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 3 dalis	—	12 straipsnio 12 dalies trečia pastraipa
21 straipsnis	—	—
22 straipsnio pirma pastraipa	—	13 straipsnio 1 dalis
22 straipsnio antra pastraipa	—	13 straipsnio 2 dalis
23 straipsnio 1–15 punktai	—	V priedo 1–15 punktai
23 straipsnio 16–19 punktai	—	—
23 straipsnio 20 ir 21 punktai	—	V priedo 16 ir 17 punktai

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
24 straipsnis	—	—
25 straipsnio 1–13 punktai	—	VI priedo 1–13 punktai
25 straipsnio 14–17 punktai	—	—
25 straipsnio 18 ir 19 punktai	—	VI priedo 14 ir 15 punktai
26 straipsnis	—	—
27 straipsnio pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai	—	3 straipsnio 3 dalis
27 straipsnio pirmos pastraipos a ir c punktai	—	14 straipsnio 2 dalies a ir b punktai
27 straipsnio pirmos pastraipos b ir d punktai	—	—
27 straipsnio antra pastraipa	—	3 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa
28 straipsnis	—	2 straipsnio 5 punktas
29 straipsnis	—	—
30 straipsnis	—	—
31 straipsnio 1 dalis	—	6 straipsnio 1 dalies įvadiniai žodžiai ir a–f punktai
31 straipsnio 1a dalis	—	6 straipsnio 5 dalis
31 straipsnio 2 dalis	—	4 straipsnio 4 dalis
32 straipsnis	—	6 straipsnio 1 dalies i punktas
33 straipsnio 1 dalies įvadas	—	7 straipsnio 1 dalis
33 straipsnio 1 dalies a ir b punktai ir antra bei trečia pastraipos	—	—
33 straipsnio 1 dalies c punktas	—	7 straipsnio 1 dalis
33 straipsnio 2 dalies a punkto pirma pastraipa ir 33 straipsnio 2 dalies b, c ir d punktai	—	7 straipsnio 2 dalis
33 straipsnio 2 dalies a punkto antra pastraipa	—	16 straipsnio 1 dalies b punktas
33 straipsnio 3 dalis	—	7 straipsnio 3 dalis
33 straipsnio 4 dalis	—	16 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis
33 straipsnio 5 dalis	—	—
34 straipsnis	—	12 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
35 straipsnio 1 dalies a punktas	—	6 straipsnio 1 dalies i punktas
35 straipsnio 1 dalies b punktas	—	12 straipsnio 5 dalis
35 straipsnio 1 dalies c punktas	—	12 straipsnio 6 dalis
35 straipsnio 1 dalies d punktas	—	17 straipsnio 1 dalies b punktas
35 straipsnio 2 dalis	—	2 straipsnio 6 dalis
35 straipsnio 3 dalis	—	2 straipsnio 7 dalis

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
35 straipsnio 4 dalis	—	12 straipsnio 8 dalis ir 17 straipsnio 1 dalies a punkto vi papunktis
36 straipsnis	—	—
37 straipsnio 1 dalis	—	12 straipsnio 11 dalies pirma, trečia ir penkta pastraipos
37 straipsnio 2 dalis	—	12 straipsnio 11 dalies pirma ir antra pastraipos
38 straipsnis	—	—
39 straipsnio 1 dalies a punktas	—	6 straipsnio 1 dalies i punktas
39 straipsnio 1 dalies b punktas	—	12 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
39 straipsnio 1 dalies c punktas	—	—
39 straipsnio 1 dalies d punktas	—	12 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
39 straipsnio 1 dalies e punktas	—	17 straipsnio 1 dalies b punktas
39 straipsnio 2 dalis	—	2 straipsnio 6 punktas
40 straipsnio 1 dalis	—	12 straipsnio 9 dalis
40 straipsnio 2 dalis	—	—
41 straipsnis	—	12 straipsnio 10 dalis
42 straipsnio pirma pastraipa	—	12 straipsnio 12 dalies trečia pastraipa
42 straipsnio antra pastraipa	—	—
42a straipsnio 1 dalis	—	8 straipsnio 1 dalies a punktas
42a straipsnio 2 dalis	—	8 straipsnio 2 dalis
42a straipsnio 3 dalis	—	8 straipsnio 3 dalis
42a straipsnio 4 dalis	—	8 straipsnio 4 dalis
42a straipsnio 5 dalis	—	8 straipsnio 5 dalis
42a straipsnio 5a dalis	—	8 straipsnio 6 dalis
42b straipsnis	—	8 straipsnio 7 dalis
42c straipsnis	—	8 straipsnio 8 dalis
42d straipsnis	—	16 straipsnio 1 dalies c punktas
42e straipsnis	—	8 straipsnio 1 dalies b punktas
42f straipsnis	—	8 straipsnio 9 dalis
43 straipsnio 1 dalies įvadiniai žodžiai	—	16 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai
43 straipsnio 1 dalies 1 punktas	—	16 straipsnio 1 dalies a punktas
43 straipsnio 1 dalies 2 punkto pirma pastraipa	—	17 straipsnio 1 dalies g punkto pirma pastraipa
43 straipsnio 1 dalies 2 punkto antra pastraipa	—	17 straipsnio 1 dalies k punktas
43 straipsnio 1 dalies 3 punktas	—	17 straipsnio 1 dalies h punktas
43 straipsnio 1 dalies 4 punktas	—	17 straipsnio 1 dalies i punktas

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
43 straipsnio 1 dalies 5 punktas	—	17 straipsnio 1 dalies j punktas
43 straipsnio 1 dalies 6 punktas	—	16 straipsnio 1 dalies g punktas
43 straipsnio 1 dalies 7 punktas	—	16 straipsnio 1 dalies d punktas
43 straipsnio 1 dalies 7a punktas	—	17 straipsnio 1 dalies p punktas
43 straipsnio 1 dalies 7b punktas	—	2 straipsnio 3 punktas ir 17 straipsnio 1 dalies r punktas
43 straipsnio 1 dalies 8 punktas	—	18 straipsnio 1 dalies a punktas
43 straipsnio 1 dalies 9 punktas	—	17 straipsnio 1 dalies e punktas
43 straipsnio 1 dalies 10 punktas	—	—
43 straipsnio 1 dalies 11 punktas	—	17 straipsnio 1 dalies f punktas
43 straipsnio 1 dalies 12 punktas	—	17 straipsnio 1 dalies d punkto pirma pastraipa
43 straipsnio 1 dalies 13 punktas	—	16 straipsnio 1 dalies e punktas
43 straipsnio 1 dalies 14 punkto a papunktis	—	17 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktis
43 straipsnio 1 dalies 14 punkto b papunktis	—	17 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktis
43 straipsnio 1 dalies 15 punktas	—	18 straipsnio 1 dalies b punktas ir 18 straipsnio 3 dalis
43 straipsnio 2 dalis	—	—
43 straipsnio 3 dalis	—	17 straipsnio 1 dalies g punkto antra pastraipa
44 straipsnis	—	—
45 straipsnio 1 dalis	—	17 straipsnio 1 dalies g punkto antra pastraipa 28 straipsnio 3 dalis
45 straipsnio 2 dalis	—	18 straipsnio 2 dalis
46 straipsnis	—	19 straipsnis
46a straipsnis	—	20 straipsnis
47 straipsnio 1 ir 1a dalys	—	30 straipsnio 1 ir 2 dalys
47 straipsnio 2 dalis	—	31 straipsnio 1 dalis
47 straipsnio 3 dalis	—	31 straipsnio 2 dalis
48 straipsnis	—	32 straipsnio 1 dalis
49 straipsnis	—	32 straipsnio 2 dalis
50 straipsnis	—	17 straipsnio 1 dalies o punktas
50a straipsnis	—	—
50b straipsnis	—	33 straipsnio 1 dalies a punktas
50c straipsnis	—	33 straipsnio 2 dalis
51 straipsnio 1 dalis	—	34 straipsnio 1 dalis
51 straipsnio 2 dalis	—	—
51 straipsnio 3 dalis	—	—

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
51a straipsnis	—	35 straipsnis
52 straipsnis	—	—
53 straipsnio 2 dalis	—	3 straipsnio 13 dalis
53a straipsnis	—	40 straipsnis
55 straipsnis	—	—
56 straipsnio 1 dalis	—	—
56 straipsnio 2 dalis	—	17 straipsnio 1 dalies l, m ir n punktai
57 straipsnis	—	37 straipsnis
57a straipsnis	—	38 straipsnis
58 straipsnis	—	39 straipsnis
59 straipsnio 1 dalis	—	9 straipsnio 7 dalies a punktas
59 straipsnio 2–6 dalių a punktas	—	9 straipsnio 7 dalies a punktas ir 27 straipsnis
59 straipsnio 6 dalies b ir c punktai	—	9 straipsnio 7 dalies b ir c punktai
59 straipsnio 7 ir 8 dalys	—	9 straipsnio 7 dalies a punktas ir 27 straipsnis
59 straipsnio 9 dalis	—	27 straipsnio 9 dalis
60 straipsnis	—	—
60a straipsnis	—	51 straipsnis
61 straipsnis	—	17 straipsnio 2 dalis
61a straipsnis	—	—
62 straipsnis	—	55 straipsnis
—	1 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis
—	1 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 2 dalis
—	2 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	22 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
—	3 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 6 dalis
—	3 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 10 dalis
—	4 straipsnio 1 dalis	21 straipsnis
—	4 straipsnio 2 dalis	—
—	5 straipsnis	—
—	6 straipsnio 1 dalis	23 straipsnio 2 dalis
—	6 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 8 dalis
—	6 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 9 dalies antra pastraipa, 3 straipsnio 10 ir 11 dalys
—	6 straipsnio 4 dalis	23 straipsnio 2 dalis
—	7 straipsnio 1 dalis	23 straipsnio 3 dalis
—	7 straipsnio 2 dalis	23 straipsnio 4 dalis
—	7 straipsnio 3 dalis	23 straipsnio 3 dalies įžanginė dalis

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
—	8 straipsnis	23 straipsnio 5 dalis
—	9 straipsnio 1 dalis	23 straipsnio 6 dalis
—	9 straipsnio 2 dalis	—
—	10 straipsnis	23 straipsnio 7 dalis
—	11 straipsnis	23 straipsnio 8 dalis
—	12 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 7 dalis
	12 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 8 dalis
	12 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 9 dalis
—	13 straipsnio 1 ir 2 dalys	2 straipsnio 16 dalis ir 6 straipsnio 1 dalies j punktas
—	13 straipsnio 2a dalis	23 straipsnio 10 dalis
	13 straipsnio 3 dalis	23 straipsnio 9 dalis
—	15 straipsnis	—
—	16 straipsnis	4 straipsnis
—	17 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis
—	17 straipsnio 2 dalis	—
—	18 straipsnis	24 straipsnio 2 dalis
—	19 straipsnis	24 straipsnio 3 dalies a–e punktai
—	20 straipsnis	—
—	21 straipsnis	24 straipsnio 4 dalis
—	22 straipsnis	24 straipsnio 5 dalis
—	23 straipsnis	24 straipsnio 6 dalis
—	24 straipsnis	—
—	25 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalies b punktas
—	25 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 4 dalis
—	26 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 7 dalis
—	26 straipsnio 2 dalis	—
	26 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 1 dalies j punktas
—	27 straipsnis	24 straipsnio 8 dalis
—	28 straipsnis	24 straipsnio 9 dalis
—	29 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 10 dalis
—	29 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 11 dalis
—	29 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 12 dalis
—	29 straipsnio 4 dalis	24 straipsnio 13 dalis
—	29 straipsnio 5 dalis	24 straipsnio 14 dalis
—	30 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 3 dalies c punktas

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
—	30 straipsnio 2 dalis	—
—	31 straipsnis	24 straipsnio 3 dalies f punktas
—	32 straipsnio 1 ir 2 dalys	26 straipsnis
	32 straipsnio 3 dalis	—
	33 straipsnis	27 straipsnis
—	34 straipsnio įvadinė dalis ir 34 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	16 straipsnio 1 dalies a punktas ir 27 straipsnio 1 dalis
	34 straipsnio 1 dalies antras sakiny	—
—	34 straipsnio 2 dalis	28 straipsnio 2 dalies a punktas
—	34 straipsnio 3 dalies a punktas	28 straipsnio 2 dalies b punktas
—	34 straipsnio 3 dalies b punktas	—
—	34 straipsnio 4 dalis	28 straipsnio 2 dalies c punktas -
—	34 straipsnio 5 dalis	28 straipsnio 2 dalies d punktas
—	34 straipsnio 6 dalis	16 straipsnio 1 dalies g punktas ir 27 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 7 dalis	16 straipsnio 1 dalies d punktas ir 28 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 7a dalis	17 straipsnio 1 dalies p punktas
—	34 straipsnio 7b dalis	17 straipsnio 1 dalies r punktas
—	34 straipsnio 8 dalis	18 straipsnio 1 dalies a punktas
—	34 straipsnio 9 dalies a punktas	17 straipsnio 1 dalies e punktas
—	34 straipsnio 9 dalies b punktas	28 straipsnio 1 dalies b punktas
—	34 straipsnio 10 dalis	—
	34 straipsnio 11 dalis	17 straipsnio 1 dalies f punktas ir 28 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 12 ir 13 dalys	28 straipsnio 1 dalies c punktas
—	34 straipsnio 14 dalis	16 straipsnio 1 dalies c punktas ir 28 straipsnio 1 dalis
—	17 straipsnio 1 dalies c punktas	17 straipsnio 1 dalies c punktas ir 28 straipsnio 1 dalis
—	34 straipsnio 16 dalis	18 straipsnio 1 dalies b punktas ir 28 straipsnio 1 dalis
—	35 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 3 dalis
—	35 straipsnio 2 dalis	—
—	36 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis ir 29 straipsnio 1 dalis
—	36 straipsnio 2 dalies a punktas	—
	36 straipsnio 2 dalies b ir c punktai	19 straipsnio 2 dalies b ir c punktai
—	36 straipsnio 2 dalies d punktas	29 straipsnio 2 dalies a punktas

Direktyva 78/660/EEB	Direktyva 83/349/EEB	Ši direktyva
—	36 straipsnio 2 dalies e punktas	19 straipsnio 2 dalies e punktas ir 29 straipsnio 1 dalis
—	36 straipsnio 2 dalies f punktas	29 straipsnio 2 dalies b punktas
—	36 straipsnio 3 dalis	29 straipsnio 3 dalis
—	36a straipsnis	33 straipsnio 1 dalies b punktas
—	36b straipsnis	33 straipsnio 2 dalis
—	37 straipsnio 1 dalis	34 straipsnio 1 ir 2 dalys
—	37 straipsnio 2 dalis	35 straipsnis
—	37 straipsnio 4 dalis	35 straipsnis
—	38 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa ir 30 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
—	38 straipsnio 2 dalis	30 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
—	38 straipsnio 3 dalis	—
—	38 straipsnio 4 dalis	30 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
—	38 straipsnio 5 ir 6 dalys	—
—	38 straipsnio 7 dalis	40 straipsnis
—	38a straipsnis	—
—	39 straipsnis	—
—	40 straipsnis	—
—	41 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 12 dalis
—	41 straipsnio 1a dalis	2 straipsnio 3 dalis
—	41 straipsnio 2–5 dalys	—
—	42 straipsnis	—
—	43 straipsnis	—
—	44 straipsnis	—
—	45 straipsnis	—
—	46 straipsnis	—
—	47 straipsnis	—
—	48 straipsnis	51 straipsnis
—	49 straipsnis	—
—	50 straipsnis	—
—	50a straipsnis	—
—	51 straipsnis	55 straipsnis

2013 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 420 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	910 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT